



การวิเคราะห์รูปแบบของภาพยนตร์ไทยยุคนิยมประเพณีวัยรุ่น

การวิเคราะห์รูปแบบของภาพยนตร์ไทยยุคนิยมประเพณีวัยรุ่น ผู้วิจัยจะวิเคราะห์รวมถึงโครงเรื่อง ชื่อเรื่อง ตลอดจนการสร้างตัวละคร ซึ่งจะพิจารณาจากตัวละครเอกฝ่ายชาย ตัวละครเอกฝ่ายหญิง และตัวละครประกอบดังที่จะกล่าวถึงต่อไป

4.1 โครงเรื่องของภาพยนตร์ไทยยุคนิยมประเพณีวัยรุ่น

ภาพยนตร์ไทยยุคนิยมประเพณีวัยรุ่นส่วนใหญ่มักจะมีลักษณะโครงเรื่องที่แสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตของนักเรียน นักศึกษา ชีวิตของคนๆ ที่เริ่มตั้งครอบครัวใหม่ และชีวิตของคนหนุ่มสาวในยุคปัจจุบันที่มีความยากลำบากในการหางานทำ ซึ่งล้วนแต่เป็นโครงเรื่องที่ใกล้ตัวของผู้ชมวัยรุ่น ซึ่งเป็นผู้ชมกลุ่มใหญ่ของภาพยนตร์ไทยนั่นเอง จะเห็นได้ว่าภาพยนตร์เรื่อง "หวานมันส์...ฉันคือเธอ" ทั้งสองภาค หรือภาพยนตร์เรื่อง "บุญชู" ทั้งสองภาค ก็ล้วนแต่แสดงถึงชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมปลายซึ่งกำลังจะสอบเข้ามหาวิทยาลัยเช่นเดียวกัน แต่ใช้กลวิธีการผูกเรื่องให้มีเนื้อหาและรายละเอียดแตกต่างกันไป อย่างไรก็ตามเรื่องราวต่าง ๆ ก็ยังคงสะท้อนภาพชีวิตของนักเรียนชั้นมัธยมปลายที่ต้องเตรียมตัวเพื่อสอบเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยเช่นเดียวกับสภาพของเด็กชั้นมัธยมปลายที่เป็นอยู่จริงในสังคมปัจจุบัน ภาพยนตร์เรื่อง "กลิ่นสีและกาวแป้ง" ทั้งสองภาค โครงเรื่องจะนำเสนอเรื่องราวของนักศึกษาคณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่งจะสะท้อนชีวิตของนักศึกษาคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ และภาพรวมของนักศึกษามหาวิทยาลัยโดยทั่วไป ภาพยนตร์เรื่อง "รักแรกอุ้ม" แสดงถึงชีวิตของคนๆ ที่เริ่มตั้งครอบครัวใหม่ ส่วนภาพยนตร์เรื่อง "ลลวย" แสดงถึงชีวิตของคนหนุ่มสาวในยุคปัจจุบันที่มีความยากลำบากในการหางานทำ

และภาพยนตร์เรื่อง "พริกขี้หนูกับหมูแฮม" แสดงถึงชีวิตของคนไทยในต่างประเทศ

4.2 การวิเคราะห์ชื่อเรื่องของภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่น

เป็นความจริงที่ว่าชื่อของภาพยนตร์ย่อมมีส่วนในการดึงดูดผู้ชมภาพยนตร์อยู่มากทีเดียว ทั้งนี้เพราะชื่อของภาพยนตร์ย่อมเป็นด่านแรกที่จะทำให้ผู้ชมรู้จักภาพยนตร์ก่อนที่จะได้สัมผัสกับอรรถรสของภาพยนตร์แต่ละเรื่อง

โดยทั่วไปการตั้งชื่อของภาพยนตร์ไทยนั้นจะเป็นการบ่งบอกถึงลักษณะและเนื้อหาของภาพยนตร์เรื่องนั้น ๆ แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องคำนึงถึงความต้องการของตลาดด้วย ดังนั้นภาษาที่สั้น ๆ ง่าย ๆ หรือภาษาที่นิยมใช้กันในกลุ่มวัยรุ่น เช่น ปลื้ม ลุย บุกบุย จึงถูกนำมาเป็นชื่อของภาพยนตร์

งานที่จะกล่าวถึงชื่อของภาพยนตร์เรื่องต่าง ๆ ที่นำมาศึกษา ดังนี้

ภาพยนตร์ เรื่อง "กลิ่นสีและกาวแป้ง" ทั้งสองภาค เป็นชื่อซึ่งถ้าไม่ใช้คนที่ย่านแควดวงศิลปะฟังแล้วจะไม่เข้าใจ แต่ผู้สร้างก็มีความจำเป็นที่จะต้องใช้ชื่อนี้ดังที่ เบียก โบสเตอร์ ได้ให้สัมภาษณ์ไว้ว่า

"จริง ๆ แล้วทางบริษัทพยายามให้เราเปลี่ยนชื่อ เขาว่าชื่อ "กลิ่นสีและกาวแป้ง" ใครจะดู บอกชื่อเรื่องมาก็ไม่มีใครอยากดูแล้ว เราก็บอกว่า เปลี่ยนไม่ได้เพราะเรื่องนี้ลงในหนังสือแพรวคนรู้จัก อย่างน้อยจะมีแพนกลุ่มหนึ่งที่รู้จักเรื่องนี้ว่ามันสนุก และถ้าเราเปลี่ยนไปคนกลุ่มนี้อาจจะไม่รู้ และคนกลุ่มใหม่เราก็ไม่แน่ใจเลยว่าใครจะมาดูอย่างไร เราก็เลยเอาคนกลุ่มนี้เป็นตัวหลัก แรก ๆ อาจไม่ทำเงินนักแต่มันก็ไม่เลวแน่ เพราะคนที่คิดจากหนังสือ

ก็ต้องมาดูแล้วไปบอกต่อเพราะภาพยนตร์เรื่องนี้ตอนเข้า
แรก ๆ บานกลางแล้วดีขึ้นเรื่อย ๆ ที่นี้พอภาค 2 คนดูรู้
แล้วว่ามันสนุก พอเปิดมาคนก็แน่นเลยแล้วค่อย ๆ ซาลง"¹

ภาพยนตร์ เรื่อง "หวานมันส์...ฉันคือเธอ" จะใช้วิธีดึงดูความ
สนใจของกลุ่มผู้ชมวัยรุ่น โดยใช้คำว่า "หวานมันส์" ซึ่งจะสื่อความหมายถึง
ความสนุกสนาน โดยคำว่า "หวาน" เป็นสัญลักษณ์แทนผู้หญิงที่ต้องเรียบริย
อ่อนหวาน ในขณะที่คำว่า "มันส์" เป็นสัญลักษณ์แทนผู้ชายที่ชอบความสนุกสนาน
เฮฮา ส่วนคำว่า "ฉันคือเธอ" เป็นสัญลักษณ์ที่บอกความหมายโดยนัยถึงเหตุการณ์
สำคัญที่เกิดขึ้นกับตัวละคร คือ การสลับร่างกัน นั่นเอง

ภาพยนตร์ เรื่อง "บุญชู" ทั้งสองภาคเป็นภาพยนตร์ที่ใช้ชื่อตัว
ละครเอกมาตั้งชื่อ แต่มีข้อสังเกตว่าทำไมตัวละครเอกถึงต้องชื่อ "บุญชู" ซึ่ง
บัณฑิต ฤทธิ์ถกล ให้เหตุผลไว้ว่า

"เมื่อรู้เรื่องราวซึ่งวางไว้ล่วงหน้าเกี่ยวกับนักเรียนโง่ง
จากบ้านนอกซึ่งจะต้อง เข้ากรุง เป็นครั้งแรกในชีวิต
จนผมเกิดคิดว่าเด็กบ้านนอกอย่างผมหรืออย่างเพื่อนผม
อีกหลายคนที่จะเชื่อ เซอะเซอะบนประหม่ามาจากบ้านนอก
เมื่อหลายปีก่อนนั้นต่างคนต่างก็ "น่ารัก" ด้วยกันทั้งนั้นคำว่า
"ผู้น่ารัก" ก็เลยถูกเลือกเก็บเอาไว้ก่อนตรงนี้เอง เพราะ
ฉะนั้น "สระอู" ของคำว่า "ผู้" ซึ่งนำคำว่า "น่ารัก" อยู่
นั้นก็เลยบังคับสัมผัสให้ผมต้องตั้งชื่อตัวเอกของเรื่องว่า
"บุญชู" นอกจากจะเป็นมงคลแล้ว ยังฟังดูบ้านนอกดี"²

¹สัมภาษณ์ เบี้ยก โปสเตอร์ (สมบุรณ์สุข นิยมศิริ), ผู้กำกับ
การแสดง บริษัท เทปวีสตาร์โปรดักชั่น จำกัด, 6 กุมภาพันธ์ 2533.

²บัณฑิต ฤทธิ์ถกล "ทำไมจะต้องบุญชู," นิตยสารคารา

จากความคิดเห็นของผู้สร้างจะเห็นได้ว่าผู้สร้างต้องการให้ชื่อ "บุญชู" เป็นสัญลักษณ์แทนคนต่างจังหวัดที่ธรรมดาสามีภรรยา รักและเซย์ ๆ ตามลักษณะโดยทั่วไปของคนต่างจังหวัด ส่วนภาค 2 ใช้ชื่อว่า "บุญชู 2 น้องใหม่" เพราะเป็นภาคที่บุญชูสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้

ภาพยนตร์เรื่อง "รักแรกอุ้ม" เป็นภาพยนตร์ซึ่งจะเน้นจุดขายที่เด็ก จึงตั้งชื่อให้ดึงดูดความสนใจโดยใช้สัญลักษณ์ของความเป็นเด็กประกอบกับการคำนึงถึงจุดขาย ดังที่ วิสูตร พูลวรลักษณ์ ให้ความเห็นว่า

"...ที่อื่นทำไม่งไม่ทราบ แต่ที่นี่ทุกคนต้องช่วยกันไม่เข้า
ผมคนเดียว ทุกคนมีส่วนหมดตั้งแต่การตั้งชื่อ การทำใบปิด
โชว์การ์ด ซึ่งเราจะคุยกันตลอดเวลาว่าเราจะขายใคร
ขายอะไร แล้วที่คิดจะขายเนี่ยมันขายได้รีเบลา....
อย่าง "รักแรกอุ้ม" ผมขายเด็กตัวเบ้อเริ่ม คนก็ว่าเหมือน
โฆษณาขายแป้ง แต่พอออกไปจริง ๆ คนเขายอมรับนะ ผม
ว่าเราต้องกล้าฝึก ผมจะไม่ไปมองเลยว่าตรงไหนเคยขาย
ตรงไหนไม่เคยขาย ผมดูตามความเหมาะสมว่าหนังเรื่อง
ไหนจะขายอะไรมากกว่า..."³

³ "คุยแบบ วิโอพี กับปีกาญจนาเอ็นเตอร์เทนเมนต์ วิสูตร พูลวรลักษณ์,"
นิตยสารดารา 2 (เมษายน 2533) : 88.

สำหรับภาพยนตร์เรื่องนี้ วิสูตร พูลวรลักษณ์ ให้สัมภาษณ์ไว้ว่า

"...ตอนแรกคุณสุชาติ ศรีเอทีพของบริษัทตั้งชื่อไว้ว่า "อู๋มไว้สบายใจอด" แต่ผมว่ามันหลุดโทนหนัง มันตลกเกินตัวหนัง ที่นี้เราอยากให้มีความรู้สึกของความรักอยู่ด้วย "รักแรกอู๋ม" เป็นชื่อที่คุณสุชาติเคยตั้งไว้กับหนังเรื่อง "อะไรอยู่ในตะกร้า" แล้วผมรู้สึกว่ามันเป็นอะไรที่ไม่ธรรมดา ก็เลยบอกคุณสุชาติว่าผมขอใช้ชื่อ "รักแรกอู๋ม"...⁴

จากแนวคิดที่กล่าวมานี้ ทำให้เห็นถึงแนวทางการตั้งชื่อเรื่องของภาพยนตร์ไทยยุคนิยมประเภทวัยรุ่นได้ว่า นอกจากจะต้องคำนึงถึงจุดขายเป็นสำคัญแล้วยังต้องตั้งชื่อให้เหมาะสมกับลักษณะของภาพยนตร์อีกด้วย สำหรับภาพยนตร์เรื่อง "พริกขี้หนูกับหมูแฮม" ใช้ความแปลกของชื่อเรื่องเพื่อบอกความหมายโดยนัย (Latent meaning) โดยใช้คำว่า "พริกขี้หนู" เป็นสัญลักษณ์นางเอกซึ่งมีลักษณะนิสัยเด็ดเดี่ยวไม่กลัวใคร และคำนี้สามารถแสดงถึงความเป็นไทยได้ดีด้วย เพราะนางเอกเป็นตัวละครที่เดินทางจากเมืองไทยไปอเมริกา ภาพยนตร์ใช้คำว่า "หมูแฮม" เป็นสัญลักษณ์พระเอกที่อยู่อเมริกา และเพื่อให้ได้บรรยากาศของเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดในต่างประเทศ⁵

⁴สัมภาษณ์ วิสูตร พูลวรลักษณ์, ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ บริษัท ไทยเอ็นเตอร์เทนเมนท์ จำกัด, 21 ธันวาคม 2533.

⁵สัมภาษณ์ คิง (สมจริง ศรีสุภาพ), ผู้กำกับการแสดง บริษัท ไทยเอ็นเตอร์เทนเมนท์ จำกัด, 5 กุมภาพันธ์ 2533.

สำหรับภาพยนตร์เรื่อง "ฉลุย" วิสูตร พูลวรลักษณ์ ได้ให้สัมภาษณ์ไว้ว่า

"...คำว่า "ฉลุย" มาจากคุณสุชาติซึ่งตั้งไว้ตั้งแต่เรื่อง "ซิมน้อยหน้อยกะล่อนมากน้อย" แล้ว แต่ตอนนั้นตั้งไว้หลายชื่อ "ชอย 15" แล้วก็เปลี่ยนมาเป็น "ก็บอกแล้วว่าโลกนี้ต้องเสียง" เปลี่ยนไปหลายชื่อแต่ยังไม่ลงตัว เมื่อคุยกันเรื่อย ๆ ก็ได้ชื่อ "ฉลุย 2529" แต่ตอนนั้นที่เราไม่กล้าใช้ เพราะ เป็นหนังเปิดตัวบริษัทและตอนนั้นเราหม่่มากยังไม่มีความรองรับชื่ออย่างนี้ คือมันยังไม่พร้อมด้วยโอกาสและจังหวะก็เกิดไว้ก่อน จากนั้นก็ลืมนั้นไปจนมีโครงการจะทำหนังเรื่องหนึ่งขึ้นมา เสนอเรื่องให้คุณสุชาติตั้งชื่อก็ได้ชื่อ "พริกไทยกับบาบ๋าแย" ที่นี้เรารู้สึกว่าจะค่อนข้างไทยมากไป และค่อนข้างจะขัดแย้งกับบุคลิกตัวละคร ทางเราก็เลยขอใช้ชื่อ "ฉลุย" ที่คุณสุชาติเคยตั้งไว้ คุณสุชาติก็ตกลง...⁶

จะเห็นได้ว่าคำว่า "ฉลุย" เป็นคำที่สั้น ๆ ง่าย ๆ เป็นภาษาสะแลงที่แปลกออกไปและสามารถดึงดูดความสนใจของผู้ชมส่วนใหญ่ซึ่งก็คือวัยรุ่นนั่นเอง

4.3 การสร้างตัวละครของภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่น

การกำหนดตัวละครนั้น ผู้สร้างภาพยนตร์จะกำหนดตัวละครต่าง ๆ จากสภาพจริงในสังคม ซึ่งตัวละครในภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่น ส่วนใหญ่จะเป็นตัวละครที่สะท้อนให้เห็นภาพรวมของวัยรุ่นในสังคมปัจจุบัน

⁶สัมภาษณ์ วิสูตร พูลวรลักษณ์, ผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์ บริษัท ไทเอ็นเตอร์เทนเมนท์ จำกัด, 21 ธันวาคม 2533.

สำหรับภาววิเคราะห์ตัวละครของภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่น ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ควบคู่กันไปทั้งลักษณะนิสัย วัย อาชีพ และฐานะทางสังคม โดยวิเคราะห์ตัวละครเอกฝ่ายชาย ตัวละครเอกฝ่ายหญิง และตัวละครประกอบ

ตัวละครเอกฝ่ายชาย

นิสัย

ตัวละครเอกฝ่ายชายจะมีลักษณะเด่นเหมือน ๆ กันคือ มีความจริงจังต่อเพื่อนและคนรัก และยังคงเป็นคนดีตามแบบฉบับของพระเอกโดยทั่วไป แต่ก็ไม่ถึงกับดีจนไม่มีที่ติ ซึ่งจะผิดจากลักษณะความเป็นจริง แต่ตัวละครเอกฝ่ายชายจะมีลักษณะนิสัยที่เหมือนกับบุคคลทั่วไปที่อาจมีการทำผิดไปบ้างแต่ไม่ซ้ำความผิดซึ่งเกิดจากนิสัยที่แท้จริง เช่น ในภาพยนตร์เรื่อง "รักแรกอุ้ม" นนท์ ทั้งอะตอมไว้ตามลาหัง เมื่อทะเลาะและเข้าใจผิดกัน หรือการที่นนท์ไปมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงอื่นทั้งที่ใจจริงแล้วเขายังรักอะตอมอยู่ และในภาพยนตร์เรื่อง "กลิ่นสีและกาวแป้ง" ทั้งสองภาคตัวละครทุกคนต่างก็เป็นตัวละครเอกและมีลักษณะนิสัยโดดเด่นแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคลซึ่งตัวละครเหล่านี้จะสะท้อนความคิด วิถีชีวิต และลักษณะรวม ๆ ของนักศึกษาคณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ ของมหาวิทยาลัยศิลปากรได้ดี ซึ่งภาพยนตร์ได้ใช้เทคนิคการแนะนำตัวละครแต่ละคนโดยการบรรยายถึงลักษณะเด่นของแต่ละบุคคลในขณะที่ภาพแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่ตัวละครเหล่านั้นกำลังทำอยู่ และในภาคสองภาพยนตร์ก็ใช้ลักษณะการบรรยายนิสัยของตัวละครแต่ละคนรวมทั้งอ้างอิงเหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ ที่เกิดกับตัวละครในภาคที่แล้ว เช่น เมื่อก้าวถึงซำส์ก็จะพูดถึงการที่ซำส์โดนเพื่อน ๆ หลอกให้ไปรอผู้หญิงถึงสองวันในภาคแรก

ผู้ เป็นคนที่หลีบง่าย ภาพยนตร์ได้แสดงให้เห็นลักษณะนี้ตั้งแต่เริ่มแนะนำตัวละคร โดยให้ผู้หลีบแม้ขณะที่กำลังบัสสาวะ

ซำลี (แสนคม) เป็นคนอีสาน แต่พยายามบงกิดความเป็นคนอีสานของตัวเอง ชอบทำตัวเป็นหนุ่มเบรี่ยว ชอบแต่งตัวทันสมัยอยู่เสมอ เป็นหนุ่มเจ้าสำราญ

ใบ เป็นคนอีสานที่ยึดมั่นในความเป็นคนอีสานของตน ภาพยนตร์ได้แสดงให้เห็นถึงความขัดแย้งระหว่างซำลีกับใบ โดยให้ใบหักทลายซำลีเป็นภาษาอีสาน แล้วซำลีบอกให้ใบพูดภาษากลางกับตน

ญาญ เป็นคนสมณะ หลงใหลในปรัชญาเมธีของนักปราชญ์อินเดีย รักธรรมชาติ ภาพยนตร์แสดงให้เห็นลักษณะนิสัยของเขาตั้งแต่แรก โดยใช้ภาพไกลเป็นภาพญาญกำลังนั่งสมาธิบนโขดหิน ญาญเป็นคนมีน้ำใจ ภาพยนตร์ได้แสดงถึงความมีน้ำใจของเขา ในฉากที่เขาไม่มีเงินขึ้นรถกลับบ้าน ใบขอยืมเงินเพื่อนมา แต่เมื่อเขาพบขอทานเขาเอาเงินนั้นให้ขอทานใบ โดยที่ตนเองยอมเดินกลับบ้าน ญาญเป็นคนที่มีความเป็นตัวของตัวเอง ฉากที่เขาเถียงกับอาจารย์เพราะเขาไม่เห็นด้วยกับระบบการเรียนการสอนแบบเก่า แสดงให้เห็นถึงบุคลิกของเขาอย่างชัดเจน แต่ในขณะที่เดียวกันเขาก็เป็นคนที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม เพราะเขากลับจากการใช้ชีวิตที่เกาะเสม็ดเพื่อมาเกณฑ์ทหาร

สมสรายุ เป็นคนที่คลั่งไคล้หลงอะไรเป็นพัก ๆ ศรีธำมาน นักปราชญ์ อ่อนไหว ช่างคิด เขาเป็นคนที่ไม่มีความเป็นตัวของตัวเอง ภาพยนตร์เปิดตัวสมสรายุคู่กับมะสังข์ โดยให้สมสรายุคิดจะเปลี่ยนชื่อตนเองตามกวีเอก ระพิน นารถราษฎร ที่เขาคลั่งไคล้

มะสังข์ เป็นคนที่สนุกสนาน ร่าเริง ชอบแก๊งหลอกเพื่อนอยู่เสมอ ที่จริงแล้วมะสังข์เป็นรุ่นพี่ของเพื่อนกลุ่มนี้ แต่ตกวิชากายวิภาค จึงต้องมาเรียนร่วมกับเพื่อน ๆ กลุ่มนี้

ประสม ประสมมาช้ชื่อจริงของเขา แต่เป็นชื่อที่เพื่อน ๆ ตั้งให้ ตามลักษณะพฤติกรรมของเขา เพราะเขาเป็นคนที่ถือวิสาสะอยู่เสมอ เขามักมาช้ของ ๆ เพื่อนเสมือนกับว่าเขาเป็นเจ้าของสิ่งนั้นเอง ภาพยนตร์เปิดตัวประสมโดยให้เขาหยิบเอาสีของบีมาไปช้ โดยมาช้ดื่อกับเธอ แต่ในภาพยนตร์เรื่อง "กลิ่นสี 2 ตอน จีบสาวจีจี" ประสมจะเปลี่ยนบุคลิกไป เช่น ในฉากที่ไปนั่งทานข้าวอยู่แล้วประสมเข้ามาทานด้วยพร้อมทั้งหยิบทอดมันของเขาแบ่งให้ไป

บ๊อ เป็นคนที่พูดติดอ่าง และมักจะทำอะไรเซย ๆ อยู่เสมอ ภาพยนตร์แสดงให้เห็นถึงความเซยของเขา เช่น เอาน้ำมันใส่ผมของซาส์มาแปรงฟัน

เอนก เป็นคนที่ต้องการสมาธิสูงในการเขียนรูป และจะหงุดหงิดง่าย ๆ ถ้ามีอะไรมารบกวนสมาธิ

ดิลก เป็นคนที่รักเสียงเพลง เป็นชีวิตจิตใจ ภาพยนตร์เปิดตัวของเอนกและดิลกพร้อมกัน โดยให้ดิลกเล่นกีตาร์อยู่ใกล้ ๆ เอนก ขณะที่เอนกกำลังเขียนรูปจนเอนกไม่มีสมาธิในการเขียนรูป

รอน คนรักของบีมี รอนมีบทบาทไม่มากนัก ภาพยนตร์ไม่ได้แสดงถึงลักษณะนิสัยของเขาอย่างชัดเจน

ชานัญ เป็นครอบครัวชาวสวน แม่ของชานัญใจกว้าง แต่ปากจัดขี้บ่น ภาพยนตร์ได้แสดงลักษณะเด่นของแม่ชานัญในฉากที่ด่าเพื่อน ๆ ของชานัญเมื่อมาเที่ยวที่บ้านชานัญ

ยุทธ เป็นคนใจเย็น สนุกสนาน

พุดิ เป็นผู้ทีหลงาหลานบทกวี ภาพยนตร์แสดงลักษณะเด่นของเขา
ในการเขียนบทกวีใบจิบผู้หญิง

นอกจากนี้ตัวละครฝ่ายชายของภาพยนตร์แต่ละเรื่องจะมีลักษณะนิสัย
ที่โดดเด่นแตกต่างกันออกไป เช่น ในภาพยนตร์เรื่อง "บุญชู" ทั้งสองภาค บุญชู
เป็นคนที่มีความอดทนและความพยายาม ภาพยนตร์ได้แสดงให้เห็นว่าบุญชูมี
ความมุ่งมั่นที่จะสอบเข้ามหาวิทยาลัยให้ได้ แม้จะเคยผิดหวังมาแล้ว แต่บุญชูก็
ไม่ท้อแท้ บุญชูเป็นคนซื่อ ซึ่งภาพยนตร์ได้เน้นถึงความซื่อของเขาเสมอ ๆ เช่น
ในภาพยนตร์เรื่อง "บุญชูผู้น่ารัก" ในฉากที่บุญชูซื้อตั๋วรถไปกรุงเทพฯ คนชาย
ถามเขาว่า "กี่ที่" บุญชูตอบว่า "ไปกรุงเทพฯที่เดียวจ๊ะ" บุญชูเป็นคนมีน้ำใจกับ
ทุกคน เช่น ฉากที่บุญชูช่วยคนเข็นรถในภาพยนตร์เรื่อง "บุญชู 2 นื่องานหม่อม"
บุญชู เป็นคนมองโลกในแง่ดี การที่บุญชูโดนหลอกให้ตัดเค้กวันเกิดในงาน
วันเกิดโมลี เพราะ เขาคิดไม่ถึงว่าจะมีการแก้งกันขนาดนี้

นนท์ ในภาพยนตร์เรื่อง "รักแรกอุ้ม" เป็นคนที่มีความเชื่อมั่นใน
ตนเองสูง ซึ่งภาพยนตร์ได้แสดงให้เห็นในบทสัมภาษณ์ของเขาตอนหนึ่งซึ่งกล่าวว่า
"ผมเชื่อมั่นในงานของผม...ใครจะว่าฝีมือผมไม่ถึงขั้นยังไงผมก็ไม่สนใจอยู่แล้ว
งานของผมผมถือว่าสกรีนออกมาแล้วจากสมอง"

ต๋อน ในภาพยนตร์เรื่อง "หวานมันส์...ฉันคือเธอ" ทั้งสองภาค
เป็นคนที่มีความจริงใจกับเพื่อน ภาพยนตร์จะแสดงบุคลิกของต๋อนว่าเป็นคนที่ไม่
เป็นระเบียบนัก เพราะในภาคแรกกล้องจะแพนให้เห็นภาพภายในห้องนอนของ
เขาจนกระทั่งเห็นต๋อนนอนอยู่ที่พื้น แทนที่จะนอนบนเตียง และแสดงให้เห็นลักษณะ
การถอดถุงเท้าของเขาเหวี่ยงไปที่ตะกร้า ต๋อนเป็นคนที่รักกีฬา ภาพยนตร์ได้
แสดงให้เห็นว่าเขาเป็นนักกีฬาของโรงเรียน

บ๊องและโด้ง ในภาพยนตร์เรื่อง "ฉลุย" เป็นคนสนุกสนาน ร่าเริง
รักดนตรี มีความมุ่งมั่นที่จะเป็นนักร้องและก็มีความพยายามที่จะต่อสู้กับอุปสรรค

ต่าง ๆ เพื่อที่จะเป็นนักร้องให้ใคร เป็นคนที่มีความคิดสร้างสรรค์ เช่น การที่เขาคิดหาชนมครกเจ็ดสีขึ้น

จากภาพยนตร์เรื่อง "พริกขี้หนูกับหมูแฮม" จอนใช้ชีวิตอยู่ที่อเมริกา โดยไม่คิดจะกลับเมืองไทยอีก เขาอยู่อย่างนักแสวงโชค ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าเขาเป็นคนที่ไม่ยอมมาครง่าย ๆ จากฉากที่เขาไม่ยอมมาให้กับพวกนักเลงงานบ่อนการพนัน และเขาเป็นคนที่ห้ามหัวอยู่ข้าง ซึ่งภาพยนตร์แสดงให้เห็นฉากที่เขาไม่ยอมให้พิมพ์อาศัยห้องอยู่ด้วย โดยแกล้งถอดกางเกงออก ความฝันของจอนคือการทำได้เป็นเจ้าของปั้มน้ำมันเล็ก ๆ แห่งหนึ่ง

อายุ

ตัวละครเอกฝ่ายชายของภาพยนตร์ไทยยอดเยี่ยมประเภทวัยรุ่น จะมีอายุในช่วง 18-25 ปี เช่น ภาพยนตร์เรื่อง "บุญชูผู้น่ารัก" และ "บุญชู 2 น้องใหม่" บุญชูมีอายุประมาณ 20 ปี ภาพยนตร์เรื่อง "หวานมันส์...ฉันคือเธอ" และ "หวานมันส์...ฉันคือเธอ ตอนที่ยังเหลือ" ต่อนมีอายุประมาณ 18 ปี ส่วนภาพยนตร์เรื่อง "กลิ่นสีและกาวแป้ง" ทั้งสองภาค ตัวละครทุกคนจะมีความสำคัญเท่าเทียมกัน และมีอายุระหว่าง 19-23 ปี ภาพยนตร์เรื่อง "รักแรกอุ้ม" นนท์มีอายุประมาณ 25 ปี ส่วนบ๊องและโด่งในภาพยนตร์เรื่อง "ฉลุย" มีอายุประมาณ 22 ปี และจอนในภาพยนตร์ "พริกขี้หนูกับหมูแฮม" มีอายุประมาณ 25 ปี

อาชีพ

ตัวละครเอกฝ่ายชายของภาพยนตร์ไทยยอดเยี่ยมประเภทวัยรุ่นจะเป็นนักเรียน นักศึกษา และผู้ที่เพิ่งจบการศึกษาและเริ่มทำงาน ดังจะเห็นได้จากภาพยนตร์เรื่อง "บุญชู" ทั้งสองภาค บุญชูซึ่งเป็นตัวละครเอกก็เป็นนักเรียนชั้นมัธยมปลายที่เตรียมตัวจะสอบเข้ามหาวิทยาลัย เช่นเดียวกับตอนนั้น

ภาพยนตร์เรื่อง "หวานมันส์...ฉันคือเธอ" และ "หวานมันส์...ฉันคือเธอ ตอนที่ยังเหลือ" ส่วนภาพยนตร์เรื่อง "กลิ่นสีและกาวแป้ง" ทั้งสองภาค ตัวละครเอกเป็นนักศึกษาคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ ของมหาวิทยาลัยศิลปากร ในขณะที่บ๊องและโด่งในภาพยนตร์เรื่อง "ฉลุย" ต่างก็เพิ่งจบการศึกษาและกำลังหางานทำ ส่วนนนท์ในภาพยนตร์เรื่อง "รักแรกอุ้ม" มีอาชีพเป็นช่างภาพของบริษัทโฆษณาแห่งหนึ่ง และจอนในภาพยนตร์เรื่อง "พริกขี้หนูกับหมูแฮม" มีอาชีพรับจ้างทำงานทั่วไปในอเมริกา

ฐานะทางสังคม

ตัวละครเอกฝ่ายชายของภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่น มักมีฐานะทางสังคมปานกลาง จะเห็นได้ว่าตัวละครแต่ละคนไม่ใช่คนที่มีฐานะทางสังคมร่ำรวยมหาศาล และก็ไม่ได้ถึงกับเป็นคนที่ย่ำแย่จนยากจน แต่จะเป็นชนชั้นกลางที่สามารถพบได้ในสังคมทั่ว ๆ ไป เช่น ภาพยนตร์เรื่อง "หวานมันส์...ฉันคือเธอ" ต้อนมาจากครอบครัวที่มีฐานะปานกลางและเขาอาจจะเด่นกว่าเพื่อน ๆ อยู่บ้างที่เป็นนักกีฬาของโรงเรียน และเป็นคนที่หน้าตาดี จึงมีเพื่อนผู้หญิงมาแอบชอบ เช่นเดียวกับนนท์ในภาพยนตร์เรื่อง "รักแรกอุ้ม" ซึ่งมีฐานะปานกลาง และเป็นคนที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในวงการโฆษณาพอสมควร ภาพยนตร์ยังแสดงให้เห็นว่าภาพถ่ายของเขาได้รับรางวัลอีกด้วย ในภาพยนตร์เรื่อง "กลิ่นสีและกาวแป้ง" ตัวละครเอกแต่ละคนก็มีฐานะทางสังคมใกล้เคียงกัน ในขณะที่บ๊องและโด่งในภาพยนตร์เรื่อง "ฉลุย" ต่างเพิ่งจบการศึกษาและกำลังหางานทำ ซึ่งก็เป็นการสะท้อนวิถีชีวิตของคนทั่วไปในสังคมปัจจุบัน

ในภาพยนตร์เรื่อง "บุญชูผู้น่ารัก" และ "บุญชู 2 น้องใหม่" บุญชูเป็นตัวละครเอกที่มีฐานะทางสังคมดีกว่าตัวละครเอกในภาพยนตร์เรื่องอื่น ๆ ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าบุญชูเป็นคนสุพรรณบุรี โดยอาศัยลักษณะเด่นของคนสุพรรณบุรี คือ "พูดเสียงเหน่อ" เป็นเอกลักษณ์ของบุญชู ภาพยนตร์เปิดฉากที่ชนบทเพื่อแสดงว่าบุญชูเป็นคนชนบทที่มีอาชีพทำนา แต่อย่างไรก็ตามเมื่อ

เปรียบเทียบกับคนอื่น ๆ ในสังคมของคนกรุงเทพฯ บุญชูจะมีฐานะทางสังคมต่ำกว่า
 ดังที่บุญชูโดนดูถูกจากคนขายต๋ารากวดวิชาว่าเป็น "ไอ้บ้านนอก" แต่เมื่อ
 เปรียบเทียบกับคนอื่น ๆ ในชนบท จะเห็นได้ว่าบุญชูมีฐานะทางสังคมดีกว่าคน
 อื่น ๆ ในหมู่บ้าน แม้บุญล้อมก็มีฐานะพอที่จะส่งลูกเรียนมหาวิทยาลัยได้
 ภาพยนตร์แสดงให้เห็นว่าบุญชูค่อนข้างเป็นที่อิจฉาของคนในหมู่บ้านพอสมควรที่
 เดียว จะเห็นได้ว่าในฉากที่บุญชูสอบเข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้ แล้วโดนเพื่อนบ้าน
 พุดถากถางในภาพยนตร์เรื่อง "บุญชู 2 น้องใหม่"

และในภาพยนตร์เรื่อง "พริกขี้หนูกับหมูแฮม" จอนเป็นเพียง
 คนไทยที่ไปดินรอนอยู่นออเมริกาอย่างนักแสวงโชค ไม่มีหลักฐานอะไรที่ประกัน
 ความมั่นคงในชีวิต

ตัวละครเอกฝ่ายหญิง

ลักษณะนิสัย

ตัวละครเอกฝ่ายหญิงส่วนใหญ่มักจะเป็นคนเรียบร้อย น่ารัก ร่าเริง
 มีน้ำใจและมีความจริงใจให้กับทุกคน ตัวละครเอกฝ่ายหญิงของภาพยนตร์ไทย
 ยอดนิยมประเภทวัยรุ่น ในปัจจุบันนี้จะแตกต่างจากลักษณะของนางเอกภาพยนตร์
 ไทยที่เป็นสูตรสำเร็จ คือ ชน แก่น แสนดี ซึ้งอ่อน ใบบ้างเพราะตัวละครเอก
 ฝ่ายหญิงของภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่นจะมีลักษณะใกล้เคียงกับสภาพ
 ของคนทั่วไปในสังคมปัจจุบันมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็น โหมลี ในภาพยนตร์เรื่อง
 "บุญชู" ทั้งสองภาค นับเดือน ในภาพยนตร์เรื่อง "หวานมันส์...ฉันคือเธอ"
 และ "หวานมันส์...ฉันคือเธอ ตอนที่ยังเหลือ" บีมในภาพยนตร์เรื่อง "กลิ่นสี
 และกาวแป้ง" ตู๊กตา ในภาพยนตร์เรื่อง "ฉลุย" ก็ล้วนแต่มีลักษณะนิสัยเรียบร้อย
 น่ารัก ร่าเริง มีความจริงใจ มีน้ำใจ และมองโลกในแง่ดีด้วยกันทั้งสิ้น แต่
 สำหรับภาพยนตร์เรื่อง "กลิ่นสี 2 ตอน จีบสาวจีจี" นั้น จะมีการพัฒนาของ
 ตัวละครคือ บีม ซึ่งในภาคแรกเธอเป็นคนเรียบร้อยและโดนเพื่อน ๆ แกล้ง

หลอกอยู่เสมอ นั่น ในภาคสอง เธอจะเป็นฝ่ายที่แกล้งเพื่อน ๆ บ้าง เช่น ในฉากที่เธอแอบถ่ายรูปรูมมะสังข์ ผุ่น และ เอนก ขณะที่กำลังทาสีศาลพระภูมิ แล้วนำมาล้อพวกเขาในวันต่อมา

สำหรับภาพยนตร์เรื่อง "รักแรกอุ้ม" อะตอมเป็นตัวละครที่โดดเด่นกว่าตัวละครในภาพยนตร์เรื่องอื่น ๆ เพราะชีวิตของอะตอมจะสะท้อนให้เห็นถึงสภาพของผู้หญิงในสังคมปัจจุบันได้ใกล้เคียงมากขึ้น เนื่องจากอะตอมเป็นผู้หญิงที่มีความเป็นตัวของตัวเอง และมีทริสูง ภาพยนตร์ได้แสดงลักษณะของเธอโดยใช้เสียงของอะตอมในการเล่าให้ลูกฟังว่า "วันนี้พ่อโทรมาหาแม่อีก แต่แม่ไม่รับสาย...ไม่มีวันเสียหรือที่แม่จะยกโทษให้กับพ่อของหนู มีบางคนเชื่อว่าแม่ใจร้าย...แต่อีกหลายคนก็สมน้ำหน้า เขาหาว่าแม่เป็นผู้หญิงไม่รักดี ผีผลามแต่งงานกับพ่อของหนูเร็วเกินไป แต่จะทำอย่างไรได้ละ จะก็แม่รักพ่อของหนูจริง ๆ นี่นา...แล้วแม่ก็ไม่เคยคิดด้วยว่าการที่แม่แต่งงานกับพ่อของหนูเป็นเรื่องผิด..."

อะตอมเชื่อมั่นในความคิดและการกระทำของตนเองเสมอ เธอจึงตัดสินใจแต่งงานกับคนที่แม่จะมีหลายคนไม่เห็นด้วย เธอเป็นคนที่มีอารมณ์อ่อนไหว และมักใช้แต่อารมณ์โดยไม่มีเหตุผลนัก และเป็นคนที่ค่อนข้างใจร้อนวู่วาม เช่น ในฉากที่อะตอมหึงหน้ แล้วตามไปอาละวาดคนที่ที่ทำงาน อะตอมเป็นคนที่รักการอ่าน กล้องจะพาให้เห็นภายในห้องนอนของเธอซึ่งมีหนังสืออยู่มากทีเดียว และในฉากที่เธอแต่งตัวจะเห็นว่าเธอใส่กางเกงยีนส์ และเครื่องสำอางค์ที่เธอใช้ก็เป็นเพียงลิปสติกเท่านั้น ซึ่งจะบ่งบอกถึงนิสัยของเธอว่าเป็นคนเรียบง่าย

ในภาพยนตร์เรื่อง "พริกขี้หนูกับหมูแฮม" พิมเป็นคนที่มีมุมมองโลกาแง่ดี ช่างฝัน เธอฝันถึงชีวิตที่ดีในอเมริกา พิมเป็นคนเจ้าอารมณ์และอ่อนไหว คิดอย่างไรก็แสดงออกอย่างนั้น จะเห็นได้จากฉากที่เธอเถียงกับจอนเมื่อรู้ว่าพี่ชายห้องให้จอนแล้ว พิมเป็นคนที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง เห็นได้จาก

การที่เธอตัดสินใจไปเรียนที่อเมริกาโดยไม่ฟังคำคัดค้านของพ่อแม่ จากประสบการณ์ต่าง ๆ ทำให้ผมรู้ว่าชีวิตไม่ใช่เรื่องง่าย ซึ่งทำให้มีการพัฒนาบุคลิกของผมในช่วงท้ายเรื่อง ผมเป็นผู้ใหญ่ขึ้น มีเหตุผลและประณีตประนีประนอมกับผู้ใหญ่ได้มากขึ้น

อายุ

ตัวละครเอกฝ่ายหญิงของภาพยนตร์ไทยยอดเยี่ยมประเภทวัยรุ่น จะมีอายุในช่วง 17-23 ปี จากภาพยนตร์เรื่อง "บุญชู" ทั้งสองภาค โหมลีมีอายุประมาณ 18 ปี ภาพยนตร์เรื่อง "กลิ่นสีและกาบั้ง" ทั้งสองภาค บีมมีอายุประมาณ 18 ปี ภาพยนตร์เรื่อง "หวานมันส์...ฉันคือเธอ" ทั้งสองภาค นีบเดือนมีอายุประมาณ 17 ปี ภาพยนตร์เรื่อง "ฉลุย" ตูกตามีอายุประมาณ 17 ปี และภาพยนตร์เรื่อง "รักแรกอุ้ม" อะตอมมีอายุประมาณ 23 ปี ภาพยนตร์เรื่อง "พริกขี้หนูกับหมูแฮม" ผมมีอายุประมาณ 23 ปี

อาชีพ

ตัวละครเอกฝ่ายหญิงของภาพยนตร์ไทยยอดเยี่ยมประเภทวัยรุ่น จะเป็นนักเรียน นักศึกษา และผู้ที่เพิ่งจบการศึกษาและเริ่มทำงาน จากภาพยนตร์เรื่อง "บุญชู" ทั้งสองภาค โหมลีเป็นนักเรียนชั้นมัธยมปลายที่เตรียมตัวจะสอบเข้ามหาวิทยาลัย เช่นเดียวกับกับนีบเดือนในภาพยนตร์เรื่อง "หวานมันส์...ฉันคือเธอ" ทั้งสองภาค และตูกตาในภาพยนตร์เรื่อง "ฉลุย" สำหรับภาพยนตร์เรื่อง "กลิ่นสีและกาบั้ง" ทั้งสองภาค บีมก็เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์

ภาพยนตร์เรื่อง "รักแรกอุ้ม" ใช้เทคนิคทางด้านภาพแนะนำอะตอมโดยบอกให้ทราบว่าเธอเป็นนักเขียนตั้งแต่ฉากแรก โดยใช้ภาพใกล้มากที่แคร์พิมพ์ติด โดยค่อย ๆ TILT กล้องลงมาจนเห็นมืออะตอมที่ค้างอยู่บนแป้น

และภาพยนตร์ได้แสดงให้เห็นว่าเธอเป็นคนที่มีความรอบคอบและมีลูกแล้ว โดยอาชีพภาพคอลลิผ่านกรอบประตูเข้าไปในห้องที่ค่อนข้างมืดสลัว อะคอมนั่งทำงานที่โต๊ะ เขียนหนังสือ โดยมีเสียงเด็กร้องดังขึ้น และเธอเดินมาที่เตียงเด็ก

นอกจากนี้ยังแสดงภูมิหลังของอะคอมว่าเธอจบการศึกษาระดับปริญญาตรี โดยอาชีพภาพลึที่นาฬิกาปลุก แล้วแพนกล้องช้า ๆ มาเรื่อย ๆ จะเห็นภาพถ่ายของอะคอมในชุดครุยปริญญา

ภาพยนตร์เรื่อง "พริกชี้หนูกับหมูแฮม" ได้แสดงให้เห็นว่าพิมเปลี่ยนงานมาแล้ว 8 ครั้ง จากบทสนทนาระหว่างพ่อกับแม่ของเธอ โดยตัดสลับกับภาพที่เธอเดินทางมาถึงอเมริกาเพื่อที่จะศึกษาต่อ

ฐานะทางสังคม

ตัวละครเอกฝ่ายหญิงของภาพยนตร์ไทยยุคนิยมประเภทวัยรุ่นมีฐานะทางสังคมปานกลาง แต่เมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างตัวละครเอกฝ่ายชายและตัวละครเอกฝ่ายหญิงแล้วจะสังเกตเห็นได้ว่าตัวละครเอกฝ่ายหญิงมีฐานะทางสังคมดีกว่าตัวละครเอกฝ่ายชาย เช่น ภาพยนตร์เรื่อง "บุญชู" ทั้งสองภาค โหมลีมาจากครอบครัวที่มีหน้ามีตาในสังคม และมีฐานะร่ำรวยพอสมควร เห็นได้จากการที่เธอจัดงานวันเกิดเลี้ยงเพื่อน ๆ และมานี่พี่สาวของโหมลีก็มีกิจการส่วนตัว จะเห็นได้ว่าฐานะทางสังคมของโหมลีดีกว่าบุญชูและเพื่อน ๆ คนอื่น ๆ อย่างมาก เช่นเดียวกับบีมในภาพยนตร์เรื่อง "กลิ่นสีและกาวแป้ง" ทั้งสองภาค ซึ่งมีฐานะทางสังคมดีกว่าเพื่อน ๆ ทุกคนในคณะ จะเห็นได้ว่าเพื่อน ๆ ค่อนข้างจะเกรงใจเธอถึงแม้จะมีการแกล้งเธอบ้างก็เป็นไปเพื่อความสนุกในกลุ่มเพื่อน ๆ เท่านั้น บีมจึงจัดได้ว่าเป็นลูกคนรวยเลยทีเดียว บีมมักจะมีอุปกรณ์ดี ๆ มาใช้ในการวาดภาพเสมอ และเมื่อบีมจะต้องค้างทำงานที่คณะ ทางบ้านก็จะนำบันไดมาให้ ในภาพยนตร์เรื่อง "หวานมันส์...ฉันคือเธอ" ทั้งสองภาค นับเดือนอยู่ในครอบครัวชนชั้นกลาง เช่นเดียวกับตุ๊กตา

านภาพยนตร์เรื่อง "ลลวย" ซึ่งอยู่ในครอบครัวของชนชั้นกลาง ภาพยนตร์เรื่อง "รักแรกอุ้ม" อะตอมมีพื้นฐานจากครอบครัวชนชั้นกลาง ผลงานที่เธอเขียนก็เป็นที่นิยมานหมู่วัยรุ่น ซึ่งเห็นได้จากฉากที่เธอคุยกับเพื่อนแล้วเพื่อนบอกว่าวัยรุ่นติดงานเขียนของเธอ และต่อมาผลงานของเธอก็เป็นที่ยอมรับจากนักวิจารณ์อีกด้วย ภาพยนตร์เรื่อง "พริกขี้หนูกับหมูแฮม" พิมมีพื้นฐานจากครอบครัวชนชั้นกลาง เมื่อเธอไปอเมริกา เธอก็มีฐานะทางสังคมไม่ผิดไปจากคนไทยอื่น ๆ ในต่างประเทศ

ตัวละครประกอบ

ตัวละครประกอบของภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่น ส่วนใหญ่จะมีความสัมพันธ์กับตัวละครเอกในฐานะเพื่อน นอกจากนั้นตัวละครประกอบบางคนก็มีความสัมพันธ์กับตัวละครเอกในฐานะญาติ เช่น ภาพยนตร์เรื่อง "บุญชู" จะมีตัวละครประกอบเป็นแม่ พี่ชาย และหลานสาว และในภาพยนตร์เรื่อง "ลลวย" ตัวละครประกอบคือน้าวิ ซึ่งเป็นน้าของตัวละครเอก ฝ่ายหญิง เป็นต้น

ลักษณะนิสัย

จากภาพยนตร์เรื่อง "รักแรกอุ้ม"

น้อย เพื่อนรักของอะตอม เป็นคนอ่อนไหว เช่น ในฉากที่น้อยร้องไห้ส่งสารคนที่ส่งบทกวีมาลงหนังสือที่ส่งมาหลายครั้งแล้วไม่เคยได้ลง น้อยเป็นคนที่รักเพื่อนจริงๆ ใจกับเพื่อนมากคอยช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจให้อะตอมเสมอ น้อยเป็นคนที่ซื่อและ เขยในฉากที่เธอเข้าไปในสตูดิโอของนนท์แล้วเข้าไปหาทำงานของนนท์เสียหายด้วยความเข้าใจผิด

หริ เพื่อนสนิทคนหนึ่งของอะตอม เป็นคนที่เชื่อมั่นในความคิดของตนเอง และหวังดีต่ออะตอม และค่อนข้างที่จะไว้วางใจไม่คิดให้รอบคอบ ดังนั้นความหวังดีของเธอบางครั้งก็ทำให้อะตอมกับบนนท์เข้าใจผิดกัน

เตี้ย เป็นคนรักของอะตอม เป็นคนประเภทวัตถุนิยม ภาพยนตร์ได้แสดงให้เห็นถึงนิสัยของเขาในฉากที่เขาไม่ยอมมาให้อะตอมแต่งตัว ซอมซ่อ เขาซื้อชุดราคาแพงให้อะตอม เตี้ยเป็นนักธุรกิจที่เห็นเงินเป็นเรื่องใหญ่ และมองทุกสิ่งเป็นเรื่องของกำไร-ขาดทุนเสมอ เช่น ในฉากที่เขาและอะตอมกลับมาจากงานเลี้ยง เตี้ยพูดว่า "...เสื้อผ้าพวกนี้ราคามันเท่าไร? แต่ผมก็อยากให้เห็นอะตอมมาสักคน อะตอมเองกลับเห็นว่ามันไร้ค่า...อย่างนี้ถ้าเป็นการลงทุน ผมก็ขาดทุนปีนี้...คืนนี้ผมขาดทุนเป็นหมื่น ๆ เลยนะ"

จากภาพยนตร์เรื่อง "บุญชูผู้น่ารัก" และ "บุญชู 2 น้องใหม่"

นรา (นุ้ย) เพื่อนสาวใต้ของบุญชู เขามีลักษณะเด่นของคนใต้คือพูดเร็ว และลักษณะพิเศษของเขาคืออีกประการหนึ่งคือ เขามีลักษณะการพูดแบบพูดปราศรัย ซึ่งภาพยนตร์จะแสดงบุคลิกของเขาโดยผ่านมุขตลกจากคำพูดที่เขาคุยกับเพื่อน และในภาพยนตร์เรื่อง "บุญชู 2 น้องใหม่" เขาได้ใช้ลักษณะการพูดแบบการหาเสียงของนักการเมืองในการช่วยโมลีหาทุนให้ค่ายอาสาพัฒนา

มันคง ไชยมงคล (เลื่อย) เพื่อนชาวเหนือของบุญชู เขาเป็นคนพูดช้า ทำอะไรช้า เพื่อน ๆ จึงมักเรียกเขาว่าเลื่อย ภาพยนตร์จะแสดงบุคลิกของเขาโดยผ่านมุขตลกจากลักษณะการพูดและการกระทำของเขา

ไวยากรณ์ กาวไร เพื่อนชาวกรุงเทพฯ ของบุญชู เขาพยายามจะสอบเข้าเรียนแพทย์ให้ได้ แม้จะสอบเข้าเรียนอย่างอื่นได้แต่เขาก็จะสละสิทธิ์ทุกครั้ง เขาเป็นผู้มีอารมณ์ขันกึ่งวิชาการ ภาพยนตร์จะแสดงบุคลิก

ของเขาโดยผ่านมุขตลกจากคำพูดที่เขาพูดคุยกับเพื่อน ๆ ซึ่งมักจะมีศัพท์วิชาการแทรกอยู่เสมอ

คามูล เพื่อนชาวอีสานของบุญชู เป็นคนชื่อ ภาพยนตร์ จะแสดงบุคลิกของเขาโดยผ่านมุขตลก เช่น ในฉากที่เขาสั่งก๋วยเตี๋ยว คนขายถามว่า "เส้นใหญ่หรือเปล่า" เขาตอบว่า "เพิ่งมาจากอุบลไม่มีเส้น"

ยงยุทธ (หยอย) เป็นคนสนุกสนาน ร่าเริง ชอบหยอกล้อเพื่อน ๆ

แม่บุญล้อม แม่ของบุญชู เป็นชานา เป็นคนหัวโบราณ อยากให้บุญชูสอบเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยเป็นคนแรกของบ้านให้เขาให้ได้

บุญช่วย พี่ชายบุญชู เขามาอยู่กรุงเทพฯ หลายปี บุญช่วย เป็นคนแนะนำบุญชูเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในกรุงเทพฯ

บัวลอย ลูกสาวบุญช่วย เป็นเด็กร่าเริง เจ้าความคิด

มานี พี่สาวของโรมลี เป็นคนโง่โง่ ว่าม ภาพยนตร์แสดงลักษณะของเธอในฉากที่มานีเข้าใจผิดคิดว่าบุญชูเป็นผู้ลักพาตัวโรมลีแล้วนำตัวเธอเข้าไปจับตัวโรมลี

และในภาพยนตร์เรื่อง "บุญชู 2 น้องใหม่" มีตัวละครประกอบเพิ่มเติมจากภาคที่แล้ว คือ

ประพันธ์ เป็นชาวระยอง ลักษณะเด่นของเขาคือ หูดเหน่อมหาแจ่ม เป็นคนที่หลงพ้อฝากาให้บุญชูมาทำงานด้วย เป็นคน

ใจดี

จากภาพยนตร์เรื่อง "หวานมันส์...ฉันคือเธอ" และ "หวานมันส์...ฉันคือเธอ ตอนที่ยังเหลือ"

อัน เป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียนของต๋อน เป็นคนสนุกสนาน ร่าเริง ชอบแหย่เพื่อน ๆ เมื่อต๋อนสลักร่างกับนับเดือน อันเป็นคนที่ยังสงสัยและพยายามจะพิสูจน์ให้ได้ว่าต๋อนเปลี่ยนไปเพราะอะไร ในภาคสองอันได้รับมอบหมายจากอาจารย์ให้เป็นผู้สืบพฤติกรรมของต๋อน ซึ่งเป็นต้นเหตุให้เกิดความเข้าใจผิดกันระหว่างนับเดือนกับต๋อน

สมร เพื่อนร่วมชั้นเรียนของนับเดือน เป็นคนร่าเริง เปิดเผยเธอแอบชอบต๋อนและมักจะสนใจในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับต๋อนเสมอ

สำหรับภาพยนตร์เรื่อง "กลิ่นสีและกาวแป้ง" ทั้งสองภาคนั้น จะเห็นได้ว่าตัวละครทุกคนต่างก็เป็นตัวละครเอกที่มีส่วนสำคัญในการดำเนินเรื่อง ตัวละครที่มีบทบาทรองลงมาคือแม่ของชานัญ แต่ก็เป็นตัวละครที่ช่วยเพิ่มความสนุกสนานให้กับเนื้อเรื่อง แม่ของชานัญเป็นคนขี้บ่นและด่าเก่ง ภาพยนตร์แสดงให้เห็นในฉากที่เพื่อน ๆ ของชานัญมาเที่ยวบ้านชานัญ และต่อปากต่อคำกับแม่ของชานัญ

จากภาพยนตร์เรื่อง "ฉลุย" ตัวละครประกอบจะมีบทบาทไม่มากนัก เนื่องจากภาพยนตร์ใช้ตัวละครเอกคือบ๊องและโด้ เป็นตัวละครสำคัญในการดำเนินเรื่อง น้าวิซึ่งเป็นน้าของตุ๊กตาผู้หญิงที่บ๊องและโด้แอบชอบจึงเป็นลักษณะของญาติผู้ใหญ่ที่คอยให้คำแนะนำ เช่น ในฉากที่บ๊องและโด้ทำขนมครกเจ็ดสี น้าวิก็นำให้ทำขนมครกที่มีประโยชน์ เป็นต้น

จากภาพยนตร์เรื่อง "พริกขี้หนูกับหมูแฮม"

นัท คนรักของพิมพ์ เขาเป็นลูกคนรวยที่ถูกตามใจจนเสีย

ชัย เพื่อนรุ่นน้องของจอน เขาเป็นคนอารมณ์ดี แคล่วคล่อง กระฉับกระเฉง

แพท คนรักของจอน เธอไม่มีความจริงใจต่อจอน แพทไม่สามารถทนรอการสร้างเนื้อสร้างตัวของจอนได้ เมื่อมีทางเลือกที่ดีกว่าเธอก็ทิ้งจอนไป

พูน เจ้าของร้านอาหารไทยในอเมริกา เธอเป็นคนสู้ชีวิต อุตุน แม้จะถูกดูแคลนว่าเป็นเมียเช่า เธอก็ต่อสู้จนประสบความสำเร็จ

มะลิ ผู้หญิงไทยคนหนึ่งที่มาดำรงชีวิตในต่างประเทศ โดยเนื้อแท้แล้วเธอไม่ช้าคนเลวร้าย แต่ความจริงเป็นทำให้เธอต้องหากินทางทุจริตเล็ก ๆ น้อย ๆ

อายุ

ตัวละครประกอบของภาพยนตร์ไทยยอดเยี่ยมประเภทวัยรุ่นจะมีอายุไม่จำกัด ทั้งนี้แล้วแต่ว่าตัวละครประกอบเหล่านี้จะมีความสัมพันธ์กับตัวละครเอกในฐานะอะไร ถ้าเป็นหลาน เช่น บัวลอย หลานของบุญชูในภาพยนตร์เรื่อง "บุญชู" ทั้งสองภาค ก็จะมีอายุเพียง 7 ปีเท่านั้น หรือแม่ของชาน์ดูนในภาพยนตร์เรื่อง "กลิ่นสีและกาบั้ง" ทั้งสองภาคก็จะมีอายุประมาณ 68 ปี

อาชีพ

ตัวละครประกอบของภาพยนตร์ไทยยอดเยี่ยมประเภทวัยรุ่นส่วนใหญ่มักจะเป็นเพื่อนกับตัวละครเอก และมักจะเป็นนักเรียนหรือนักศึกษา เช่น ในภาพยนตร์เรื่อง "หวานมันส์... นั่นคือเธอ" ทั้งสองภาค และภาพยนตร์เรื่อง "บุญชู" ทั้งสองภาค หรือตัวละครประกอบที่เป็นเพื่อนของตัวละครเอกที่อยู่หน้าวัยทำงาน เช่น หริ และน้อย ในภาพยนตร์เรื่อง "รักแรกอุ้ม" ต่างก็ทำงานในวงการที่จะต้องมีความสัมพันธ์กับตัวละครเอก เช่น หริทำงานบริษัทโฆษณา ซึ่งจะต้องติดต่อกับบนนท์ ซึ่งเป็นช่างภาพของโปรดักชั่นเฮ้าส์แห่งหนึ่ง

สำหรับน้อยจะทำงานที่กองบรรณาธิการนิตยสารเดียวกับอะตอม เช่นเดียวกันกับตัวละครประกอบคนอื่น ๆ ที่ไม่เข้าเพื่อนก็จะมีอาชีพที่ตัวละครเอกจะต้องไปมีความสัมพันธ์ด้วย เช่น มหาแจ่ม ในภาพยนตร์เรื่อง "บุญชู 2 น้องใหม่" มีอาชีพเป็นเจ้าของหน้าห้องสมุดของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งบุญชูจะต้องมาช่วยมหาแจ่มทำงานที่ห้องสมุดแห่งนี้ นอกจากนี้ตัวละครประกอบคนอื่น ๆ ก็มีความสัมพันธ์กับตัวละครเอกในฐานะญาติ เช่น แม่บุญล้อม บุญช่วย และบัวลอย จากภาพยนตร์เรื่อง "บุญชู" ทั้งสองภาค และนำวีณาภาพยนตร์เรื่อง "ลลวย" ในภาพยนตร์เรื่อง "พริกขี้หนูกับหมูแฮม" นัทเป็นนักศึกษาช่วยรับจ้างทำงานทั่วไป พอนเป็นเจ้าของร้านอาหารไทยอเมริกา

ฐานะทางสังคม

ตัวละครประกอบของภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่นจะมีฐานะทางสังคมใกล้เคียงกับตัวละครเอก เช่น มหาแจ่มในภาพยนตร์เรื่อง "บุญชู 2 น้องใหม่" ก็เป็นคนบ้านเดียวกับบุญชูที่มีโอกาสเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ หรือตัวประกอบอื่น ๆ ที่เป็นเพื่อนของตัวละครเอกต่างก็มีฐานะทางสังคมใกล้เคียงกับตัวละครเอก เช่น เพื่อน ๆ ของบุญชู เพื่อนของอะตอมในภาพยนตร์เรื่อง "รักแรกอุ้ม" และเพื่อน ๆ ของนัทเดือนกับเดือนในภาพยนตร์เรื่อง "หวานมันส์...ฉันคือเธอ" ทั้งสองภาค ภาพยนตร์เรื่อง "พริกขี้หนูกับหมูแฮม" ชัย พอน และมะลิต่างก็มีฐานะทางสังคมในระดับเดียวกับตัวละครเอกคือเป็นคนไทยที่อยู่ในต่างประเทศ ซึ่งต้องดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดและบางครั้งก็ถูกเหยียดหยามจากคนไทยด้วยกัน

จากการวิเคราะห์ลักษณะตัวละครของภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่น ผู้วิจัยพบว่า ตัวละครเอกของภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่นส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่นมีอายุประมาณ 18-25 ปี และตัวละครประกอบส่วนมากจะเป็นกลุ่มเพื่อนของตัวละครเอกซึ่งเป็นวัยรุ่นด้วยกัน นอกจากนี้มี

ตัวละครประกอบอื่น ๆ ที่ไม่ใช่วัยรุ่นอยู่บ้าง บุคลิกต่าง ๆ ของตัวละครเอก เหล่านี้สามารถสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะบางประการของวัยรุ่นในปัจจุบันได้ว่า วัยรุ่นจะให้ความสำคัญ ความจริงใจและให้ความสำคัญเพื่อนเป็นอันดับแรก ดังจะเห็นได้จากภาพยนตร์เรื่อง "บุญชูผู้น่ารัก" เพื่อน ๆ ร่วมมือกันเพื่อช่วย โยมสืบทอดพันจากคนร้าย และในภาพยนตร์เรื่อง "บุญชู 2 นื่องใหม่" เพื่อน ๆ ช่วยกันตามเอาเงินของชมรมที่ถูกขโมยไปคืนมาได้ นอกจากนี้ภาพยนตร์ได้ แสดงถึงการให้ความสำคัญของความเป็นเพื่อน ดังจะเห็นได้จากภาพยนตร์ เรื่อง "กลิ่นสีและกาวแป้ง" ทั้งสองภาคที่มีความขัดแย้งกันในกลุ่มเพื่อน แต่ านที่สุคความเป็นเพื่อนก็สามารถทำให้ทุกคนให้อภัยและ เข้าใจซึ่งกันและกัน

การที่ตัวละครเอกเป็นวัยรุ่นนี้สอดคล้องกับกลุ่มผู้ชมภาพยนตร์ไทย ส่วนานหญ่ ซึ่ง เป็นวัยรุ่นเพราะการที่ผู้ชมวัยรุ่นให้ความสนใจกับเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตัวละครส่วนหนึ่ง เป็นเพราะ เขาสามารถที่จะสมมติตนเองให้เข้าไป มีส่วนร่วมในภาพยนตร์ได้ เนื่องจากตัวละครในภาพยนตร์มีบุคลิกลักษณะ โดยทั่วไปไม่แตกต่างไปจากสภาพของตัวเขาเท่าไรนัก ตัวละครเอกไม่ได้ มีลักษณะดีพร้อมตามแบบอุดมคติ ไม่ว่าจะเป็น บุญชู ในภาพยนตร์เรื่อง "บุญชู" ทั้งสองภาค ที่มีเอกลักษณ์ของความเป็น ชาย ในทานองเดียวกัน อะตอม ในภาพยนตร์เรื่อง "รักแรกอุ้ม" และ พิม ในภาพยนตร์เรื่อง "พริกขี้หนูกับหมูแฮม" ก็ไม่ได้มีลักษณะของนางเอกภาพยนตร์ที่สวยงาม และ ดีพร้อม บุคลิกของอะตอม และ พิม สะท้อนให้เห็นถึงสภาพของผู้หญิงในยุค ปัจจุบันที่มีความมั่นใจในตนเอง มีความรู้ ความคิด และสามารถใช้ชีวิตตาม ความต้องการของตนเอง ดังจะเห็นได้จากการที่อะตอมตัดสินใจแต่งงานโดย ที่หลายคนไม่เห็นด้วย และ พิมตัดสินใจไปเรียนต่อที่อเมริกาโดยไม่ฟังคำคัด ค้านของพ่อแม่

ผู้วิจัยพบว่า บุคลิกของตัวละครเอกเหล่านี้ใกล้เคียงกับชีวิตของผู้ชม อย่างยิ่ง โดยเฉพาะภาพยนตร์เรื่อง "บุญชู" ทั้งสองภาค ที่ทำรายได้สูงมาก ทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดนั้น ส่วนหนึ่ง เป็นเพราะบุคลิกของบุญชูที่

สามารถเข้าถึงจิตใจของผู้ชม บุษชูเป็นตัวแทนความฝันของนักเรียนต่างจังหวัดที่หวังจะเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย และในขณะที่เดียวกันก็เป็นตัวแทนความปรารถนาของคนในสังคมเมือง ที่ใฝ่หาความมีน้ำใจ ความจริงใจ และความซื่อสัตย์ ในขณะที่พินิจภาพยนตร์เรื่อง "พริกขี้หนูกับหมูแฮม" เป็นตัวละครที่สามารถสะท้อนความรู้สึกของวัยรุ่นส่วนหนึ่งที่จบการศึกษาในประเทศแล้วหวังจะไปศึกษาต่อและหาประสบการณ์ในต่างประเทศและภาพยนตร์เรื่อง "รักแรกอุ้ม" ก็สะท้อนภาพชีวิตครอบครัวของคนในสังคมเมือง

จากการสัมภาษณ์⁷ จึงได้ให้ความเห็นว่า

"...ภาพยนตร์เรื่อง "รักแรกอุ้ม" และ "พริกขี้หนูกับหมูแฮม" ทารายได้ดีเฉพาะในกรุงเทพฯ แต่ในต่างจังหวัดทารายได้ไม่มากนัก นอกจากจังหวัดที่เป็นเมืองใหญ่หรือจังหวัดที่มีมหาวิทยาลัยจึงทารายได้บ้าง ทั้งนี้เพราะเนื้อหาของภาพยนตร์ทั้งสองเรื่องห่างไกลจากสภาพชีวิตความเป็นอยู่และวิถีชีวิตของผู้ชมส่วนใหญ่ว่า ซึ่งแตกต่างจากภาพยนตร์เรื่อง "บุษชู" ทั้งสองภาคที่เนื้อหาและบุคลิกของตัวละครสามารถเข้าถึงผู้ชมได้ในวงกว้าง..."

การชมภาพยนตร์ของผู้ชมวัยรุ่นจึงเสมือนการได้มาพบเพื่อนที่สามารถเป็นตัวแทนความคิด ความรู้สึก รวมทั้งปัญหาต่าง ๆ ที่เขาเผชิญอยู่ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการสอบแข่งขันเข้าเรียนต่อในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐบาล ภาพยนตร์เรื่อง "บุษชูผู้นำรัก" ปัญหาการตกงานในภาพยนตร์เรื่อง "หลุย" ปัญหาครอบครัวของสังคมเมืองหลวงในภาพยนตร์เรื่อง "รักแรกอุ้ม" รวมทั้งการได้สัมผัสกับความรู้สึกที่ดีของความเป็นเพื่อน ความสนุกสนานร่าเริง

⁷สัมภาษณ์ คิง (สมจริง ศรีสุภาพ), ผู้กำกับการแสดง บริษัท เทเอ็นเตอร์เทนเมนท์ จำกัด, 5 กุมภาพันธ์ 2533.

ระหว่างกลุ่มเพื่อานภาพยนตร์เรื่อง "หวานมันส์...ฉันคือเธอ" "กลิ่นสีและ
 กาวแป้ง" และ "ฉลุ" ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ก็คือสภาพโดยทั่วไปในชีวิต
 ของวัยรุ่นนั่นเอง

4.4 ลักษณะการนำเสนอเรื่องของภาพยนตร์ไทยยุคนิยมประเภทวัยรุ่น

การลำดับเรื่อง

จากการวิเคราะห์เชิงสัญวิทยาภาพยนตร์ไทยยุคนิยม
 ประเภทวัยรุ่น ผู้วิจัยหา SYNTAGMATIC STRUCTURE หรือ DIACHRONIC
 ซึ่งเป็นการศึกษาลักษณะของการเชื่อมโยงเหตุการณ์ การลำดับเรื่องของ
 ภาพยนตร์ไทยยุคนิยมประเภทวัยรุ่นได้ว่า ภาพยนตร์จะเปิดเรื่องเพื่อให้ผู้ชม
 ติดตามพฤติกรรมของตัวละครเอก โดยกำหนดเป้าหมายที่ตัวละครเอกต้องการ
 ไว้ และเป้าหมายจะนำไปสู่บมปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวละคร ซึ่งผู้วิจัยแยกบมปัญหา
 ได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ปัญหาด้านความรักกับปัญหาอื่น ๆ โดยปัญหา
 ด้านความรักเป็นปัญหาหลักและปัญหาอื่นเป็นปัญหารอง สำหรับปัญหาด้านความ
 รักนั้น ผู้วิจัยแยกได้เป็น 3 ลักษณะคือ ปัญหาที่เกิดจากการที่ตัวละครเอกฝ่าย
 ชายตามจีบตัวละครเอกฝ่ายหญิงต่อสู้กับอุปสรรคด้วยวิธีการต่าง ๆ และสมหวัง
 ในที่สุด เช่น ภาพยนตร์เรื่อง "ฉลุ" ซึ่งแสดงวิธีการที่บึ้งและโหดเข้าในการ
 จีบตุ๊กตา ภาพยนตร์เรื่อง "กลิ่นสี 2 ตอน จีบสาวจี๊จ๊ะ" แสดงวิธีการจีบผู้หญิง
 ของฝุ่นและซาส์ และภาพยนตร์เรื่อง "บุญชูผู้น่ารัก" แสดงวิธีการที่บุญชูจีบโม่ลี
 ปัญหาด้านความรักของภาพยนตร์ไทยยุคนิยมประเภทวัยรุ่นอีกลักษณะหนึ่งก็คือ
 ปัญหาที่เกิดจากความขัดแย้งระหว่างตัวละครเอกฝ่ายชายกับตัวละครเอกฝ่าย
 หญิงในช่วงต้นเรื่อง แต่มีเหตุบังเอิญที่ทั้งคู่ต้องมามีความเกี่ยวข้องและช่วย
 เหลือซึ่งกันและกันจนกลายเป็นความรัก ความเข้าใจกันนั่นเอง เช่น ภาพยนตร์
 เรื่อง "พริกขี้หนูกับหมูแฮม" และภาพยนตร์เรื่อง "หวานมันส์...ฉันคือเธอ"
 ลักษณะประการสุดท้ายของบมปัญหาด้านความรักก็คือการที่ตัวละครเอกฝ่ายชาย
 และตัวละครเอกฝ่ายหญิงต่างก็มีความรักซึ่งกันและกัน แต่ต้องมาเข้าใจผิดกัน

ต่อมาปัญหาต่าง ๆ ค่อย ๆ คลี่คลายจนในที่สุดทั้งสองฝ่ายก็กลับมาคืนดีกันเช่นเดิม เช่น ภาพยนตร์เรื่อง "รักแรกอุ้ม" และภาพยนตร์เรื่อง "หวานมันส์...ฉันคือเธอ ตอนที่ยังเหลือ" สำหรับเป้าหมายด้านความรักนั้นส่วนใหญ่มุ่งจุดประสงค์เพื่อให้ได้มาซึ่งความรักโดยไม่ได้เน้นถึงการลงเอยด้วยการแต่งงานเสมอไป ตัวละครเอกพยายามทุกวิถีทางเพื่อที่จะสมหวังด้านความรัก แม้ว่าบางครั้งจะมีการแข่งขันแย่งชิงความรักในกลุ่มเพื่อนบ้าง แต่อย่างไรก็ตามความผูกพัน ระหว่างเพื่อนยังคงแน่นแฟ้นเช่นเดิม

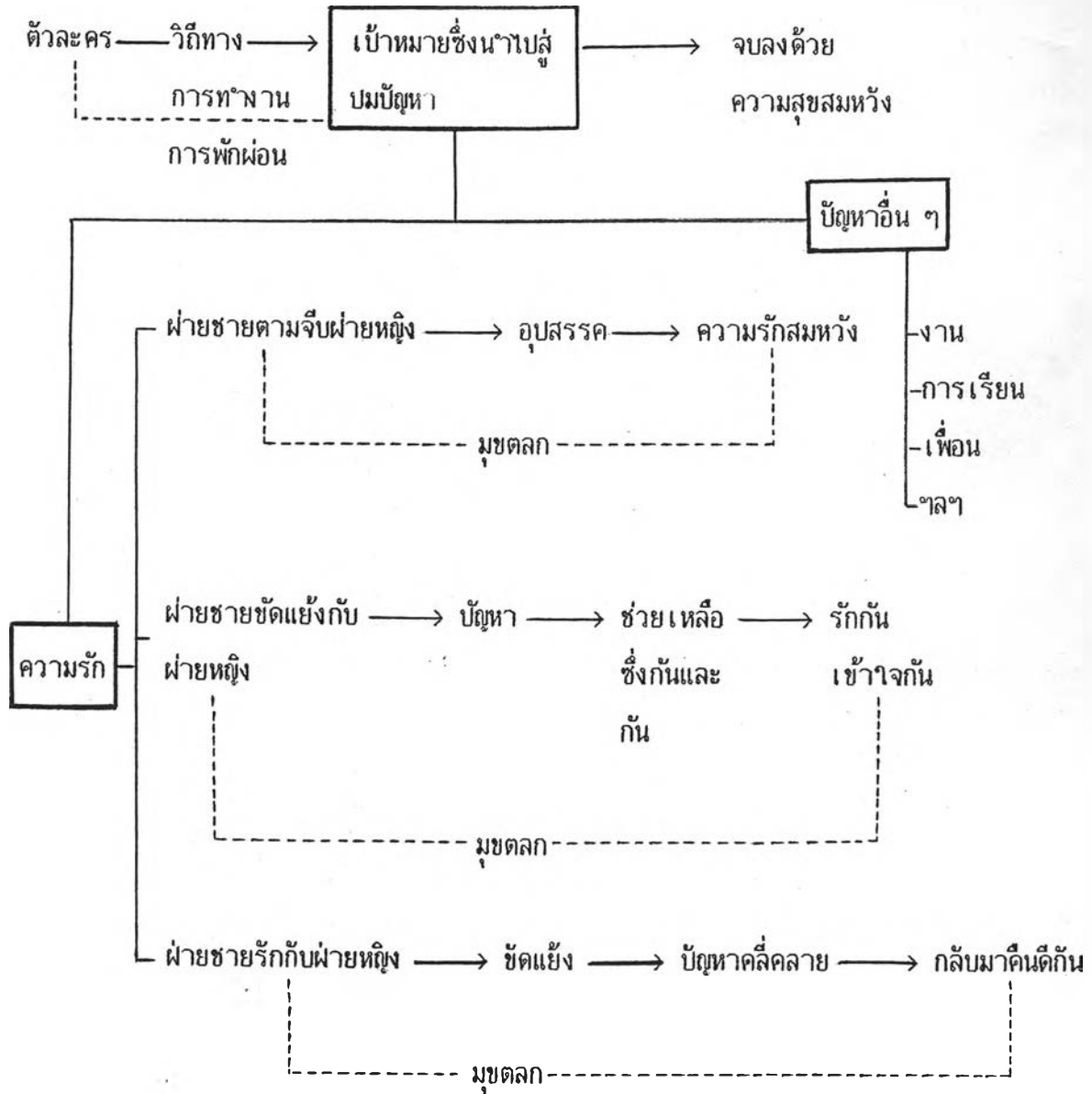
สำหรับมปัญหาอื่น ๆ ที่ภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่นนำเสนอ การดำเนินเรื่องก็คือ ปัญหาด้านการศึกษา เช่น การเตรียมตัวสอบแข่งขันเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียนชั้นมัธยมปลายในภาพยนตร์เรื่อง "บุญชู" ทั้งสองภาค และภาพยนตร์เรื่อง "หวานมันส์...ฉันคือเธอ ตอนที่ยังเหลือ" ปัญหาการทำงานในภาพยนตร์เรื่อง "ฉลุย" ปัญหาความขัดแย้งระหว่างเพื่อนในภาพยนตร์เรื่อง "กลิ่นสีและกาวแป้ง" เป็นต้น ภาพยนตร์ใช้การดำเนินเรื่องควบคู่กันไประหว่างการทำงานกับการพักผ่อนของตัวละครเอก กล่าวคือภาพยนตร์จะแสดงให้เห็นถึงอาชีพของตัวละครเอกซึ่งส่วนใหญ่มักเป็นนักเรียน นักศึกษา ซึ่งต้องรับผิดชอบต่อหน้าที่และในขณะที่เดียวกันก็แสดงให้เห็นกิจกรรมที่เป็นการพักผ่อน คือการเล่นสนุกในกลุ่มเพื่อนควบคู่ไปด้วย แต่ลักษณะพิเศษประการหนึ่งที่จะขาดไม่ได้ในภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่นก็คือ ภาพยนตร์จะต้องแทรกมุขตลกไว้ทุกครั้งที่มีโอกาสของเรื่องอันยาวเหยียด และภาพยนตร์จะจบเรื่องลงด้วยความสุขสมหวัง โดยตัวละครสามารถหาวิถีทางที่จะเอาชนะอุปสรรคไปสู่เป้าหมายที่ตนมุ่งหวังได้เสมอ

การวิเคราะห์โดยการหา SYNTAGMATIC STRUCTURE นั้น ผู้วิจัยขอสรุปเป็นแผนภูมิไว้ ดังนี้

DIACHRONIC

ศึกษาการดำเนินเรื่อง การเชื่อมโยงเหตุการณ์

การหา SYNTAGMATIC STRUCTURE



ลักษณะของมุขตลกที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่น

ลักษณะการนำเสนอเรื่องของภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่น ประการหนึ่งก็คือ การใช้มุขตลกเป็นจุดเด่นในการนำเสนอเรื่อง ซึ่งผู้วิจัยได้ แบ่งแยกมุขตลกต่าง ๆ ที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่น ดังนี้

1. มุขตลกจากคำพูด
2. มุขตลกจากสถานการณ์
3. มุขตลกจากบุคลิกของตัวละคร
4. มุขตลกท่าทาง
5. มุขตลกเสียดสี
6. มุขตลกจากการตัดต่อ
7. มุขตลกจากการดำเนินเรื่อง

ซึ่งภาพยนตร์แต่ละเรื่องจะมีมุขตลกแต่ละประเภทแตกต่างกันออกไป สำหรับมุขตลกที่ภาพยนตร์ใช้เป็นจุดเด่นในการนำเสนอเรื่องได้แก่ มุขตลกจากคำพูด มุขตลกจากสถานการณ์ และมุขตลกจากบุคลิกของตัวละคร ภาพยนตร์ที่ใช้มุขตลกเหล่านี้มากได้แก่ ภาพยนตร์เรื่อง "บุญชู" ทั้งสองภาค "กลิ่นสี และกาบแป้ง" ทั้งสองภาค และ "ฉลุย" นอกจากนี้ภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่นอีกส่วนหนึ่งจะใช้มุขตลกเป็นส่วนเสริมให้เรื่องราวสนุกสนานและมีชีวิตชีวาขึ้น เช่น ภาพยนตร์เรื่อง "รักแรกอุ้ม" และ "พริกขี้หนูกับหมูแฮม" ซึ่งมุขตลกในภาพยนตร์เหล่านี้ส่วนใหญ่มักจะเป็นมุขตลกจากสถานการณ์

ผู้วิจัยได้ศึกษารายละเอียดของมุขตลกต่าง ๆ ที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

มขตลกจากคำพูด

จากภาพยนตร์เรื่อง "กลิ่นสีและกาวแป้ง"

ฉากที่บ๊อบจะไปจับผู้หญิงแล้วเพื่อน ๆ มาล้อ

เพื่อน ๆ บอกเพื่อน ๆ ว่า "ไอ้บ๊อบมันมีแผน"
 เพื่อน ๆ "แผนอะไร"
 เพื่อน "แผนหมาชะเง้อเครื่องบิน"

ฉากที่เพื่อน ๆ ของชานัญมาเที่ยวบ้านชานัญ แม่ของชานัญเป็นคน
 ที่ด่าเก่ง มะสังข์ล้อแม่ว่า "ฉันทบอ ย ๆ แม็กก็เหนื่อ แต่ด่าเหนื่อชนะ"

ฉากที่ญาติพยายเรือมาที่บ้านชานัญ แม่ของชานัญนึกว่าเป็นพระ
 เพราะญาติแต่งชุดข้อมผาด แม่ไหว้ญาติ เพื่อนให้เหล้าญาติดื่ม แม่ของชานัญ
 ด่า เพื่อน ๆ จึงบอกว่า "นี่ญาติ แม่จ๋าไม่ได้เธอ" แม็กด่าอีก หลังจากด่า
 ไปได้แล้วแม็กก็ไม่ได้และพูดว่า "เอ แล้วกูจะบาบไผ่นี่"

จากภาพยนตร์เรื่อง "กลิ่นสี 2 ตอน จับสาวจี๊จี๊"

ฉากที่เพื่อน มะสังข์ และเอนกนั่งคุยกันเรื่องการแข่งกีฬาคณะ

เอนกถามเพื่อนว่า "น้องใหม่บีนี่มีตัวดี ๆ ลงบ้างไม๊"
 เพื่อนตอบว่า "แต่เรื่องเชียร์นี่แพ้ไม่ได้ถ้าแพ้บ๊อบ ชนะบ๊อบเลย คุณอื่นชนะ
 บ๊อบเลย"

ฉากที่สมสรายุเปรียบเทียบความรักกับลูกตะกร้อ แล้วเพื่อน ๆ ลูก
 หนักันไปหมดนั้น สมสรายุจึงว่าเพื่อน ๆ ว่า "พวกหัวใจร้ายรัก"

ฉากที่สมสรามาส่งชานัญไปต่างประเทศ เขาเอาเสื้อกันหนาวมาให้ชานัญ และบอกชานัญว่า "ที่นั่นอากาศหนาวมาก ระวัง strong dead (แข็งตาย)"

จากภาพยนตร์เรื่อง "บุญชูผู้น่ารัก"

มุขตลกส่วนใหญ่นานภาพยนตร์เรื่องนี้จะเป็นมุขตลกที่ใช้คำพูดโดยจะผ่านจากบุคลิกของตัวละคร เช่น

มุขตลกที่ผ่านจากบุคลิกของบุญชูซึ่งเป็นคนชื่อ เช่น

ฉากที่บุญชูซื้อตั๋วรถไฟไปกรุงเทพฯ คนขายตั๋วถามว่า "กี่ที่" บุญชูตอบว่า "ที่เดียวจะ กรุงเทพฯ ที่เดียว"

ฉากที่มานีคุยกับบุญชูในงานวันเกิดโรมลี

มานี "ที่บ้านเป็นไง"

บุญชู "ที่บ้านมีร่อยกว่าไร"

มานี "ไม่ช้ ทางบ้านเป็นไง"

บุญชู "ทางบ้านขรุขระนิดหน่อย ยังไม่ได้ลาดยาง"

ฉากที่เพื่อน ๆ ชวนกันไปเที่ยว และปรึกษากันว่า "ไปเที่ยวไหนดี"

บุญชู "ไปเที่ยวเข้าดี รถไม่แน่น"

ฉากที่บุญชูได้รับบาดเจ็บจากการเข้าไปช่วยโรมลี บุญชูช่วยและเพื่อน ๆ พาบุญชูไปโรงพยาบาล พยาบาลถามบุญชูว่า "เป็นอะไร" บุญชูตอบว่า "เป็นนักเรียนจะ มาสอบแต่ไม่ติด"

มุขตลกที่ผ่านจากบุคลิกของคำมูลซึ่งเป็นคนชื่อ านฉากที่คำมูลกับ
เจื้อยไปสังกัายเตี้ย

คนขายถามว่า "เส้นใหญ่รีเปล่า"

คำมูลตอบว่า "เพิ่งมาจากอูบล ไม่มีเส้น"

ฉากที่นราถามคนบริเวณหน้าโรงเรียนกววิชาว่า "แถนั้สายไหน
ผ่าน" คนแถนั้ตอบว่า "สายสมรผ่าน สายสุตามารอบบ้าย"

มุขตลกคำพูดในฉากที่เพื่อน ๆ คุยกันนร้านอาหาร แล้วพูดถึงรถติด
ว่าจะทายังไง หยอยบอกว่า "รถติดก็ไปถ้กระบอกซี"

ฉากที่บุญชูและเพื่อน ๆ ไปเคอะมอลล์ 3 หยอยแกล้งคนตาบอดที่
ขายสลากกินแบ่งรัฐบาล "มี 85 ไม้" พอคนขายสลากกินแบ่งรัฐบาลจะหาเลข
85 ไม้ หยอยบอกว่า "บุหรึ้นะ"

ฉากที่หยอยคุยกับเพื่อนว่าที่บ้านทาทอง แต่ทว่าเป็นภาค ๆ พวกทอง
หยิบ ทองหยอด ผอยทอง

จากภาพยนตร์เรื่อง "บุญชู 2 น้องใหม่"

นรา "ขอโทษครับที่ นิดิไปทางไหนครับ"

คนตอบ "ม่แน้จนะ แต่นิดิ แซ่แต่ เมื่อก็ยังเห็นอยู่โรงอาหาร แต่นิดิที่
เป็นนักรักบี้คอนนี้ยังอยู่โรงพยาบาล ้อัย นำสงสาร นิดิธรรมนาย
ความยังอยู่ที่เดิม ไม้ได้ย้ายไปไหน"

ฉากที่หยอยถามทางไปตึกกิจกรรมแล้วคนตอบบอกว่า

- คนตอบ "งั้น ๆ"
 หยอย "อะไรที่งั้น ตึกไหนแน่"
 คนตอบ "ไม่ใช้ก็ใกล้เคียง"
 หยอย "ไอ้โฮ ระบาดมาถึงนี้เชียวนะเธอ"

ฉากที่บุญชูกับหลวงพ่อกำลังคุยกันเรื่องที่หลวงพ่อจะฝากบุญชูให้ไปทำงานกับมหาแจ่ม

- หลวงพ่อ "หลวงพ่อก็ฝากเอ็งให้ไปหาเพื่อนของหลวงพ่อ หลวงพ่อก็มีเพื่อนอยู่คนหนึ่งใหญ่โตมาก เป็นรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย แต่ว่าเขาตายไปแล้วนะ คนนี้หลวงพ่อก็จะไม่ฝาก จะฝากอีกคนเป็นมหาเปรียญ รับราชการดูแลห้องสมุดที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ชื่อมหาแจ่ม ความรู้มากมายมหาศาล จะได้คอยดูแลควบคุมและสอนให้เอ็งมีความรู้ไปสู้เขาได้"

และในฉากที่คุยกันนั่นเอง หลวงพ่อก็ได้เตือนบุญชูว่า

- หลวงพ่อ "นักถกปัญหาสมาธิภา สว่างใจเสมอด้วยปัญญาไม่มี"
 บุญชู "แต่เพื่อนฉันว่า อิเล็กทรอนิกส์ สมาธิภา สว่างใจเสมอด้วยไฟฟ้าไม่มี"

ฉากที่แม่บุญชูลืมหพาบุญชูมาฝากมหาแจ่ม

- มหาแจ่ม "จะสอบจริง ๆ เหรอ ท้าวมจะต้องมาแย่งกันผัดหวังล่ะ ไอ้ที่เรียนก็เรียนกันไป ไอ้ที่จบออกมาก็คงงานเป็นหมู่คณะ ไม่เห็นเหรอ"

ฉากที่บุณชูกับประพันธ์คุยกัน

บุณชู "ฟังคุณพูดแล้วสงสัยคงมีเชื้อสายมาจากสุพรรณเหมือนกัน"
 ประพันธ์ "ไม่น่า เราคนระยอง"
 บุณชู "มีน้ำ สำเนียงเพี้ยน ๆ ฟังเหนื่อยยิ่งไงพิกล ไม่น่ามาตรฐาน"

ฉากที่บุณชูและหยอยนัดเพื่อนจะไปที่ร้านอาหารแห่งหนึ่ง ระหว่างทางพบคนตาบอดขายบุหรี หยอยจึงเข้าไปหาคนขายบุหรี

หยอย "ขอโทษนะพี่ 85 มีไหม"
 คนขาย "85 มีครับ"
 หยอย "85 คู่หนึ่ง" (หมายถึงเลขท้ายสลากกินแบ่งรัฐบาล)

คนขายโมโหคำทั้งสองคน บุณชูและหยอยรีบหนีมา เมื่อถึงร้านอาหาร

เพื่อน ๆ ถามว่า "หมาไล่กันหรือ"
 บุณชู "เปล่าจ๊ะ คนตาบอด"
 โรมลี "คนตาบอดไล่กัดหรือ"

ฉากที่หยอยสมัครเป็นเชียร์ลีดเดอร์ หยอยไปทดสอบร้องเพลง เพื่อนผู้หญิงล้อหยอยว่า "ร้องเพลงดีนี่ มาดคินะ เสียงก็ดี จะพาไปอัดที่รังสิต สนมัย" หยอยถามว่า "ที่รังสิตมีห้องอัดหรือ" เพื่อนตอบว่า "เปล่าจะพาไปอัดกับรถสิบล้อ"

ฉากที่หยอยเอาดอกกุหลาบมาให้บุญชู เพื่อนำไปให้ริมสีนวันแห่ง
ความรัก

บุญชูถามว่า "ต้องเอาให้วันนี้ด้วยหรือ"
หยอย "เฮ้ย วันแห่งความรัก ความสมหวัง"
บุญชู "แต่ฉันสังหรณ์ใจพิลึก เลื่อนเป็นวันอื่นไม่ได้หรือ"
หยอย "เฮ้ย ไม่ดีหรอก เกิดเป็นลูกผู้ชาย เลื่อนอะไรก็ไม่ได้ทั้งนั้น
แม้แต่ไส้ก็สมควรเลื่อน"

ฉากที่บุญชูและเพื่อน ๆ มารอหังผลสอบนั้น ฉ่อยจะเป็นคนโทรถาม
ผลสอบ โดยอ้างว่าเขาดวงดี แต่พอเขาเข้าไปในตู้โทรศัพท์ก็ต้องกลับมาขอ
เหรียญโทรศัพท์จากเพื่อน ๆ โดยพูดว่า "ดวงดี แต่ยังไม่เหรียญโทรศัพท์"
เมื่อโทรแล้ว ฉ่อยก็บอกเพื่อนด้วยใบหน้าผิดหวังว่า "ไม่ติด" บุญชูรู้สึกผิดหวัง
มาก แล้วฉ่อยจึงพูดต่อว่า "...สายไม่ว่าง ยังต่อไม่ติด"

จากภาพยนตร์เรื่อง "รักแรกอุ้ม"

ฉากที่อะตอมกับนนท์เข้ามาในเรือนหอ กล้องใช้มุมสูงเห็นอะตอม
และนนท์ยืนคว้างทั้งห้องว่างเปล่าไม่มีเฟอร์นิเจอร์สักชิ้น นนท์ถามว่า "เป็นไง
บ้างเอ่ย คุณชอบมั๊ย" อะตอมตอบว่า "ดีค่ะ...โลงดี"

จากภาพยนตร์เรื่อง "หวานมันส์...ฉันคือเธอ ตอนที่ยังเหลือ"

ฉากที่อันไปติดต่ोजี๊บซึ่งอยู่หอพักห้องข้าง ๆ ให้ช่วยสืบคุุณพฤติกรรม
ของต๋อนทั้งคู่คุยกันว่า

จี๊บ "คนมาอยู่ใหม่เห็นมีอยู่คนเดียว หนุ่ม ๆ หน้าตาหล่อ ๆ หน้อย"
อัน "ก็หล่อขนาดผมนี่ที่"

เจี๊ยบ "อย่างเอ็งนะ เทรอหล่อ หมูตอนงั้นเลย"

อั้น "โธ่พี่ก็ หล่อแบบท่วม ๆ น่ารัก ๆ ไง"

ฉากที่ต๋อนจ้าง เด็กนักเรียนรุ่นน้องเห็นจาดหมายไปห้บับเดือน เด็กนักเรียนไปบอกบับเดือนว่ามีความลับจะบอก เพื่อน ๆ ของบับเดือนพูดว่า "ความลับอะไรกันไอ้หนูตัวเท่าลูกแมว" เด็กนักเรียนตอบว่า "แฮมพี่ก็มาใหญ่กว่าผมเท่าไหนหรือ"

จากภาพยนตร์เรื่อง "ลลย"

ฉากที่บ้องและโต้งไปสมัครงาน ผู้จัดการบริษัทถามเขาว่าประวัติที่เขาเล่ามานี้เป็นเรื่องจริงทั้งหมดหรือเปล่า บ้องบอกว่าก็มีต่อเติมบ้าง ส่วนโต้งก็พูดขึ้นมาว่า "เวอร์เสีย 90 จริง 10"

ฉากที่โต้งพูดว่าจะไปวัดพระแก้ว บ้องถามว่าจะไปทำไม โต้งตอบว่า "จะไปขออาศัยอยู่" และที่จะไปวัดนี้เพราะจำชื่อได้อยู่วัดเดียว และทั้งคู่ก็คุยกันเรื่องความฝันในชีวิตที่ต้องการจะเป็นนักดนตรี

บ้อง "เหมาะเลย วงผมกำลังขาดคนอยู่พอดี คุณสนใจมั๊ย"

โต้ง "คุณจะรับผมจริง ๆ เทรอครับ"

บ้อง "แน่นอน"

โต้ง "แล้วสมาชิกในวงคุณจะเห็นด้วยเทร"

บ้อง "ไม่มีปัญหา ทั้งวงก็มีผมอยู่คนเดียว"

จากภาพยนตร์เรื่อง "พริกขี้หนูกับหมูแฮม"

เมื่อพิมพ์ทราบว่านัทชายห้องห้กับจอนไปแล้วและเธอก็ถูกล้วง กระเป๋าอีก เธอพูดว่า "ช่วยจับช่วยซ่อน ช่วยซ่อนเงื่อน..."

เมื่อหมอกหักจนพาพิมไปเที่ยวและพูดลอบใจพิม และ เมื่อจนถูก
แพททั้งไป พิมก็ใช้คำพูดเดียวกับที่จนเคยใช้ลอบเธอลอบจน

มุขตลกจากสถานการณ์

จากภาพยนตร์เรื่อง "กลิ้งสี่และกาวแข็ง"

ภาพยนตร์เรื่องนี้ก็มีมุขตลกจากสถานการณ์บ้างแต่ไม่มากนัก เช่น

ฉากที่มะสังข์โดนผีรอกขณะนั่งท่องหนังสือกับโครงกระดูก

ฉากที่มะสังข์ขึ้นรถสองแถวแล้วเอาโครงกระดูกขึ้นไปด้วย คนเห็น
ตกใจกลัวหนีลงจากรถหมด ภาพยนตร์ใช้ภาพตอนที่คนหนีลงจากรถเป็นภาพเร็ว
แบบ ANIMATION

ฉากที่ซำส์ถูกหลอกให้ไปรดคนรักที่หน้ามหาวิทยาลัยศิลปากร แล้ว
แอบส่องกระจกที่รถซึ่งจอดอยู่ริมถนน โดยนึกว่าเจ้าของรถไม่อยู่ แต่ปรากฏ
ว่าเจ้าของรถซึ่งเป็นเกย์เปิดประตูรถออกมาและสนาใจซำส์ ซำนซำส์ไปด้วย

ฉากที่ประสมหลอกให้มะสังข์ เอนก และชานัญ บัณฑิตมากรรม
แล้วไม่ให้ค่าจ้าง เพื่อน ๆ แก้วแค้นเขาโดยขอยืมเงินบืมมาเพื่อหลอกประสมว่า
จะไปอาบอบนวดกัน ประสมขอตามไปด้วย แต่เพื่อน ๆ หนีกลับก่อน แล้วบอก
พนักงานให้เก็บเงินทั้งหมดที่ประสม

ฉากที่ญาติไปเกณฑ์ทหาร เจ้าหน้าที่บอกให้เขาถอดเสื้อเพื่อวัด
หน้าอก แต่ญาติแก้ผ้า เจ้าหน้าที่ตกใจและนึกว่าเขาบ้า

จากภาพยนตร์เรื่อง "กลิ่นสี 2 ตอน จีบสาวจี๊จี๊"

ฉากที่ซาส์ถีบจักรยานตามจีบผู้หญิง เพื่อน ๆ แกล้งบอกว่ามีคนรออยู่ข้างหลัง ซาส์หันไปดูจึงถีบจักรยานตกลงไปในบ่อน้ำ ซาส์ใส่กางเกงสีขาว เมื่อกางเกงเปียกน้ำ จึงเห็นกางเกงในสีแดง เพื่อน ๆ ล้อซาส์

ฉากที่มะสังข์ เอนก และฝุ่น ขึ้นรถแท็กซี่เพื่อจะไปเลี้ยงอาหารเพื่อนหญิง เมื่อเรียกรถได้เปิดประตูเข้าไปก็ได้ยินเสียงสวดมนต์จากวิทยุในรถ และเมื่อคนขับรถแท็กซี่ขับผ่านวัดพระแก้ว เขาปล่อยมือจากพวงมาลัยและไหว้พระ ทั้งสามคนตกใจมาก เมื่อขับผ่านศาลเจ้าพ่อหลักเมือง ทั้งสามคนก็ลงจรถกับบอกคนขับรถว่าให้จอดรถไว้ก่อนก็ได้ ขณะที่ขับรถคนขับรถแท็กซี่ชวนคนทั้งสามคุยว่า

คนขับแท็กซี่ "น้อง เคยตายบ้างไหม"

ฝุ่น "เคยตายจะมานั่งอยู่นี้ได้ยังไง "

คนขับแท็กซี่ "ตายแล้วฟื้นแบบฟื้นเอกเสนาะนี่ "

ฝุ่น "ไม่เคย "

คนขับแท็กซี่ "แล้วอยากตายกันบ้างไหม พี่เห็นข่าวเมื่อวานนี้มีการฆ่าตัวตายกันอยู่บ่อย ๆ เลยอดมดู เพื่อน้อง ๆ อยากตายกันบ้าง "

ฝุ่น "ไม่ฮะ พวกนั้นมันพวกมีปัญหา พวกผมมันพวกมีความสุขกลัวตายจะตายไป "

คนขับแท็กซี่ "พี่เคยฆ่าคนมาแล้ว พี่ฆ่าคนมาหลายคนแล้ว "

ฝุ่น "พี่ฆ่าเขาทำไม "

คนขับแท็กซี่ "พี่เป็นทหารพรานต้องต่อสู้กับผู้ก่อการร้าย คู่มือพี่สิ ไม่น่าเชื่อว่ามือน้อย ๆ อย่างนี้จะฆ่าคนได้ (พูดพร้อม ๆ กับปล่อยมือจากพวงมาลัย ยกมือทั้งสองข้างให้ทั้งสามคนดู รถเกือบชนประตูพระที่นั่งอนันตสมาคม) ตอนนี่พี่ก็เลยต้องทำบุญไหว้พระมาก ๆ คงจะพอชดเชยกรรมได้บ้าง ถ้าน้องตายไปอยากไปนรกหรือสวรรค์ "

ผู้
คนขับแท็กซี่ "ผมยังไม่อยากตาย"
"ไม่ได้ คนเราต้องเตรียมตัวเตรียมใจไว้ให้พร้อม ความตาย
มาถึงเราเมื่อไรก็ได้ ชีวิตอย่าไปเสียดาย ตายไปแล้วก็เกิด
ใหม่ได้ อาจเกิดเป็นลูกเศรษฐีในชาติหน้า"

ขณะที่นั่งไปในรถแท็กซี่จะตัดสลับภาพระหว่างคนขับแท็กซี่คู่กันภาพ
ของทั้งสามคนที่ถลันรถจะชน ทุกครั้งที่คนขับแท็กซี่ปล่อยมือจากพวงมาลัย และใช้
ภาพแทนสายตาของทั้งสามคนขณะที่รถเกือบจะชนประตูทางเข้าพระที่นั่ง
อนันตสมาคม วนที่สุดทั้งสามคนก็ขอลงจากรถก่อนถึงที่หมาย เมื่อทั้งสามคนลงมา
จากรถได้ มะสังข์ก็ยกมือไหว้พร้อมทั้งหมดว่าขออย่าได้เจออีกเลย พอดีก็มีคนแก่
เดินมา คนแก่รับไหว้มะสังข์เพราะเข้าใจผิดนึกว่ามะสังข์ไหว้เขา

ฉากที่ฝรั่งถามทางไปห้องน้ำแล้วระสมบอกทางไปศาลฟ้า

ฉากที่มีผู้หญิง 2 คน จะมาสัมภาษณ์นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร
และเธอเข้าใจผิดคิดว่าไปเป็นคนขายอาหาร เธอจึงสั่งน้ำกับไป ขณะที่
สัมภาษณ์พี่ทุธ พี่ทุธแกลังหลอกๆให้เธอไปสัมภาษณ์คนบ้าซึ่งกำลังรำถวายอาจารย์
ศิลป์ พีระศรี

โดยคนสัมภาษณ์ถามคนบ้าว่า

คนสัมภาษณ์ "ขอโทษนะคะ เรียนอยู่คณะอะไร"
คนบ้า "คณะ 4 ถามาใครก็ได้ใครก็รู้"
คนสัมภาษณ์ "คงเป็นดาวของคณะนะคะ"
คนบ้า "ค่ะ เป็นดาวเป็นเดือนเป็นพระจันทร์ เป็น MOON AND
STAR... อยู่กับอาจารย์ทองดี เก่งมากนะคะอาจารย์ทองดี
คนสัมภาษณ์ "เก่งสาขาวิชาอะไรคะ"
คนบ้า "ร้อย เก่งหลายอย่างค่ะ ทำน้ำมนต์ ทำเสน่ห์ยาแฝด
สะเดาะเคราะห์ เสกปลัด..."

ฉากที่นักศึกษาไปวาดรูปกันที่ทะเล เพื่อน ๆ กำลังรับประทานส้มตำที่บีมทำอย่างเอร็ดอร่อย แล้วถามบีมว่า เอามะละกอมมาจากไหน บีมบอกว่าเห็นวางอยู่หน้าเคาน์เตอร์ของหน่วย เพื่อน ๆ แทบจะเอาเจียน เพราะมะละกอนั้นเป็นมะละกอที่ใช้ประดับหน่วยซึ่งเป็นไม้เลื้อย บีมคิดว่าจะไปบอกอาจารย์ แต่ไม่ทันเสียแล้วเพราะอาจารย์กำลังรับประทานส้มตำอยู่ เธอจึงถามอาจารย์ว่าส้มตำอร่อยไหม อาจารย์ตอบว่า "รสชาติกลมกล่อมดี แต่ว่าเนื้อมันยุ่ยไปหน่อย"

ฉากที่ซำส์กำลังจับผู้หญิง พยายามแกล้งซำส์โดยแอบเป่าใบไม้อยู่ใกล้ ๆ ซำส์ นึกว่าผู้หญิงท้องเสีย ทำให้ผู้หญิงโกรธมาก เนื่องจากที่ยุทธแกล้งเขามาหลายครั้งตั้งแต่ภาคแรกที่ลอกาให้เขาไปรอผู้หญิง และแกล้งเป่าใบไม้วนภาคนี่ เขาจึงตัดสินใจจะแก้แค้นที่ยุทธ โดยไปเชียงใหม่เพื่อจะโทรเลขมาบอกที่ยุทธว่าพ่อของยุทธตาย แต่เมื่อซำส์กลับมาเขาโดนซ่อนแผน โดยที่ที่ยุทธแกล้งทำเป็นเสียใจที่รู้ว่าพ่อตาย ไม่มีเงินกลับบ้านไปงานศพพ่อ และยังแกล้งเมา และทำเป็นโดนนักเลงรุมกระเทิบ จนกระทั่งซำส์สงสาร และบอกว่าพ่อที่ยุทธยังไม่ตาย พร้อมทั้งได้ให้เงินที่ยุทธเพื่อกลับบ้านไปอีก 1,000 บาท ที่ยุทธเปิดเผยความจริงว่าพ่อของเขาตายตั้งแต่เขายังเด็ก ๆ และเอาเงินที่ได้นั้นไปเลี้ยงเหล้าเพื่อน

ฉากที่บีมบอกมะสังข์ เอนก และฟูน ว่ามีงานให้ทำในตอนแรก ๆ ทั้งสามคนก็จะไม่รับงานนี้ ฟูนพูดว่า "อะไรเรียนศิลปะมาแทบเป็นแทบตาย จะรับปริญญาอยู่รอมร่อจะไปรับจ้างทาสีศาลพระภูมิ...จะบ้าเหรอ บ้าแน่" แต่เมื่อนึกว่าตนเองต้องการเงินและงานนี้ก็ได้อำนาจตอบแทนสูง เขาจึงตกลงรับทาสี โดยถามขึ้นมาว่า "ที่ไหน เมื่อไหร่"

จากภาพยนตร์เรื่อง "รักแรกอุ้ม"

ฉากที่น้อยเดินเข้าไปซัดจิ้งหะการถ่ายแบบของนนท์ด้วยความเข้าใจผิดเพราะนนท์กำลังบอกให้นางแบบที่ชื่อน้อยเหมือนกันให้เข้ามาขึ้นตรงกลาง

น้อยคิดว่าเรียกเธอจึงทำตาม ซึ่งทำหน้าก่ายแบบของนนท์เสียหาย

ฉากที่อะตอมเจ็บท้องนนท์รอลิฟท์อยู่ด้วยความกระวนกระวาย เขาบ่นว่า "เร็วซิวะ...ไอ้ห่า..." พอลิฟท์ที่ประตูลิฟท์เปิดออกแล้วคนในลิฟท์สะดุ้งตกใจจนคำคำของเขา และเมื่อเขาขึ้นรถแท็กซี่ คนขับแท็กซี่บอกให้อะตอมหายใจแรง ๆ แต่ด้วยความตื่นเต็นนนท์กลับเป็นคนที่หายใจแรง ๆ แทนเธอ

จากภาพยนตร์เรื่อง "หวานมันส์...ฉันคือเธอ"

มุขตลกส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นหลังจากที่ทั้งคู่ได้สลักร่างกันแล้ว

ฉากที่ต้อนในร่างของนับเดือนรอพ่อ แต่ต้อนในร่างของนับเดือนไม่รู้จักพ่อของนับเดือน เมื่อคนรถเข้ามาต้อนจึงไปต้อนรับโดยคิดว่าคนรถเป็นพ่อ

จากภาพยนตร์เรื่อง "หวานมันส์...ฉันคือเธอ ตอนที่ยังเหลือ"

ฉากที่พ่อมาเยี่ยมต้อนและสมรก็มาหาต้อนที่หอพักเพื่อมาทวงหนี้สื่อกับต้อน พ่อจึงแอบสั่งเหตุการณ์และได้ยินเสียงสมรพูดกับต้อน พ่อเข้าใจผิดคิดว่าสมรกับต้อนได้เสียกัน พ่อดีใจเพราะกลัวว่าต้อนจะเป็นเกย์

จากภาพยนตร์เรื่อง "บุญชูผู้น่ารัก"

ฉากที่บุญช่วยพาบุญชูไปสมัครเรียนกวดวิชาแล้วสอนบุญชูว่าอยู่กรุงเทพฯ ต้องพูดสุภาพ ในขณะที่เดียวกันก็มีคนกรุงเทพฯ 2 คน เดินคุยกันและพูดคำหยาบผ่านบุญชูและบุญช่วยไป

ฉากไวอากรณ์จะไปขึ้นรถแล้วเพื่อน ๆ เข้าใจผิดคิดว่าเขามีสกร
วอลโว่ แต่จริง ๆ แล้วเขาเอาจักรยานไปจอดไว้ข้าง ๆ รถวอลโว่

จากภาพยนตร์เรื่อง "บุญชู 2 น้องใหม่"

ฉากที่แม่บุญล้อมมาขัดจังหวะในช่วงที่บุญช่วยกำลังจะให้มานี้
ข้ามพากฟรี

และในภาพยนตร์เรื่องนี้ได้มีการเปลี่ยนผู้แสดงเป็นบุญช่วยจาก
นิรุทธ์ ศิริจรรยา ในภาคแรกมาเป็นสุเทพ ประยูรพิทักษ์ ในภาคนี้
ภาพยนตร์จึงให้บุญชูและแม่บุญล้อมทักบุญช่วยว่า "แหม พี่ช่วย ฉันทกลับบ้าน
ไปไม่ทันไรหน้าพี่ช่วยเปลี่ยนไปนะ ไม่เหมือนเก่า" และแม่บุญล้อมก็พูดเสริม
ว่า "แถมยังตัวเตี้ยอีกต่างหาก"

ฉากที่บุญชู บุญช่วย แม่บุญล้อม และบัวลอย ไปหามหาแจ่มที่ห้อง
สมุด แม่บุญล้อมติดเข้าไปในลิฟท์กับบัวลอย 2 คน บุญชูและบุญช่วยตกใจมากวิ่ง
ตามขึ้นบันได ลงบันไดเพื่อดักลิฟท์

หลังจากที่บุญช่วย บุญชู และเพื่อน ๆ ตั้งใจไปช่วยมานี้ทำป้ายแทน
คนงานที่ขอขึ้นเงินเดือน แต่เกิดการต่อสู้กันขึ้นและทำความเสียหายให้แก่
มานี้จนมานี้โกรธมากนั้น บุญช่วยเสียใจมากเดินไปกับบุญชูตามทางและตะ
กระบองเหยื่อตกปลาที่วางอยู่ข้างทางลงน้ำ บุญชูกถามว่า "เตะทำไม" บุญช่วย
ตอบว่า "อกหักว้าย เข้าใจบ้างซิ คนอกหักใคร ๆ เขาก็เตะกระบองกันทั้งนั้น
แหละ"

มุขตลกนี้ได้นำมาใช้อีกกับบุญชู ในฉากที่บุญชูเอาดอกกุหลาบไป
ให้โรมลีวันแห่งความรัก แล้วโรมลีชอบไว้เพียงเพื่อมิตรภาพเท่านั้น แล้วเธอก็
เดินไปกับบ่อพาร บุญชูผิดหวังมาก เขาเดินกลับจากนั้นตัดภาพเป็นภาพใกล้ที่

เท้าของบุญชูซึ่งเดินผ่านกระบอง COKE แล้วตัดภาพกลับไปใบหน้าเศร้าของบุญชูหันมามองกระบอง COKE จากนั้นตัดภาพเป็นภาพไกลเห็นบุญชูเดินย้อนกลับมาเตะกระบอง COKE นั้น

จากภาพยนตร์เรื่อง "ฉลุย"

จากที่เจ้าของบ้านที่บ่อกับโด่ง เขายู่คูกลูกของตนว่าไม่ทำงานอะไรเอาแต่ตีกะละมังจนแตกไปหลายใบแล้ว น่าจะขยันอย่างบ่อกับโด่งบ้าง พร้อมทั้งซื้อลูกตูบ่อกับโด่งช่วยกันซักผ้า ซึ่งแท้ที่จริงแล้วบ่อกับโด่งก็ไม่ได้ซักผ้าเพราะขยัน แต่เพราะบ่อกับโด่งบัสสาวะรดที่นอน

ฉากที่บ่อกับโด่งไม่ตีแล้วโรมโหมแมลงวันที่มาเกาะจุมก เขาคำแมลงวันแล้วดบมันและกระต๊อบซ่า จนเพื่อนบ้านห้องข้าง ๆ ที่อุมลุกเดินผ่านมาตกใจ

ฉากที่โด่งมาคุยให้บ่อกับโด่งฟังว่าแก้มของเขาได้สัมผัสกับแก้มของตุ๊กตาบ่อกับโด่งจึงขอมแก้มข้างนั้นของโด่ง (เพื่อที่จะได้สัมผัสกับแก้มของตุ๊กตาด้วย) แต่โด่งวิ่งหนีไม่ยอมมาให้หอม เพื่อนบ้านห้องข้าง ๆ ที่เดินผ่านมาเข้าใจผิดนึกว่าเป็นเกย์

ฉากที่แก๊งมอเตอร์ไซด์มาซื้อขนมครกซึ่งบ่อกับโด่งขายหมดแล้ว เหลือกล่องที่ไหม้เพียงกล่องเดียว บ่อกับโด่งกลัวแก๊งมอเตอร์ไซด์มาก แต่ปรากฏว่าแก๊งมอเตอร์ไซด์ทานขนมครกกล่องที่ไหม้แล้วชอบ

จากภาพยนตร์เรื่อง "พริกขี้หนูกับหมูแฮม"

ฉากที่จอนกลับมาอนที่ห้อง เขาโดยไม่ทราบว่ามีได้เข้ามาอนบนเตียงเขาอยู่ก่อนแล้ว จอนดึงผ้าห่มมาห่มแต่เขาก็อู้สึกแปลกใจ เมื่อผ้าห่มถูกดึงกลับไปเมื่อเขาหันไปคูปบพิมนอนพอกหน้าอยู่ เขาตกใจมากคิดว่าพิมเป็นผี

ฉากที่พิมต้องนอนที่พาร์ทเมนต์เดียวกับจอนวันแรก เธอกลัว จอนปล้ำ
จึงใส่กางเกงในหลายตัวซ้อน ๆ กัน

ฉากที่แพทมาหาจอนแล้วพิมกลับมาพอดี พิมต้องแอบเข้าไปใต้เตียง
และหลบไปตามห้องต่าง ๆ เมื่อพิมหลบไปในห้องนี้ แพทก็จะเข้าห้องนี้อีก
ในที่สุดพิมต้องปีนหนีไปทางหน้าต่าง

เมื่อพิมร้องไห้เสียใจเพราะผิดหวังจากนี้ จอนบอกให้เธอไปล้าง
หน้า แต่พิมหายไปนาน จอนนึกว่าเธอคิดจะฆ่าตัวตายจึงพึ่งประตูห้องนี้เข้าไป
เข้าพบพิมกำลังบ้วนปากอยู่

ฉากที่พิมเมาแล้วใส่กางเกงในทับกางเกงยีนส์ เพราะกลัวจอนปล้ำ

ฉากที่มะลิทราบว่าพวกของเผือกกำลังจะมาทำร้ายพิม มะลิรีบวิ่งไป
โทรศัพท์เพื่อบอกพิม แต่เมื่อโทรได้เสียงหอบของมะลิก็เข้าไปในตู้โทรศัพท์
พิมเข้าใจผิดคิดว่าเป็นพวกโรคจิตโทรมา เธอจึงยกโทรศัพท์ออก

มุขตลกจากบุคลิกของตัวละคร

จากภาพยนตร์เรื่อง "กลิ่นสีและกาวแป้ง" และภาพยนตร์เรื่อง
"กลิ่นสี 2 ตอน จีบสาวจีจี" ซึ่งมุขตลกส่วนใหญ่ของภาพยนตร์สองเรื่องนี้
จะมาจากบุคลิกของตัวละคร เช่น

สมสรายุ ผู้ซึ่งคลั่งไคล้หลงอะไรเป็นพัก ๆ และไม่ค่อยมีความ
เป็นตัวของตัวเองนัก เขาจะพยายามเลียนแบบคนที่เขาหลงใหลเสมอ เมื่อ
เขาหลงใหลในงานของระพิน นารกฐากร เขาคิดที่จะเปลี่ยนชื่อเป็นระพิน
เมื่อมะสังข์บอกว่าเหมือนชื่อของพระเอกในนวนิยายเรื่องเพชรพระอุมา เขา
จึงไม่เปลี่ยนชื่อ

ฉากที่สมสรานุชชื่นชมภาพแวนโก๊ะ แต่แท้ที่จริงแล้ว เป็นภาพของเคล็ก ดักลาส ขณะที่แสดงภาพยนตร์เป็นแวนโก๊ะ

ประสม มีนิสัยชอบถือวิสาสะ ฉากที่เขาจะมาหยิบสี่นกระเป๋ ของบีม แต่ไปหยิบเอาถุงอุจจาระที่บีมจะเอาไปให้หมอตราช และฉากที่ประสม โคนกั้เผ็ดจากาบดยาบเทาข้าวต้มผัดไส้ดินเหนียวเตรียมไว้ และประสมมา หยิบไปทาน

ญาณ เป็นคนรักธรรมชาติ สมกะ หลงใหลในปรัชญาเมธี เขาแสวงหาสัจธรรมของชีวิต ฉากที่เขาแต่งตัวแบบนักบวชไปเกณฑ์ทหาร ซึ่งทว่าความวุ่น วายาให้กับเจ้าหน้าที่มาก

ฝุ่น เป็นคนที่หลับง่าย ภาพยนตร์ได้ใช้บุคลิกของเขาสร้างมุขตลก เช่น ำให้เขาหลับในขณะที่กำลังบัสสาวะ ฉากที่ฝุ่นนั่งรถประจำทางหลับไป จนสุดสาย ฉากที่ฝุ่นไปแอบฟังอาจารย์วิจารณ์ผลงานของนักศึกษาในตู้ เขา หลับจนกลิ้งออกมาจากตู้ แต่ฉากที่เด่นที่สุดคือฉากที่ฝุ่นหลับแล้วโดนเพื่อน ๆ แกล้งำให้เขากลายเป็นงานประดิษฐ์มากมาย

ในภาพยนตร์เรื่อง "กลิ่นสี 2 ตอน จีบสาวจีจี๊ะ" มักจะมีมุขตลก ที่ฝุ่น เอนก และมะสังข์ ก่อขึ้นร่วมกันเสมอ ในฉากที่เขาตามจีบผู้หญิงและ เธอว่ามะสังข์ว่าหน้าเหมือนหนู และว่าฝุ่นด้วยรอยำใช้คำพูดว่า "ทำไมหนู กับหมูเป็นเพื่อนกันได้" ทั้งนี้เพราะฝุ่นเป็นคนที่อ้วนมาก

ฉากที่ฝุ่น เอนก และมะสังข์ ลงมาจากรถแท็กซี่จะ เห็นว่าฝุ่น บัสสาวะราดเพราะความกลัว เพื่อน ๆ ล้อเขา ฝุ่นบอกว่าเวลาเขาตกำจะ เป็นอย่างนี้ทุกที

ฉากที่ผู้เฒ่า เอนก และมะสังข์ ไปเลี้ยงอาหารเพื่อนหญิง มะสังข์
แกล้งบอกให้คนเสิร์ฟอาหารเอาแก้อืดึกมาให้เอนก เนื่องจากเอนกตัวเดียว

มะสังข์ ชอบที่จะแกล้งหลอกเพื่อน ๆ อยู่เสมอ ในภาพยนตร์เรื่อง
"กลิ่นสี 2 ตอน จีบสาวจีจี๊" เขาได้แกล้งหลอกแม่ของชานัญ ฉากที่แม่ของ
ชานัญมาเยี่ยมชานัญที่คณะ ขณะกำลังมีการแสดงผลงานของนักศึกษาโดยหลอก
ว่ามหาวิทยาลัยห้ามผู้ปกครองมาเยี่ยมลูกในวันธรรมดา แล้วหลอกให้แม่ของ
ชานัญไปนั่งเลี้ยง เข็มซีใต้ต้นไม้ในงานคอนเสิร์ตของเขาคณะ

และในฉากที่แม่ของชานัญมาส่งชานัญที่สนามบิน มะสังข์ก็แกล้งหลอก
ว่าที่ต่างประเทศไม่มีอาหารกิน แม่ของชานัญกลัวชานัญจะอดตายจึงเอาชะลอม
ใส่ผลไม้มาให้ชานัญ และมะสังข์ยังสอนให้แม่ส่งจูบเพื่อเป็นการลาชานัญด้วย

บ๊อ เป็นคนคิดอ้อและเซย์ มุขตลกในฉากที่มีบ๊อแสดงจึงมักเกิด
จากความเซย์ของบ๊อ เช่น ฉากที่บ๊อไม่กล้าเข้าไปจีบผู้หญิง แล้วเพื่อน ๆ เข้า
มาแกล้งบอกว่าให้เอาดอกไม้ไปให้ผู้หญิง ฉากที่บ๊อเอาน้ำมันใส่ผมมา
แปรงฟัน เอาดีดีที่มาใช้ อดนึกว่าเป็นน้ำมันใส่ผม และเอาเคาน์เตอร์เพน
ทาแทนยาระงับกลิ่นตัว

ในภาพยนตร์เรื่อง "กลิ่นสี 2 ตอน จีบสาวจีจี๊" บ๊อขอติดตาม
ซาส์ไปที่บ้านของคนรักของซาส์ซึ่งเป็นลูกสาวกานัน ซาส์ไม่ยอมให้บ๊อพูด
เพราะเกรงว่าจะทำให้เขาเสียหน้า แต่เมื่อกานันคะยั้นคะยอให้บ๊อพูด
ด้วยความที่เขาเป็นคนพูดตรงไปตรงมา เขาจึงพูดถึงลูกสาวกานันขึ้นมาว่า

บ๊อ "เมื่อตะกี้ออนที่ยกน้ำมันมาให้ นมข้าวขาว ตอนก้มผมเห็น"

กานัน "พูดตรงไปตรงมาดี อย่างว่าแหละมันอยู่ในร่มผ้าก็ต้องขาว
เป็นธรรมดา"

บ๊อ "ไม่จริงหรอกครับ ของผมก็อยู่ในร่มผ้ายังดำเลย ดูของลูกกานัน
ก็ได้ ของลูกกานันก็ดำเหมือนกัน"

ฉากที่บ๊อบจะขอบคุณคนรักคนใหม่ของชาร์ส แต่ชาร์สไม่ยอมให้ดูเพราะเกรงว่าจะเกิดเรื่องอีก แต่เมื่อบ๊อบอ่อนน้อมมาก ๆ ชาร์สจึงบอกว่าถ้าอยากดูก็ให้แอบดูเอาเอง บ๊อบจึงแอบดูคนรักของชาร์สตอนที่เธอเข้าห้องน้ำ ชาร์สโหม่มากจะด้อยบ๊อบขณะที่บ๊อบกำลังบัสสาวะ บ๊อบจึงบัสสาวะรดกางเกง

ชาร์ส ผู้ซึ่งไม่ยอมรับความเป็นคนอีสานของตน เมื่อพ่อส่งปลาแดกมาให้ ชาร์สไม่ยอมรับ ใ้พยายามที่จะให้ชาร์สยอมรับโดยแกล้งแหย่ชาร์สอยู่เสมอ จากการที่เป็นคนชอบบ๊อบอวดของชาร์ส จึงทำให้ชาร์สโหดเพื่อน ๆ แกล้งหลอกทำให้โปรคนรัก และต้องผิดหวัง

นอกจากนี้ในภาพยนตร์เรื่อง "กลิ่นสี 2 ตอน จีบสาวจีจีจี" ภาพยนตร์ได้แสดงถึงลักษณะการจีบผู้หญิงของชาร์ส ฉากที่เขาพาผู้หญิงมาที่คณะเขาริน COKE ให้เธอ และมองแต่น้ำเธอจนริน COKE ล้นแก้ว เพราะเขาอายเธอ

บ๊อบ ซึ่งมองโลกในแง่ดี จึงมักโหดมะสังข์แกล้งหลอกอยู่เสมอ เช่น ฉากที่มะสังข์หลอกบ๊อบว่าต้องเอาอุจจาระไปให้หมอตรวจคราวละครึ่งกิโล แล้วบ๊อบก็เชื่อ

แต่ในภาคสองบุคลิกของบ๊อบได้เปลี่ยนแปลงจากภาคที่แล้ว ซึ่งเธอมักจะเป็นฝ่ายถูกเพื่อน ๆ แกล้งหลอกอยู่เสมอ ในภาคนี้เธอจึงเป็นฝ่ายแกล้งเพื่อน ๆ บ้าง ฉากที่พุ่ม มะสังข์และเอนกทาสีศาลพระภูมิ เธอได้แอบถ่ายรูปพวกเขาไว้ แล้วนำไปล้อพวกเขาในวันต่อมา

นอกจากนี้ภาพยนตร์ยังแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจผิดของคนทั่วไปที่เกี่ยวกับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าจะต้องเรียนเกี่ยวกับการรำละคร ฉากที่ญาติของบ๊อบซึ่งเป็นคนจีน ไม่เข้าใจเรื่องการเรียนของบ๊อบเท่าไรนัก เธอถามแม่ของบ๊อบว่า "บ๊อบเรียนอะไร เรียนกรมศิลป์ เรียนรำละครหรือ รำแก่งรียัง"

จากภาพยนตร์เรื่อง "รักแรกอุ้ม" น้อยเป็นคนที่อ่อนไหว ขี้สงสาร และร้องไห้ง่าย ในฉากที่เธออ่านบทกวีที่มีคนส่งมาแล้วร้องไห้ แต่ไม่ได้ร้องไห้ เพราะซาบซึ้งกับบทกวี เธอร้องไห้เพราะสงสารคนเขียนที่เขียนมาหลายครั้ง แล้วไม่ได้รับเลือก

และในฉากที่อะตอมไปตรวจแล้วรู้ว่าตนเองท้อง แต่กลืนจับที่ใบหน้าของน้อย เธอร้องไห้ พูดยกกับหมอร่ามกับว่าตัวเธอเป็นคนท้อง แต่ภายหลัง กลืนจึงจับภาพมาที่อะตอมลาหมอกลับ ซึ่งทำให้ทราบว่าคนที่ท้องคือ อะตอม

ฉากที่อะตอมและนนท์ช่วยกันจัดบ้าน ซึ่งทั้งคู่จะจัดตามรสนิยมของตน เมื่อเขาทั้งสองคนจัดห้องนี้ อะตอมเอาของใช้กระจุกกระจิก กระจ่างต้นไม้ มาวาง และคิดรูปเด็กไว้ที่ผนังตามรสนิยมของเธอ แต่นนนท์มาดึงรูปออกแล้วคิดรูปผู้หญิงเปลือย และเอาน้ำยาโรยหนวดและที่โรยหนวดมาวางโดยเลื่อนเครื่องสำอางค์ของอะตอมออกไป และเมื่อนนนท์เข้าห้องนี้ อะตอมรีบร้อนของานกระบ่านนท์ออกดู พบหนังสือเพนท์เฮาส์แล้วเธอก็มุดหน้าอกตัวเองเปรียบเทียบ เธอรีบต่อพุกยางและเมื่ออะตอมเข้าห้องนี้ นนนท์ก็รีบกระเบ่าของเธอบนหนังสือ "ทำอย่างไรถึงจะสร้างเสน่ห์มัดใจชาย"

จากภาพยนตร์เรื่อง "หวานมันส์...ฉันคือเธอ ตอนที่ยังเหลือ"

อั้น เป็นคนมีนิสัยสนุกสนาน และเอาตัวรอดเก่ง ในฉากที่เขาฝึก ร.ต. อั้น รู้ตัวว่าเขาจะต้องโดนทรมาน เขาจึงรีบบอกครูฝึกว่า "ฝึกพี่ 10 ครั้งใช้ไหม" แต่ครูฝึกบอกให้เขาทำ 20 ครั้ง อั้นจึงทำเพียง 5-6 ครั้ง แล้วแกล้งวิ่งหนีไป

จากภาพยนตร์เรื่อง "บุญชูผู้น่ารัก" และ "บุญชู 2 น้องใหม่" บุคลิกของบุญชูซึ่งเป็นคนซื่อ ตรงไปตรงมา จริงใจ และยังคงมีลักษณะของคน ที่เพิ่งมาจากต่างจังหวัด ซึ่งเป็นจุดเด่นของภาพยนตร์ได้นำเสนออันแจ่มของ

มุขตลกไว้ ดังนี้

จากภาพยนตร์เรื่อง "บุญชูผู้น่ารัก"

ฉากที่บุญชูพบโหมลีที่โรงเรียนกวดวิชา บุญชูจะข้ามถนนตามโหมลีไป แต่ข้ามไม่ได้ เขาจึงนั่งสามล้อเครื่องข้ามถนนไปหาโหมลี

ฉากที่บุญชูกำลังกวาดท่าเรือข้ามปากแล้วพบโหมลีมาข้ามปากที่ท่าเรือพอดี บุญชูดีใจ ตะลึงมองพร้อมทั้งกวาดขยะออกจากที่โหมลีด้วยอาการเหม่อลอย

ฉากที่มานีพาตำรวจมาจับบุญชู เพราะคิดว่าบุญชูเป็นผู้ลักพาตัวโหมลี

ตำรวจบอกว่า "อย่าขยับ ยืนนิ่ง ๆ" บุญชูยืนนิ่ง ๆ ตามตำรวจ

ตำรวจบอกว่า "ยกมือขึ้น"

ด้วยความที่เป็นคนซื่อ บุญชูตอบว่า "หาไม่ได้ ไม้ให้ขยับ แต่ให้ยกมือขึ้น"

ฉากที่บุญชูและเพื่อน ๆ เข้าไปช่วยเหลื่อโหมลี ไวยากรณ์บอกให้บุญชูอ้อมไปข้างหลังด้วยความเป็นคนซื่อ บุญชูจึงอ้อมไปข้างหลังไวยากรณ์

จากภาพยนตร์เรื่อง "บุญชู 2 น้องใหม่"

ฉากที่หยอยมาพบกับบุญชูด้วยความเป็นคนซื่อ เมื่อหยอยถามว่าทำไมบุญชูถึงมาอยู่ที่นี่ได้ บุญชูก็ตอบอย่างละเอียดย

หยอย "ไปไงมาไงถึงมาเจอที่นี่ได้วะ"

บุญชู "ไปไงมาไง เอ๊ะ นายอยากรู้จริง ๆ เหรอ"

หยอย "จริงซิ"

- บุญชู "ฉันก็ไม่รู้ว่านายอยากรู้ตั้งแต่เมื่อไร แต่เมื่อเข้าฉันไปหาบุญที่วัดเสร็จแล้วฉันก็มาที่ตลาด พี่ช่วยวานให้ไปช่วยซื้อกับข้าว พอสายหน่อยฉันก็มาที่ท่าเรือ แล้วก็มาขึ้นรถเมล์สาย 43 แต่เดินไกล เอาเรื่องเขี้ยวละกว่าจะถึงป้าย พี่ช่วยบอกว่าเขาเพิ่งย้ายป้ายใหม่"
- หยอย "เออ เอาเป็นว่ามาถึงเลยก็แล้วกัน"
- บุญชู "ก็นี่จะถึงแล้ว นั่งรถสาย 43 ฉันมาลงที่สนามหลวง แม่ฉันมาด้วย อยากให้พระ พี่ช่วยก็พาไปซื้อดอกบัว 9 ดอก แต่เขาบอกว่าเขาขายทีละ 10 ดอก"
- หยอย "เอาอย่างนี้ก็แล้วกัน เมื่อไหร่กลับ"
- บุญชู "กลับมันเป็นเรื่องของอนาคต พระท่านว่าไม่ควรคิดถึงสิ่งที่ยังมาไม่ถึง"

ฉากที่บุญชูสั่งอาหาร บุญชูสั่งเส้นเล็กน้ำ คนชายถามว่า "เอาน้ำอะไร" ด้วยความเป็นคนซื่อของบุญชูจึงตอบว่า "น้ำก๋วยเตี๋ยวซีจี้"

- คนชาย "ไม่ได้ถามถึงก๋วยเตี๋ยว ก๋วยเตี๋ยวน้ำไม่ใส่น้ำได้ยังไง"
- บุญชู "อ้อ เข้าใจแล้วจะ ขอโทษจ้ะ เอาน้ำปลาแล้วก็แล้วกัน น้ำส้มไม่ต้องไม่ชอบเปรี้ยว"

ฉากที่บุญชูดีใจเมื่อโม่สีมาขอบคุณเขาที่ช่วยหาทุนของค่ายอาสาพัฒนา บุญชูเดินเหม่อขึ้นสะพานลอย และ เดินลงสะพานลอยอันฝั่งเดียวกัน แล้วตัดภาพไปเป็นภาพบุญชูเดินบนสะพาน และก้มลงเก็บดอกกุหลาบที่ตกอยู่ตามทาง แล้วคืนให้กับคนชายกุหลาบซึ่งท่าหล่นไว้

ฉากที่แม่บุญล้อม บุญชู บุญช่วย และบัวลอย มาหามหาแจ่มที่ห้องสมุด เนื่องจากแม่บุญล้อมเป็นคนบ้านนอก ไม่ทราบว่ามีห้องสมุดห้ามาซีเสียง เมื่อแม่บุญล้อมไปถึงห้องสมุดมองหามหาแจ่มไม่พบจึงตะโกนเรียกเสียงดัง

ฉากที่แม่บุญล้อมเก็บค่าโดยสารด้วยตนเองแทนบุญช่วย แม่บุญล้อมจะใช้เวลาในการพิจารณาเหรียญค่าโดยสารเป็นเวลานานมาก เพราะกลัวเหรียญปลอม เนื่องจากแม่บุญล้อมเป็นคนขี้เหนียว

มุขตลกจากบุคลิกของเฉื่อยซึ่งเป็นคนที่ทำอะไรช้า ภาพยนตร์จะแนะนำตัวเฉื่อยโดยให้มารู้จักกับคามูลที่โรงเรียนกวดวิชา คามูลถามชื่อเฉื่อย เฉื่อยบอกว่าเขาชื่อมันคง แต่เพื่อน ๆ เรียกเฉื่อย ซึ่งเขาก็ไม่ทราบว่าเขาเป็นเพื่อน ๆ จึงเรียกเขาอย่างนั้น และในขณะที่เดียวกันก็แสดงให้เห็นว่าเฉื่อยพูดและทำอะไรช้ากว่าเพื่อน ๆ

ฉากที่เพื่อน ๆ เข้าไปช่วยเหลือโรมลี หยอยบอกเฉื่อยว่า "อ้อมไปข้างหลังแล้วรอเอาไว้" เฉื่อยถามอย่างช้า ๆ ว่า "หลังไหน" "รอใคร"

และในภาพยนตร์เรื่อง "บุญชู 2 น้องใหม่" ก็ใช้บุคลิกของเฉื่อยเป็นมุขตลกอีก เช่น ฉากที่เฉื่อยเล่าถึงความงามของเชียงใหม่ให้เพื่อน ๆ ฟังอย่างช้า ๆ โดยจะตัดภาพไปที่เพื่อน ๆ ซึ่งนั่งฟังอยู่แล้วหลับไป

ฉากที่สั่งอาหาร เฉื่อยสั่งช้ามากไม่ทันคนอื่น

ฉากที่เฉื่อยช่วยหาทุนให้ค่ายอาสาพัฒนา โดยใช้การพูดช้า ๆ ของเขา แต่บังเอิญเขาได้พบบริษัทที่มีผู้จัดการพูดช้า ๆ เช่นเดียวกับเขา เขาจึงคุยกันถุกคอ

ฉากที่เฉื่อยเอาดอกกุหลาบไปให้คนรักในวันแห่งความรัก เขายังคงพูดช้าจนคนรักของเขาแทบจะหลับ

ฉากที่บุญชูและเพื่อน ๆ ช่วยกันตามเอาเงินที่บุญชูขโมยไปจากชมรมค่ายอาสาพัฒนาคืน จนเกิดความซุมนุ่นวายนั่น เฉื่อยจะเป็นผู้เล่า

เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นที่คนที่บังเอิญได้ร่วมในเหตุการณ์ จากนั้นจะตัดภาพไปที่เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับเพื่อน ๆ ในการตามเอาเงินคืน และตัดภาพมาที่เฉื่อยอีกครั้ง เป็นภาพเฉื่อยกำลังเล่าเรื่องราวอย่างช้า ๆ และคนฟังเกือบจะหลับ

มุขตลกจากบุคลิกของประพันธ์ซึ่งเป็นคนซื่อ และพูดตรงไปตรงมา เมื่อบุณชูมาหาโรมลีที่คณะ พบประพันธ์ ทั้งคู่คุยกันว่า

บุณชู "ผมจะมาขอพบคนที่ชื่อโรมลี เรียนปี 1 อยู่ที่นี่"
 ประพันธ์ "อ้อ โรมลีที่ขาว ๆ สวย ๆ นะเธอ"
 บุณชู "แหม ๑ครเห็น๑ครก็ตะลึงนั่นแหละ"
 ประพันธ์ "อ้อ เคย...เคยตะลึง"

ประพันธ์เป็นคนที่เวลาพูดชอบยกตัวอย่าง เช่น จากที่โรมลีหาทุนไม่ได้ ประพันธ์พูดปลอบใจโรมลีว่า "คนอื่นที่รับปากแล้วหาไม่ได้ก็มีถมไป ไม้ชำ ไม้เคยมี อย่างเช่น...ยกตัวอย่างไม่ได้"

จากที่เพื่อนชมรมค่ายอาสาพัฒนาไปสำรวจค่าย ประพันธ์บอกโรมลี และเพื่อน "ให้ทำอะไรแปลก ๆ บากกินกันบ้าง ช้าช้าไม่รู้ก็มีแล้ว" นกถามว่า "ก็จะกินอะไรล่ะ" ประพันธ์ตอบว่า "อะไรก็ได้ที่มีนอร์อย ๆ นะ แบบว่ามีคุณค่าทางอาหารนะ ยกตัวอย่างเช่น...เออ ไม้มีตัวอย่าง"

ประพันธ์เป็นคนที่เมื่อสงสัยอะไรแล้วจะต้องหาคำตอบให้ได้ และงานจากที่โรมลีจุดไฟหุงข้าว เพื่อน ๆ คิดว่าไฟไหม้ จึงมาช่วยกันดับไฟ วยยากรณ์วิ่งชนกับประพันธ์

วยยากรณ์ "ไอ้โฮประพันธ์เองรี นึกว่า๑คร"
 ประพันธ์ "เดี๋ยวหยุดก่อน นายนึกว่า๑คร"

วยากรณ์ "เปล่า"
 ประพันธ์ "ไม่จริง นายไม่เคยโกหกเรานะ วยากรณ์ นายนึกว่าใคร"
 วยากรณ์ "โธ่ มันเป็นคนอู้อาน เราไม่ได้นึกว่าใครหรอก"
 ประพันธ์ "ไม่จริงนะ นายนึกว่าใคร นายนึกว่าเราเป็นใคร"
 วยากรณ์ "โธ่ ไม่เคยเจอแบบเจอกันนะ แบบหันมาแล้วพูดโธ่
 นึกว่าใคร"
 ประพันธ์ "นั่นซิ นายนึกว่าใคร"

จากที่บุญชูและเพื่อน ๆ ตามเอาเงินคืนจากบุญมาซึ่งขโมยเงินของ
 ชมรมค่ายอาสาพัฒนาไป วยากรณ์วิ่งมาพบกับประพันธ์

วยากรณ์ทักประพันธ์ว่า "โธ่ ประพันธ์ นึกว่าหายไบน"
 ประพันธ์ "เดี๋ยว ๆ นายนึกว่าเราหายไบน"
 วยากรณ์ "เปล่า"
 ประพันธ์ "วยากรณ์ นายไม่เคยโกหกเรานะ นายนึกว่า
 เราหายไบน"

จากลักษณะนิสัยของคามูลซึ่งชอบรับประทานปลากระป๋องมาก ซึ่ง
 ภาพยนตร์ได้แสดงให้เห็นลักษณะนิสัยของเขาเสมอ ในจากที่คามูลและเพื่อน ๆ
 รับประทานอาหารทุกครั้ง คามูลจะสั่งแต่ข้าวราดปลากระป๋อง ดังนั้น เมื่อคามูล
 ช่วยเพื่อน ๆ หาทุนให้ค่ายอาสาพัฒนาเขาเข้าไปหาทุนในโรงงานผลิตปลา
 กระป๋อง เพราะเขาคิดว่าคงจะได้สπονเซอร์จากรงงานปลากระป๋องแน่ ๆ
 แต่ไม่ได้ เขาก็ตั้งใจว่าต่อไปนี้จะไม่รับประทานปลากระป๋องอีกต่อไป

จากลักษณะนิสัยของนรา ซึ่งเป็นคนที่มีลักษณะการพูดแบบการพูดหา
 เสียงของนักร้องเมือง เมื่อเขาไปหาทุนให้กับชมรมค่ายอาสาพัฒนา เขาก็ใช้
 ลักษณะการพูดแบบนี้ของเขา พร้อมทั้งแสดงท่าทางประกอบจนผู้ฟังคล้อยตาม

คนขายอาหารที่ร้านอาหารแห่งหนึ่งที่เพื่อนของบุญชูชอบไปรับประทานเป็นประจำ คนขายปากไม่ดีชอบต่อล้อต่อเถียงกับลูกค้า เมื่อหยอยสั่งก๋วยเตี๋ยวแล้วไม่ได้ เขาจึงเปลี่ยนเป็นสั่งน้ำพริกลงเรือ คนขายจึงเอาน้ำพริกมาให้แล้วบอกว่าให้ไปลงเรือแล้วถือถ้วยน้ำพริกไปด้วย

มุขตลกท่าทาง

จากภาพยนตร์เรื่อง "บุญชูผู้น่ารัก"

ในภาพยนตร์เรื่อง "บุญชูผู้น่ารัก" มีฉากที่แสดงความซุกมุ่นุ่นวายของตัวละคร เป็นฉากที่บุญชูและเพื่อน ๆ ตามโมลีไปที่เคอะมอลล์ แต่ไปปะทะกับพวกคนขายตำรากวตวิชาที่จะมาแก๊งโมลีซึ่งจะมีการต่อสู้กัน และในงานวันเกิดโมลีที่บุญชูโดนหลอกให้ตัดเค้ก จึงเกิดความโกลาหลต่อสู้กันขึ้น และในฉากที่เพื่อน ๆ ชวนกันไปเที่ยวบ้านบุญชู แล้วหยอยไปซื้อควาย ควายจึงเตลิดไปซึ่งเป็นฉากที่วุ่นวาย ฉากที่แสดงความซุกมุ่นุ่นวายอีกฉากหนึ่งก็คือ ฉากที่บุญชูและเพื่อน ๆ ไปช่วยโมลีจากการถูกลักพาตัว และมีการต่อสู้กันอย่างซุกมุ่นุ่นวาย

ฉากที่เพื่อน ๆ ของบุญชูรับประทานอาหารในโรงอาหาร แล้วบุญชูเดินไปชนคามูล ทำให้ชามก๋วยเตี๋ยวในมือของคามูลหล่นและลื่นไปบนโต๊ะชนกับชามก๋วยเตี๋ยวของหยอย

จากภาพยนตร์เรื่อง "บุญชู 2 น้องใหม่" มีฉากที่ใช้มุขตลกท่าทางดังนี้

ฉากที่ไวยากรณ์อภิปรายจักรยานในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แล้วไปชนกับจักรยานของคนอื่น

ฉากที่คามูลเดินทักทายเพื่อน ๆ ผู้หญิงเข้ามาในมหาวิทยาลัยเพลิน
จนไบชนแบ็นบาสเกตบอลล้มลง

ฉากที่บุญชูจัดหนังสือในห้องสมุด แล้วหนังสือตกใส่ศีรษะอาจารย์

ฉากที่หยอยจะเข้าไปหาทุนค่ายอาสาพัฒนาที่บริษัทแห่งหนึ่ง แล้วเปิด
ประตูเข้าไปไม่ได้ เพราะ เขาเปิดประตูผิดด้าน

ฉากที่โมลีและเพื่อน ๆ ไปสำรวจค่าย บุญชูและเพื่อน ๆ ตามไป
โมลีจุดไฟหุงข้าว บุญชูและเพื่อน ๆ นึกว่าไฟไหม้รีบวิ่งมาช่วยเอารถเข็นน้ำมา
ดับไฟ รถเข็นน้ำเลื้อนมาชนคนที่กลางสะพาน เพื่อน ๆ บางคนตกจากสะพาน
จากนั้นตัดภาพไปที่บุญชูรีบแบกน้ำเข้าไปสาธนาในครัว โมลิตกลงไปในคอกหมู
และเพื่อน ๆ คนอื่น ๆ ก็แบกน้ำเข้ามาสาธนาในครัวจนบุญชูตกลงไปในคอกหมู
อีกคน

ฉากที่มานีประสบปัญหาคนงานจะขอขึ้นค่าแรงและคนงานไม่ยอมทำ
งาน โมลีและเพื่อน ๆ จะมาช่วยกันทำงานที่โรงงาน แต่คนงานชุดเดิมไม่ยอม
หลีกทางให้ จึงเกิดการต่อสู้กันอย่างขุยมุน่วนวาย

และในฉากที่เพื่อน ๆ ช่วยกันตามเอาเงินคืนจากบุญมา ภาพยนตร์
ได้ให้หนังราถบจักรยานลงบ่อน้ำแล้วไปโผล่ขึ้นอีกฝั่งหนึ่ง

จากภาพยนตร์เรื่อง "ฉลุย"

ฉากที่บ๋องเข้าไปนั่งในรถของโต้งแล้วทักว่าทำไมถึงใส่แว่นตา
เขาจึงเปลี่ยนเป็นแว่นสายตารธรรมดา แล้วเอื้อมมือไปขยับกระจกรถของโต้ง
มาส่อง แต่กระจกรถหลุดออกมา

ฉากที่ป้องกันและติดตั้งไปสมัครงานแต่เจ้าของบริษัทไม่รับ ใ้ตั้งโม่โห
มากเขาตะโกนว่าเจ้าของบริษัท จนเจ้าของบริษัทตกตะลึง เมื่อทั้งสองคนออก
จากห้องไปแล้ว เจ้าของบริษัทก็ยังคงตกตะลึงค้างอยู่

ฉากที่ป้องกันและใ้ตั้งซื้อแต่งโม่รับประทาน ป้องกันเมล็ดแดงโม่ใบที่
กระดิ่งของรถขายผลไม้และภาพยนตร์ใ้ใ้เสียงประกอบเป็นเสียงกระดิ่ง
ส่วนใ้ตั้งก็ไม่ยอมน้อยหน้าเขาพันเมล็ดแดงโม่ใบโคนสุนัขข้างถนนและภาพยนตร์
ใ้ใ้เสียงประกอบ "เอ็ง" แล้วสุนัขวิ่งหนีไป

ฉากที่ใ้ตั้งทางานเลิ่ร่อาหารและ เขาใ้ใช้เทคนิคการเลิ่ร่อาหาร
ด้วยท่าทางแปลก ๆ

ฉากที่ฝนตกและหลังคาบ้านของป้องกันและใ้ตั้งรั่ว ต้องเอากระเบื้อง
มารองน้ำและนั่งกางร่มในบ้าน

ฉากที่ป้องกันพบตุ๊กตาครั้งแรก เขาตกตะลึงยืนอยู่กลางถนนจนรถประจำทาง
มาบีบแตรไล่ เช่นเดียวกับใ้ตั้ง เมื่อพบตุ๊กตาครั้งแรกขณะที่เขาภาลั่งนั่งซ้อนท้าย
จักรยานของป้องกัน เมื่อมาถึงบ้านใ้ตั้งยังนั่งเหม่อบนรถจักรยานอยู่อย่างนั้น

ฉากที่ใ้ตั้งแต่งตัวจะไปจับตุ๊กตา ท่าทางการส่องกระจกของใ้ตั้ง
ลักษณะการหยิบหัวขึ้นมาเสยผมซึ่งเป็นท่าทางที่ผิดไปจากปกติของคนทั่วไป และ
เมื่อป้องกันตามมาจะจับตุ๊กตาเช่นกัน ป้องมายืนอยู่ข้างหน้าใ้ตั้งและแอบคิดใ้ของ
ใ้ตั้งจนใ้ตั้งหน้าเขียว และมุขตลกนี้ยังใ้ใ้ต่อเน่องไปจนถึงป้องกันกับใ้ตั้งและตุ๊กตา
ขึ้นรถประจำทางไปด้วยกัน และเมื่อใ้ตั้งเข้ามาใกล้ป้องกัน ป้องจะขู่ใ้ตั้งโดยการ
ทำมือขู่ว่าจะตีใ้ใ้อีก แต่ใ้ตั้งหลบทัน ป้องจึงไปตีเอาตัวราวซึ่งยืนอยู่ข้างหลัง เขา
จนหน้าเขียวและเป็นลมไป

ฉากที่ป๋องกับโต้งนั่งรอตุ๊กตาอยู่ที่บ้านของตุ๊กตาเพื่อที่จะจับตุ๊กตา แล้วมีผู้ชายจะมาหาตุ๊กตาเช่นกัน ป๋องกับโต้งบอกแบบขู่ ๆ ไปว่าตุ๊กตาไม่อยู่ และโต้งแกล้งเอามือซ่อนไว้ใต้เสื่อทำท่าเหมือนกับว่าจะชักปืนออกมายัง จนผู้ชายที่จะมาหาตุ๊กตาต้องรีบขึ้นรถหนีกลับไป และโต้งทำเป็นชักปืนซึ่งก็คือมือของเขา นั่นเองออกมายิงล้อรัก และภาพยนตร์ได้ใส่เสียงประกอบเป็นเสียงปืนลงไปด้วย

ฉากที่ป๋องและโต้งร่วมกันแสดงดนตรีในที่สาธารณะมีคนมาดูกันมากมาย และมีผู้ชายคนหนึ่งเดินเตะข้าวโพด และหันมาดูดนตรีของป๋องและโต้ง เพลินจนเดินไปชนเสาไฟฟ้า

ฉากที่ป๋องและโต้ง ซึ่งเป็นนักดนตรีมีชื่อเสียงแล้วมาหาตุ๊กตาแต่กลับพบว่า ตุ๊กตามีลูกคนหนึ่งแล้ว และกำลังท้องลูกคนที่สอง ภาพยนตร์ได้ใช้ภาพช่อดอกไม้ที่ทั้งสองคนจะมาให้ตุ๊กตาแทนความผิดหวัง โดยให้ดอกไม้นั้นเหี่ยวเฉาลงทันที

มุขตลกเสียดสี

มุขตลกเสียดสี เป็นมุขตลกประเภทหนึ่งที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่น เป็นมุขตลกที่สะท้อนภาพของสังคมปัจจุบัน ดังนี้

จากภาพยนตร์เรื่อง "กลิ่นสี 2 ตอน จับสาวจี๊จี๊"

ฉากที่มะสังข์ทักทายอาจารย์ว่า "หมูนี้อ่ะไม่เห็นหน้าอาจารย์เลย รับงานนอกมาก ๆ ระวังนะฮะจะหมดสิทธิ์สอน" ซึ่งสะท้อนให้เห็นภาพของอาจารย์ปัจจุบัน

ในการแสดงผลงานคอนเซปชวลอาร์ตของนักศึกษานั้น แต่ละคนก็ได้แสดงผลงานของตนเองให้อาจารย์วิจารณ์ เช่น งานของเอนก ชื่อ "โรโรชน" โดยเขาจะนำอากาศจากที่ต่าง ๆ มาใส่ถุงพลาสติกไว้ขาย เช่น อากาศจากภูเก็ต เป็นต้น โดยให้แก่ว่า เดี่ยวนี้อากาศในกรุงเทพฯ เป็นพิษ คนที่จะไปรับอากาศบริสุทธิ์ที่ชายทะเลได้ก็ต้องเป็นคนมีเงิน เขาจึงนำอากาศมาขายคนที่ไม่มีโอกาสไปเพื่อว่าคนจน ๆ จะได้มีโอกาสที่จะรับอากาศบริสุทธิ์เหล่านั้นด้วย

งานของใบ ชื่อ "เพื่อความสุขของประชาชน" ซึ่งเขาจะเปิดเทปเพลงปลุกใจในลักษณะที่เมื่อมีการปฏิวัติจะใช้เพลงแบบนี้

งานของสมสรายุ ชื่อ "ฝนพันปี" โดยเขายืนกางร่ม และที่ร่มมีน้ำไหลออกมาแบบฝนตกตลอดเวลา ซึ่งเป็นการล้อยุคหนึ่งที่น่าท้อวกรุงเทพฯ เนื่องจากฝนตกหนักและมีการกล่าวถึงฝนพันปี

งานของมะสังข์ ชื่อ "ความหวังไทย ๆ" โดยมะสังข์ได้ลอกภาพแม่ของชานัญมานั่งเสียงเซียมซีที่ไต้ต้นไม้ว ซึ่งเป็นการสะท้อนภาพความเชื่อของคนในสังคม

งานของบุ้ม ชื่อ "งานน้ำมีปลา" โดยนำปลามาใส่ในตู้ห่าน้ำเย็น ซึ่งเป็นการล้อเลียนสภาพปัจจุบันของสังคมที่มีปลาน้อยเต็มที

จากภาพยนตร์เรื่อง "ฉลุย"

ฉากที่บ้องและตั้งผัดหวังจากการไปเสนอเพลงให้แก่บริษัทเทปต่าง ๆ จะใช้ภาพใกล้ที่บ้องโยนแฟ้มหลักฐานการสมัครงานลงบนโต๊ะ จากนั้นกล้องจับภาพทั้งสองคนปรึกษากัน เรื่องลองหางานอื่นที่ไม่ใช่คนดนตรีหาระหว่างนี้กล้องจับภาพรองเท้า (ที่เดินหางานจนเป็นรูหนู) ของบ้อง

ฉากที่บ๊องกับโด้ง ไปสมัครงานแล้วไม่ได้ โด้ง เสียใจมากบ่นกับ
บ๊องว่า

โด้ง "เจ็บใจ เจ็บใจ เจ็บใจ ท้าทำไมไม่ได้ซักทีวะ "

บ๊อง "กว่าเราคงยังไม่เจอบริษัทเจ๋ง ๆ ที่เหมาะกับคนมีฝีมืออย่างเรา
มากกว่านะ "

โด้ง "มีฝีมือหรือ กว่าอยู่เมืองไทยมีฝีมือว่างสบายใจกว่าวะ ฉิคยา
ก็หาได้ มีฝีมือ...มีแต่ความเจ็บปวด ท้าอะไรไม่ได้เลย ช้าใจ
จริง ๆ "

ระหว่างที่โด้ง เดินไปก็ทบทวนบ้านที่เขาเดินผ่านด้วยความแค้นใจ
เจ้าของบ้านออกมาด่าไล่หลังว่า "มีความสุขนักหรือถึงได้ทบทวนบ้านอยู่ได้ทุก
วัน ๆ " ซึ่งเป็นการเสียดสีว่ามีคนตกงานมาทบทวนบ้านอยู่ทุกวัน

ฉากที่บ๊องและโด้ง ออกหัก เขาไปนั่งทานเหล้าและได้พบกับนายประธาน
ผู้จัดการบริษัทเทปเพลง ซึ่งนายประธานก็ได้เข้ามาพูดคุยกับเขาอย่างสนิทสนม
ต่อมาบ๊องและโด้ง ไปสมัครงานที่สำนักงานของนายประธาน แต่นายประธาน
แกล้งทำเป็นไม่รู้จักกับเขาทั้งสองและให้เจ้าหน้าที่ไล่เขาออกมาจากสำนักงาน
แต่เมื่อบ๊องและโด้ง ไปจัดการแสดงที่ถนนแล้วโดนตำรวจจับไปปรากฏว่ามีผู้มา
แย่งกันขอประกันตัวเขามากมาย เช่น บริษัทต่าง ๆ ที่เคยปฏิเสธเขาเมื่อเขา
ไปสมัครงาน รวมทั้งนายประธานด้วย ทั้งนี้เพราะบริษัทเหล่านี้เล็งเห็นผล
ประโยชน์ที่เขาจะได้จากการเป็นนักดนตรีของบ๊องและโด้ง ซึ่งทั้งหมดนี้จะ
สะท้อนให้เห็นสภาพของสังคมว่าทุกวันนี้คนเราคบกันก็เพราะหวังผลประโยชน์
จากกันเท่านั้น

ฉากที่บ๊องและโด้ง เปลี่ยนสูตรในการทำขนมครกเจ็ดสีมาทำขนมครก
เพื่อสุขภาพแต่ขายไม่ได้ บ๊อง เสียใจ เช่นรถขายขนมครกกลับบ้านผ่านร้าน
ขนมครกร้านอื่น ๆ ซึ่งทำเลียนแบบขนมครกเจ็ดสีของเขา เป็นร้าน "ขนมครก

สู้รบ" ซึ่งมีเด็ก ๆ มาแย่งกันซื้อ มุขตลกนี้จะ เสียชื่อเสียงของสังคมปัจจุบันว่า เมื่อใครทำอะไรแล้วได้รับความนิยมนักมักจะถูกผู้อื่นฉกฉวยโอกาสลอกเลียนแบบกัน อย่างมากมายในเวลาต่อมา นอกจากนี้ยังสะท้อนว่าคนมักจะนิยมชมชอบกันที่ รูปลักษณ์มากกว่าส่วนที่เป็นเนื้อหาสาระ

มุขตลกจากการติดต่อ

ภาพยนตร์ได้ใช้เทคนิคทางด้าน การติดต่อมาเป็นส่วนประกอบของมุขตลกด้วย ดังจะเห็นได้จากภาพยนตร์เรื่อง "บุญชูผู้น่ารัก" ฉากที่ไวยากรณ์ มาพบบุญมาที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และชวนบุญมาไปธรรมศาสตร์ด้วยกัน โดยถีบจักรยานไป บุญมาสงสัยจึงถามไวยากรณ์ว่า "ด้วยจักรยานนี้เหอไรกลนะครับจากเกษตรไปธรรมศาสตร์" ไวยากรณ์ตอบว่า "เฮ้ย ไปบ่อย ไม่มีปัญหา" บุญมาถามว่า "แต่นี้มันซ้อนท้ายนะครับ" แต่ไวยากรณ์ยังคงยืนยันว่า "ซ้อนท้ายนะสบายไม่มีปัญหา ไม่ต้องเกรงใจ มาไปด้วยกัน" จากนั้นตัดภาพเป็นภาพใกล้ที่หน้าของไวยากรณ์ซึ่งดู เหมือนว่าเขาจะเป็นคนถีบจักรยาน แต่ภาพยนตร์ก็หักมุมโดยตัดภาพเป็นภาพไกลเห็นบุญมาถีบจักรยาน โดยมีไวยากรณ์ซ้อนท้าย

จากภาพยนตร์เรื่อง "รักแรกอุ้ม"

ฉากที่อะตอมและนนท์ไปเที่ยวด้วยกัน กล้องจับภาพใกล้ที่ใบหน้าของอะตอมซึ่งบึ้ง จะสังเกตเห็นว่ารถแล่นช้ากว่าปกติ กล้องแพนไปที่นั่งข้างคนขับ จะเห็นว่านนท์หายไ้ไป แล้วตัดภาพไปเป็นภาพไกลจากเฟรมกว้าง เห็นรถของอะตอมแล่นเข้าเฟรมมา มินนทร์เข็นตัวถังอยู่หลังรถ

จากภาพยนตร์เรื่อง "ฉลุย"

ฉากที่บ็องรู้จักกับโด้ง และพักแรมกันในป่าและหาอาหารกัน ภาพยนตร์ได้ใช้เทคนิคการตัดต่อจากภาพโด้งยิงปืนขึ้นฟ้า และตัดภาพไปเป็นภาพปลาตกลงมาที่พื้น หลังจากนั้นภาพยนตร์เฉลยให้เห็นว่าปลาที่ตกลงมานั้น เป็นปลาที่บ็องตกได้ ส่วนโด้งซึ่งเป็นคนที่ยิงปืนนั้น เขากลับได้ยอดผักบั้งมา แทนที่จะเป็นนก

การตัดต่อเพื่อเปลี่ยนฉากจากฉากที่บ็องและโด้งตกงาน โด้งเสียใจมากบ็องช่วยปลอบโด้งว่า "หาชีวิตให้เป็นเรื่องสนุก เจ็บนั้นก็หัวเราะได้...เลย" พร้อมทั้งหัวเราะ จากนั้นจะตัดภาพไปเป็นภาพใกล้ที่หน้าของบ็อง ซึ่งนอนร้องไห้อยู่คนเดียว เพราะแท้ที่จริงแล้ว เขาก็เจ็บปวดจากการตกงานไม่น้อยไปกว่าโด้ง

ฉากที่บ็องและโด้งปรึกษากันว่าจะขายของ บ็องเสนอว่าจะขายนมครก โด้งหัวเราะ จากนั้นตัดภาพไปเป็นภาพใกล้ของหลุมขนมครกที่บ็องและโด้งกำลังช่วยกันขาย

มุขตลกจากการดำเนินเรื่อง

มุขตลกจากการดำเนินเรื่องของภาพยนตร์ไทยยุคนิยมประเภทวัยรุ่น เป็นมุขตลกที่มีน้อยกว่ามุขตลกประเภทอื่น ๆ มุขตลกประเภทนี้ เช่น ในภาพยนตร์เรื่อง "ฉลุย" ซึ่งเปิดเรื่องด้วยฉากแอ็คชั่นโดยให้บ็องตามล่าโด้งซึ่งแอบขโมยเพลงของเขาไปร้อง จากนั้นตัดภาพมาเพื่อให้รู้ว่าฉากเหตุการณ์ที่เริ่มต้นทั้งหมดนั้นแท้ที่จริงก็เป็นเพียงความฝันของโด้ง ซึ่งเป็นลูกน้องคนหนึ่งในวงดนตรีของบ็องเท่านั้น จากนั้นตัดภาพเป็นบ็องเข้าห้องน้ำและตัดภาพเข้าสู่เหตุการณ์ที่เป็นจริง คือบ็องบัสสาวะรดที่นอนซึ่งทำให้ผู้ชมทราบว่าเหตุการณ์ที่ผ่านมาทั้งหมด เป็นเรื่องราวของความฝันซ้อนความฝัน และเหตุการณ์ที่จะดำเนินต่อไปจะเป็น

เหตุการณ์ในอดีตโดยใช้ภาพ flash back สลับกันกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน และเหตุการณ์ที่เป็นความฝัน ซึ่งเหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ผู้ชมอาจจะคาดไม่ถึงว่าเป็นความฝันหรือเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง และเมื่อทราบภายหลังว่า เหตุการณ์เหล่านั้นเป็นความฝันก็จะทำให้เกิดความสนุกสนาน

จากมุขตลกประเภทต่าง ๆ เหล่านี้ผู้วิจัยจะได้นำไปวิเคราะห์นำ หัวข้อต่อไป

การวิเคราะห์มุขตลกของภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่น

จากการวิเคราะห์มุขตลกของภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่น จะเห็นได้ว่ามุขตลกที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่นส่วนใหญ่จะเป็นมุขตลกจากคำพูด มุขตลกจากสถานการณ์ มุขตลกจากบุคลิกของตัวละคร และมุขตลกท่าทาง ส่วนมุขตลกจากการดำเนินเรื่องและมุขตลกเสียดสีจะปรากฏในภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่นค่อนข้างน้อย และเป็นที่น่าสังเกตว่า มุขตลกจากการตัดต่อซึ่งเป็นมุขตลกที่ต้องใช้เทคนิคทางภาพยนตร์โดยตรงนั้น ผู้สร้างกลับนำมาใช้ในภาพยนตร์แต่ละเรื่องน้อยมาก

นอกจากนี้ ภาพยนตร์บางเรื่องอาจมีมุขตลกพิเศษที่เสริมเข้ามาซึ่งต้องอาศัยความสังเกตในรายละเอียดจึงเห็น เช่น ฉากหนึ่งของภาพยนตร์เรื่อง "ฉลุย" ที่ประตูห้องน้ำในบ้านของบ๊องและโด่งมีป้าย "ห้ามชก่าว" ติดไว้

ข้อสังเกตจากภาพยนตร์ที่มีสองภาคก็คือ มีการใช้มุขตลกต่อเนื่องจากภาคที่แล้ว เช่น มุขตลกในภาพยนตร์เรื่อง "บุพชผู้น่ารัก" ฉากที่หยอยแหย่คนตาบอดที่ขายสลากกินแบ่งรัฐบาลว่าขอซื้อ 85 เมื่อคนขายเลือกเลข 85 ให้หยอยก็แก้งบอกว่าไม่ซื้อจะขอซื้อ (บุหรี 85 หนึ่งซอง) และในภาพยนตร์เรื่อง "บุพช 2 น้องใหม่" ก็ยังคงให้หยอยไปแหย่คนตาบอดคนเดิม ซึ่งเปลี่ยนอาชีพมาขายบุหรีแล้ว หยอยยังคงแหย่คนขายว่าจะขอซื้อ 85 (ซึ่งหมายถึงสลากกิน

แบ่งรัฐบาล) นอกจากนั้นมุขตลกส่วนหนึ่งจะมาจากลักษณะเด่นของตัวละครแต่ละคนซึ่งสืบเนื่องมาจากภาคแรก เช่น ในภาพยนตร์เรื่อง "บุญชู" และภาพยนตร์เรื่อง "กลิ่นสีและกาวแป้ง" ทั้งสองภาค นอกจากนี้มุขตลกที่สร้างขึ้นใหม่บางมุขที่เสนอไว้ในช่วงหนึ่งก็จะนำมาใช้อีกในช่วงต่อมา เช่น มุขตลกที่แสดงลักษณะการพูดและนิสัยของประพันธ์ในภาพยนตร์เรื่อง "บุญชู 2 นื่องใหม่" ฉากที่บุญชูและเพื่อน ๆ ช่วยกันดับไฟที่โรมสีหุงข้าว ประพันธ์วิ่งมาชนกับไวยากรณ์ และไวยากรณ์อุทานว่า "อ้อ ประพันธ์นั่นเอง นึกว่าใคร" ซึ่งประพันธ์พยายามจะหาคำตอบให้ได้ว่าไวยากรณ์หมายถึงใคร และในช่วงต่อมาฉากที่เพื่อน ๆ ช่วยกันตามจับบุญชูมาที่ขโมยเงินของชมรม ไวยากรณ์วิ่งมาพบกับประพันธ์ ไวยากรณ์พูดว่า "โธ่ ประพันธ์ นึกว่าหายไปไหน" ซึ่งประพันธ์พยายามจะหาคำตอบให้ได้ว่าไวยากรณ์นึกว่าเขาหายไปไหน เป็นต้น

จากการศึกษามุขตลกของภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่น ผู้วิจัยพบว่า มุขตลกที่ปรากฏเหล่านี้มีบทบาทในการให้ความบันเทิงเพื่อสนองตอบต่อลักษณะโดยทั่วไปของวัยรุ่นที่ชอบความสนุกสนานเฮฮา ดังจะเห็นได้ว่ามุขตลกที่พบมากที่สุดในการ์ตูนไทยคือมุขตลกคำพูด ซึ่งเป็นมุขตลกที่สอดคล้องกับลักษณะความเป็นคนผิวเผินของวัยรุ่นที่ชอบหรือหลงใหลกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพียงชั่วครั้งชั่วคราว จะเห็นได้ว่ามุขตลกคำพูดในการ์ตูนไทยเหล่านี้บางครั้งผู้ชมวัยรุ่นก็จำและนำเอามาใช้ในชีวิตจริงด้วย ในขณะที่มุขตลกประเภทอื่น ๆ ผู้ชมจะจดจำและนำไปใช้ในปริมาณที่น้อยกว่า

จากมุขตลกทั้งหมดที่ปรากฏในการ์ตูนไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่น นั้น ผู้วิจัยวิเคราะห์ถึงเหตุแห่งอารมณ์ขันและเงื่อนไขของความตลกขบขันที่เกิดขึ้น ในการวิเคราะห์เหตุแห่งอารมณ์ขันมีคำอธิบายซึ่งอาจแบ่งได้เป็นสอง

ด้านใหญ่ ๆ¹ ดังนี้

ก. คำอธิบายด้านปัญหา คือ อธิบายถึงปัจจัยหรือเหตุภายนอกที่ก่อให้เกิดความขบขันมนุษย์ได้พบ อ่าน หรือฟังเหตุการณ์อย่างไรจึงก่อให้เกิดความขบขันขึ้นในตัวบุคคลนั้น ๆ นักวิชาการแต่ละท่านต่างให้คำอธิบายที่แตกต่างกันไป ซึ่งอาจจัดจำแนกคำอธิบายเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ได้ 3 กลุ่ม

คำอธิบายกลุ่มแรก คือ ความขบขันเกิดจากความผิดปกติหรือความบกพร่องของผู้อื่นทั้งทางกาย ทางลักษณะนิสัย และทางสติปัญญา อริสโตเติล (Aristotle) ได้ให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับความขบขันไว้ในคำอธิบายลักษณะของสุขนานุกรมกรีก (comedy) ว่า

"คอเมดี้เป็นการเลียนแบบลักษณะนิสัยตัวละครประเภทที่ต่ำต้อย ทั้งนี้มีฐานในความหมายเต็มที่ของคำว่าเลวทรามต่ำช้า สิ่งที่น่าขบขันนั้นเป็นเพียงข้อบกพร่องอยู่ในสิ่งที่น่าเกลียด มันเป็นข้อบกพร่องบางส่วนหรือความน่าเกลียดบางประการ ซึ่งไม่ใช่ความเจ็บปวดหรือการทำลายล้าง"²

ซีเซโร (Cicero) นักเขียนและนักการเมืองในสมัยโรมันก็มีความเห็นว่า ความขบขันมาจากความผิดปกติของรูปลักษณะ (deformity) และ

¹ ภาลลิ่ง อามระดิษ, "ร้อยแก้วแนวขบขันของไทยตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 ถึงรัชกาลที่ 7" (วิทยานิพนธ์คณะอักษรศาสตร์ ภาควิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533), หน้า 7.

² นพมาศ ศิริกายะ, ประพันธ์ศิลป์ของอริสโตเติล (กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาศิลปการละคร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525), หน้า 19.

ฟรานซิส เบคอน (Francis Bacon) นักปรัชญาชาวอังกฤษก็เช่นกัน เขาจัดความผิดปกติของรูปลักษณะไว้เป็นลำดับแรกในการจัดลำดับสิ่งที่น่าหัวเราะ³

มุขตลกของภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่นที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้ได้คือ มุขตลกจากบุคลิกของตัวละครเพราะตัวละครบางตัวมีลักษณะเด่นดังกล่าวอย่างชัดเจน เช่น บ๊วยในภาพยนตร์เรื่อง "กลิ่นสีและกาวแป้ง" เป็นคนพูดติดอ่างและเขย ๆ หยอยซึ่งมีรูปร่างอ้วน หลับง่าย และเวลาตกใจมักจะบัสสวาระวด เอนกซึ่งมีรูปร่างเตี้ย และแม้แต่บุญชูในภาพยนตร์เรื่อง "บุญชู" ทั้งสองภาคก็ยังคงมีลักษณะของความเขยแบบ "บ้านนอกเข้ากรุง"

ลักษณะความผิดปกติทางกายซึ่งก่อให้เกิดความขบขันอาจอยู่ในลักษณะของการแสดงออก ดังเช่น อังรี แบร์กซอง (Henri Bergson) เชื่อว่าอารมณ์ขันเกิดจากการกระทำหรือการแสดงอริยาบทที่มีลักษณะคล้ายเครื่องจักรแข็งทื่อ หรือมีลักษณะที่ซ้ำซากย้อนกลับไปกลับมา⁴

มุขตลกของภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่นที่อยู่ในกลุ่มนี้ได้แก่ มุขตลกท่าทางบางฉากเช่น ในภาพยนตร์เรื่อง "บุญชูผู้น่ารัก" ฉากที่เพื่อน ๆ ของบุญชูรับประทานอาหารในโรงอาหาร แล้วบุญชูเดินไปชนค้ำมุลทำให้ขามก่ายเตี้ยของค้ำมุลหล่นและลื่นไปบนโต๊ะชนกับขามก่ายเตี้ยของหยอย และในภาพยนตร์เรื่อง "บุญชู 2 นื่องใหม่" ฉากที่เพื่อน ๆ ช่วยกันตามเอาเงินคือจากบุญมา นราภิจักรยานลงบ่อน้ำ แล้วไปโผล่ขึ้นอีกฝั่งหนึ่ง

³Koestler, Arthur, "Humour and Wit," The New Encyclopedia Britannica 9 (1974), p.6.

⁴Henri Bergson, Laughter (New York : Mac Millan, 1911), quoted in Felheim, Marvin. Comedy (New York : Harcourt Brace Javanovich, Inc., 1962), p.568.

คำอธิบายกลุ่มที่สอง คือ ความขบขันเกิดจากความไม่เข้ากัน (incongruity) คือ ข้อเท็จจริงแต่ละส่วนในบทขบขันนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องและเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ แต่เข้ามารวมกันเป็นเรื่องเป็นกระสวนแบบนั้นไม่ได้ ภาษาทางจิตวิทยาเรียกว่ากระสวนไร้สารูป (incongruous pattern)⁵

อาร์เธอร์ โชเพนเฮาเออร์ (Arthur Schopenhauer) นักปรัชญาชาวเยอรมันเป็นผู้หนึ่งที่เชื่อมั่นในเรื่องความไม่เข้ากัน เขากล่าวว่าสาเหตุของการหัวเราะนั้นคือการรับรู้อย่างฉับพลันถึงความไปด้วยกันไม่ได้ระหว่างความคิดรวบยอดของตน (concept) กับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง⁶

มุขตลกของภาพยนตร์ไทยยุคนิยมประเภทวัยรุ่นที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้เห็นได้จากฉากที่โด้ตั้งและป๋องตัดสินใจจะไปสมัครงานอื่น ๆ ที่ไม่ใช่งานนักดนตรี ทั้งคู่แต่งชุดสูทภาพเรียบริ้อย กล้องถ่ายภาพมุมต่ำเห็นป๋องและโด้เปิดประตูบ้านเดินออกมา ลักษณะภาพเป็น slow motion เพลงประกอบใช้เพลงบรรเลงซึ่งให้ความรู้สึกยิ่งใหญ่ แต่แล้วกลับตัดภาพเป็นภาพปกติอย่างกระทันหันดนตรีประกอบหยุดลง กลายเป็นภาพทั้งสองคนตะโกนเรียกรถขายผลไม้ดองอย่างลุกลี้ลุกลอน ทั้งหมดนี้จะแสดงให้เห็นถึงการเข้ามารวมเป็นเรื่องเดียวกันไม่ได้ระหว่างการใช้ดนตรีประกอบที่แสดงความยิ่งใหญ่กับการที่ป๋องและโด้จะไปสมัครงาน ดังนั้น การเข้ากันไม่ได้ของเหตุการณ์ทั้งสองจึงก่อให้เกิดความขบขัน

⁵ม.ล.ศุ่ย ชุ่มสาย, วรรณกรรมพินิจเชิงจิตวิทยา (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2524), หน้า 144.

⁶Blistein, Elmer, M. "Humor," The Encyclopedia Americana 14 (1975), p.563.

วิลเลียม แฮซลิต (William Hazlitt)⁷ ได้แบ่งระดับของความขบขันออกเป็นสามระดับ ในระดับแรกคือ simply laughable นั้น ความขบขันจะเกิดขึ้นเมื่อเราได้สัมผัสกับความขัดแย้งที่เกิดขึ้นอย่างไม่ได้ตั้งใจระหว่างความคาคหมายของเรา และเหตุการณ์ที่เป็นอยู่จริง ความขบขันในระดับนี้เป็นระดับตื้นที่สุดและไม่ยืนนาน เมื่อสภาวะความขัดแย้งหมดไป ก็หมดความขบขันในระดับที่สองคือ ludicrous ความขบขันเกิดจากความขัดแย้งกันระหว่างความคาดหวังของเรากับสิ่งที่เกิดขึ้นเช่นกัน แต่รุนแรงและลึกซึ้งกว่า เพราะเป็นการขัดแย้งกับสิ่งที่ควรจะเป็นตามกฎหมายเกณฑ์ สิ่งที่เป็นขนบธรรมเนียมประเพณียึดถือกันมาหรือสิ่งที่เป็นที่พึงปรารถนาโดยทั่วไป และความขบขันในระดับลึกซึ้งที่สุดคือ ridiculous เกิดจากความเหลวไหลไร้สาระ (absurdity) และความไม่น่าจะเกิดขึ้นได้ (improbability) ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นเป็นความขัดแย้งกับสามัญ (sense) และเหตุผลพื้นฐานและความเชื่อพื้นฐานของมนุษยชาติ

คำอธิบายกลุ่มสุดท้าย คือ ความขบขันเกิดจากการเปลี่ยนทิศทางไปอย่างกระทันหัน คือการชักจูงความคิดของผู้อ่าน ผู้ฟัง หรือผู้ดู ให้มุ่งคิดว่าจะไปยังจุด ๆ หนึ่ง แล้วก็แปรเรื่องให้จบลงอีกอย่างหนึ่งที่ผู้ฟัง ผู้อ่านมิได้คาดคิดมาก่อน แบลส ปาสกาล (Blaise Pascal) นักเขียนชาวฝรั่งเศสเชื่อว่าไม่มีอะไรจะทำให้เราหัวเราะได้มากเท่ากับความไม่เหมือนกันระหว่างสิ่งที่เราหวังว่าจะเกิดกับสิ่งที่เกิดขึ้นจริง ดังจะเห็นได้จากมุขตลกในภาพยนตร์เรื่อง "ก๊อลลีนี่ 2 ตอน จีบสาวจีจี" ฉากที่บ๊อบบอกเพื่อน ๆ ว่ามีงานทาสีศาลพระภูมิให้ทำ ฝุ่นทาสีจะไม่รับงานนี้เขาพูดว่า "อะไรเรียนศิลปะมาแทบเป็นแทบตาย...จะไปรับงานทาสีศาลพระภูมิ...จะบ้าเหรอ... แต่แล้วเขา

⁷Hazlitt, William. Selected Essays of William Hazlitt, 1778-1830 (London : None such Press, 1948), p.112-419.

ก็เปลี่ยนไปอย่างกระทันหันตกลงรับงานนี้ทันทีเมื่อนึกถึงค่าแรงที่จะได้รับ เช่นเดียวกับ "โด้" ในภาพยนตร์เรื่อง "ฉลุย" ในฉากที่บ๊องบอกว่าควรจะหางานอื่นนอกจากการเป็นนักดนตรี กล้องจับภาพใกล้ที่หน้าโด้ ซึ่งแสดงท่าทางไม่เห็นด้วยแต่แล้วก็เปลี่ยนแปลงอย่างกระทันหันโดยตอบรับความคิดของบ๊อง การเปลี่ยนแปลงอย่างกระทันหันของบ๊องและโด้นี่เองที่ก่อให้เกิดความขบขัน

แต่ไม่ว่าความขบขันจะเกิดจากสาเหตุประการใดก็ตาม ต่างก็มีเงื่อนไขพื้นฐานที่สำคัญร่วมกันอยู่ข้อหนึ่ง คือ สาเหตุนั้นจะต้องไม่ใช่สิ่งที่รุนแรงจนก่อให้เกิดความเจ็บปวด ความทุกข์ หรือความเสียหายร้ายแรง ซึ่งสิ่งนี้มีความสัมพันธ์กับผู้เกิดอารมณ์ขันด้วย คือ ต้องไม่รุนแรงจนทำให้ผู้เกิดอารมณ์ขันเอาตัวเข้าไปผูกพันกับสิ่งที่ขบขันนั้น บุคคลจะเกิดอารมณ์ขันได้เมื่อมีสภาวะในแนววิถุกวิสัย (objective) คือ ทาจิตาใจให้คล้อยตามเรื่องราวนั้น โดยไม่ต้องเอาตัวเองเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย⁸

ดังจะเห็นได้ว่า เราจะขบขันกับความผิดพลาด ความเขยของตัวละครต่าง ๆ หรือในฉากที่มีการต่อสู้กัน ในมุขตลกท่าทางของภาพยนตร์เรื่อง "บุญชูผู้น่ารัก" ฉากที่เพื่อน ๆ ตามไปช่วยโม่ลี และภาพยนตร์เรื่อง "บุญชู 2 น้องใหม่" ฉากที่เพื่อน ๆ ตามมาเอาเงินที่บุญชูมาขโมยมาจากชมรมฯ และเกิดการต่อสู้กันนั้น ถึงแม้จะมีการใช้กำลัง แต่เหตุการณ์นั้นไม่รุนแรง ตัวละครไม่ได้แสดงให้เห็นถึงความเจ็บปวดตามสภาพจริงที่ควรจะเป็น ถึงแม้จะโดนไม้ตีจนสลบแต่ก็จะมีท่าทางที่ไม่เจ็บปวดนัก จึงสามารถก่อให้เกิดความขบขันได้

สาเหตุทั้ง 3 กลุ่มนี้ดูเหมือนจะมีความแตกต่างกันมาก แต่อันที่จริงแล้วน่าจะอยู่บนพื้นฐาน หรือหลักอันเดียวกันนั่นก็คือความขบขันเกิดจากความเบี่ยงเบน (deviation) ไปจากมาตรฐานปกติ ความเบี่ยงเบนนั้นอาจเป็น

⁸ม.ล. ต้อย ชุมสาย, วรรณกรรมพินิจเชิงจิตวิทยา (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2524), หน้า 144.

ความเบี่ยงเบนของการกระทำ คำพูด เหตุการณ์ รูปลักษณะ อุปนิสัย กริยา
ท่าทาง ฯลฯ ก็ได้ มาตรฐานปกติก็อาจจะเป็นมาตรฐานปกติของแต่ละบุคคล
เช่น ในกรณีของการเปลี่ยนทิศทางไปอย่างกระทันหัน ก็คือเปลี่ยนทิศทาง
ไปจากทิศทางมาตรฐานปกติที่ผู้อ่านตั้งไว้ มาตรฐานปกติของแต่ละสังคม
ซึ่งมีขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ ค่านิยมของแต่ละสังคม
เป็นตัวกำหนดมาตรฐานที่แตกต่างกันออกไป และสุดท้ายมาตรฐานปกติ ซึ่งมี
ร่วมกันของมนุษย์ทุกชาติทุกภาษา ความไม่เข้ากันซึ่งก่อให้เกิดความขบขันที่
ลึกซึ้งที่สุด (ridiculous) ตามความคิดของแฮชลิต หรือแม้แต่ความผิด
ปกติทางกายไม่ว่าจะเป็นการแสดงกริยาอาการหรือรูปลักษณ์ที่ผิดปกตินั้น
ก็อาจกล่าวได้ว่าเบี่ยงเบนไปจากมาตรฐานปกติของการแสดงท่าทางหรือรูป
ลักษณะตามธรรมชาติที่มนุษย์มีเหมือนกัน ดังนั้นน่าจะกล่าวได้ว่าหลักพื้นฐานของ
เหตุแห่งอารมณ์ขันคือความไม่สอดคล้องหรือเบี่ยงเบนไปจากมาตรฐานปกติ⁹

ข. คำอธิบายด้านอารมณ์ คือ อธิบายถึงอารมณ์ความรู้สึกที่เกิดขึ้น
ในขณะที่เกิดอารมณ์ขัน เอลเมอร์ บลิสเตน¹⁰ ได้รวบรวมทฤษฎีที่อธิบายอารมณ์
ความรู้สึก และจัดกลุ่มได้เป็น 3 กลุ่ม เช่นกัน

กลุ่มแรก คือ ความเหนือกว่าและการทำให้ต่ำต้อยลง (Superiority
and Degradation) ความรู้สึกนี้จะมีความสัมพันธ์กับสาเหตุของความขบขัน
ที่เกิดจากความผิดปกติหรือความบกพร่องทางกาย ลักษณะนิสัย และสติปัญญา
ผู้ขบขันหรือผู้หัวเราะจะอยู่ในตำแหน่งที่เหนือกว่า และสิ่งที่น่าขบขัน

⁹ ภากรุ่ง อามระดิษ, "ร้อยแก้วแนวขบขันของไทยตั้งแต่สมัย
รัชกาลที่ 5 ถึงรัชกาลที่ 7" (วิทยานิพนธ์คณะอักษรศาสตร์ ภาควิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533), หน้า 9.

¹⁰ Blistein, Elmer M. "Humer," The Encyclopedia Americana 14 (1975), p.562-564.

สิ่งที่น่าหัวเราะจะนั้นจะอยู่ในตำแหน่งที่ต่ำกว่าดีกว่า การหัวเราะจะเกิดมาจากความรู้สึกมีชัยในทันทีทันใด เนื่องจากคิดว่าตนเองอยู่ในตำแหน่งที่เหนือกว่า โดยเปรียบเทียบความบกพร่องต่าง ๆ ของคนอื่นกับลักษณะที่ดีของเราเอง เช่น ผู้ชมจะรู้สึกขบขันกับความเขยแบบ "บ้านนอกเข้ากรุง" ของบุญชู ในภาพยนตร์เรื่อง "บุญชูผู้น่ารัก" หรือขบขันกับการติดอ่าง ความเชื่อของ "บ๊อ" ในภาพยนตร์เรื่อง "กลิ่นสีและกาวแข็ง" เป็นต้น

กลุ่มที่สอง คือ ความไม่เข้ากัน ความคับข้องใจจากความผิดหวัง และการเชื่อมโยงระหว่างเหตุการณ์ที่ไปด้วยกันไม่ได้ (Incongruity, Frustration of Expectation and Bisociation) ทฤษฎีนี้จะสัมพันธ์กับสาเหตุของความขบขันที่เกิดจากความไม่เข้ากัน และการเปลี่ยนทิศทางไปอย่างกระทันหัน กล่าวคือ ความขบขันหรือเสียงหัวเราะจะเกิดขึ้นจากความคับข้องใจจากความผิดหวัง เนื่องจากการเปลี่ยนทิศทางกระทันหันและการเข้ากันไม่ได้ ส่วนการเชื่อมโยงระหว่างเหตุการณ์ที่ไปด้วยกันไม่ได้นั้นคือเมื่อสถานการณ์หนึ่งประกอบด้วยเหตุการณ์ 2 อย่างที่มีความสมบูรณ์ในตัว แต่เหตุการณ์ทั้งสองนั้นไม่เป็นไปอย่างที่เราควรจะเป็น และเป็นไปในทางกลับตาลปัตรกันเอง จึงไม่ตรงกับความคิดหวังของผู้ชมเหตุการณ์นั้น พลังความรู้สึกคาดหวังของผู้อ่านผู้ชมต่อเหตุการณ์นี้จึงถูกปล่อยออกมาเป็นเสียงหัวเราะ

มุขตลกของภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่นส่วนใหญ่จะจัดอยู่ในกลุ่มนี้ จะเห็นได้จากมุขตลกจากคำพูดที่ปรากฏเสมอ ๆ โดยแสดงออกจากการโต้ตอบของตัวละคร เช่น ภาพยนตร์เรื่อง "บุญชูผู้น่ารัก" ฉากที่บุญชูมางานวันเกิดโหมสีแล้วมานี้คุยกับบุญชูว่า "ที่บ้านเป็นไง" บุญชูตอบว่า "ที่บ้านมีร้อยกว่าไร่" มานี้ถามต่อไปว่า "ไม่ช้ ทางบ้านเป็นไง" บุญชูตอบว่า "ทางบ้านขรุขระนิดหน่อย ยังไม่ได้ลาดยาง"

ฉากที่บุญชูได้รับบาดเจ็บจากการเข้าไปช่วยโม่สี บุญช่วยและเพื่อน ๆ พาบุญชูไปโรงพยาบาล พยาบาลถามบุญชูว่า "เป็นอะไร" บุญชูตอบว่า "เป็นนักเรียนจ้ะ มาสอบแต่ไม่คิด"

ในภาพยนตร์เรื่อง "บุญชู 2 น้องใหม่ ฉากที่หยอยสมัครเป็นเชียร์ลีดเดอร์ หยอยไปทดสอบร้องเพลง เพื่อนผู้หญิงล้อหยอยว่า "ร้องเพลงดีนี้ มาคิดนะ เสียงก็ดี จะพาไปอัดที่รังสิต สนมัย" หยอยถามว่า "ที่รังสิตมีห้องอัดหรือ" เพื่อนตอบว่า "เปล่า จะพาไปอัดกับรถสิบล้อ"

จะเห็นได้ว่ามุขตลกจากคำพูดเหล่านี้โดยทั่วไปก็เป็นคำพูดธรรมดา แต่เมื่อมีการโต้ตอบกันโดยใช้คำพูดที่เบี่ยงเบนไปจากคำพูดโต้ตอบปกติ จึงก่อให้เกิดอารมณ์ขันขึ้น

นอกจากนี้มุขตลกจากสถานการณ์บางครั้งก็จัดอยู่ในกลุ่มนี้ เช่น ในภาพยนตร์เรื่อง "ฉลุย" ฉากที่แก๊งมอร์เตอร์ไซด์มาซื้อขนมครกซึ่งป่องและโต้งขายหมดแล้ว เหลือแต่กล่องที่ใหม่เพียงกล่องเดียว ป่องและโต้งกลัวแก๊งมอร์เตอร์ไซด์มาก แต่ปรากฏว่าแก๊งมอร์เตอร์ไซด์ทานขนมครกกล่องนั้นแล้วชอบแทนที่จะโกรธป่องและโต้ง กลับชื่นชมป่องและโต้ง

มุขตลกที่เกิดจากการพลิกเหตุการณ์จากความคาดหมายของผู้ชม เหตุการณ์อย่างชัดเจนที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่น คือ มุขตลกจากการดำเนินเรื่องในภาพยนตร์เรื่อง "ฉลุย" ซึ่งเปิดเรื่องด้วยฉากแอ็คชั่นแต่แล้วก็พลิกกลับให้เหตุการณ์ทั้งหมดเป็นความผันซ้อนความผันของป่อง จากนั้นภาพยนตร์ดำเนินเรื่องโดยตัดสลับระหว่างเหตุการณ์จริงกับเหตุการณ์ที่เป็นความผัน ซึ่งเหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ผู้ชมอาจจะคาดไม่ถึงว่าเป็นความผันหรือเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง และเมื่อมาทราบภายหลังว่าเหตุการณ์เหล่านั้นผิดไปจากที่ตนคาดหมาย จึงรู้สึกขบขัน

และกลุ่มสุดท้าย คือ การผ่อนคลายจากความตึงเครียด และการหลุดพ้นจากการบังคับกดดัน (Relief of Tension and Release of Inhibition) นักวิชาการ 3 คน คือ ชาร์ลส์ เรอโนวียเอร์ (Charles Renouvier) ออกุส เพนจอน (Auguste Penjon) และ จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) เชื่อในเรื่องการผ่อนคลายจากความตึงเครียด เขาเห็นว่า การหัวเราะจะเป็นสัญญาณแสดงให้เห็นว่าความพยายามในเรื่องใดเรื่องหนึ่งได้เสร็จสิ้นลงแล้วด้วยความสำเร็จและเกิดความโล่งใจ ส่วนซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) เชื่อว่าการหัวเราะเกิดขึ้นเมื่อพลังจิตได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระจากการเก็บกด ความรู้สึกนึกคิดที่ต้องห้าม

มุขตลกของภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่นที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่จะเป็นมุขตลกเสียดสี เช่น ใน ภาพยนตร์เรื่อง "ฉลุย" ฉากที่บ๊องและโด่งตงาน ซึ่งเป็นการล้อเลียนสภาพการตงานของสังคมปัจจุบัน และฉากที่บ๊องและโด่งตงานมครกเจ็ดสี ชายได้ตีจนกระทั่งมีคนอื่นทำตามอย่างโดยาชชื่อ "ขนมครกสารพัดสี", "ขนมครกสีรุ้ง" ในขณะที่บ๊องและโด่งเปลี่ยนแปลงบทบาท "ขนมครกเพื่อสุขภาพ" แล้วชายไม่ได้ ซึ่งจะสะท้อนลักษณะของสังคมปัจจุบันที่ใครทำอะไรแล้วได้รับความนิยมก็จะมี การเลียนแบบกันอย่างมากมายในเวลาต่อมา ดังนั้นจะเห็นได้ว่ามุขตลกเหล่านี้ล้วนแล้วแต่ล้อเลียนสภาพเหตุการณ์ของสังคมปัจจุบันซึ่งเมื่อเหตุการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ปรากฏในภาพยนตร์ก็จะทำให้ผู้ชมรู้สึกพึงพอใจได้รับการปลดปล่อยจากสภาพความเป็นจริงที่ตึงเครียดกลายเป็นความขบขัน

ลักษณะการเปิดเรื่องและการจบเรื่องของภาพยนตร์ไทยยอดเยี่ยม
ประเภทวัยรุ่น

การเปิดเรื่อง

การเปิดเรื่องภาพยนตร์ไทยยอดเยี่ยมประเภทวัยรุ่น จะเปิดเรื่องเพื่อให้ผู้ชมติดตามพฤติกรรมของตัวละครเอก และบมปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวละครเอก จะเห็นได้ว่าเรื่อง "บุญชูผู้น่ารัก" ซึ่งมีบุญชูเป็นตัวละครเอกนั้น เปิดเรื่องที่บุญชูซึ่งกำลังจะเข้ามาเตรียมตัวสอบเข้ามหาวิทยาลัยที่กรุงเทพฯ และเรื่อง "บุญชู 2 น้องใหม่" ก็เปิดเรื่องให้บุญชูเตรียมตัวกลับมาสอบเข้ามหาวิทยาลัยอีกครั้ง เรื่อง "รักแรกอุ้ม" เปิดเรื่องที่อะตอมกำลังพิมพ์บันทึกเพื่อเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับเธอในอดีตให้ลูกฟัง เรื่อง "หวานมันส์...ฉันคือเธอ" เปิดเรื่องที่นับเดือนย้ายมาเรียนโรงเรียนเดียวกับตอนส่วนเรื่อง "หวานมันส์...ฉันคือเธอ ตอนที่ยังเหลือ" เปิดเรื่องที่ทั้งคู่คืนร่างกันดังเดิม เรื่อง "ฉลุย" เปิดเรื่องด้วยความฝันของบ๊องซึ่งฝันว่าตนเองเป็นนักร้องยอดเยี่ยม โดยมีโด่งแอบเอาเพลงของเขาไปร้อง จากนั้นดำเนินเรื่องสลับกันไประหว่างความฝันกับความเป็นจริง ส่วนเรื่อง "กลิ่นสีและกาวแป้ง" ทั้งสองภาคเปิดเรื่องโดยแนะนำตัวละครเอกแต่ละคน แล้วจึงเข้าสู่เรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตัวละครเหล่านั้น ภาพยนตร์เรื่อง "พริกขี้หนูกับหมูแฮม" เปิดเรื่องโดยให้พิมพ์เดินทางไปอเมริกาเพื่อเรียนต่อ แต่ก็ต้องพบกับความผิดหวังและอุปสรรคต่าง ๆ

การเปิดเรื่องของภาพยนตร์ไทยยอดเยี่ยมประเภทวัยรุ่นจะเปิดเรื่องเพื่อให้ผู้ชมได้รู้จักกับตัวละครเอก แล้วจึงนำเข้าสู่เรื่องราวต่าง ๆ ที่ตัวละครเอกมีความสัมพันธ์ด้วย ซึ่งจะทำให้ผู้ชมสนใจจะติดตามเรื่องราวต่อไป

การจบเรื่อง

ภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่น จะจบเรื่องลงด้วยความสุขเสมอ แม้ตัวละครเอกจะต้องต่อสู้กับอุปสรรคต่าง ๆ เช่นเรื่อง "รักแรกอุ้ม" จบเรื่องที่อะตอมกับนนท์ปรับความเข้าใจกันได้ และกลับมาใช้ชีวิตคู่ร่วมกันอีก เรื่อง "หวานมันส์...ฉันคือเธอ" จบเรื่องที่ต๋อนและนับเดือนคืนร่างกันได้ดังเดิม ส่วนเรื่อง "หวานมันส์...ฉันคือเธอ ตอนที่ยังเหลือ" จบเรื่องที่ต๋อนและนับเดือนคืนดีกัน และเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันเหมือนเดิม เรื่อง "กลิ่นสีและกาวแป้ง" จบเรื่องทั้งงานวันเกิดของชาร์เพื่อน ๆ ทุกคนสนุกสนาน ชาร์กับไบคืนดีกัน ในขณะที่ "กลิ่นสี 2 ตอน จีบสาวจีจี" จบเรื่องที่ตัวละครแต่ละคนต่างก็แยกย้ายกันไปตามวิถีชีวิตของตัวเอง ส่วนเรื่อง "ฉลุย" จบเรื่องด้วยการให้ความหวังกับตัวละครโดยที่บ๊องและโด่งต่างก็ได้รับจดหมายเรียกตัวไปสัมภาษณ์เข้าทำงาน หลังจากที่ทั้งคู่ต้องเผชิญกับปัญหาการตกงานและความล้มเหลวมาก่อน สำหรับเรื่อง "บุญชูผู้น่ารัก" แม้บุญชูจะสอบเข้ามหาวิทยาลัยไม่ได้ และกลับไปอยู่บ้านที่สุพรรณ เรื่องก็ไม่ได้จบลงแบบเศร้า แต่ยังคงให้เพื่อน ๆ มาส่งเพื่ออำลากำลังใจและความหวังแก่บุญชู และที่สำคัญก็คือ โหมลีและบุญชูก็ได้พบกันในตอนจบด้วย และในเรื่อง "บุญชู 2 น้องใหม่" ก็จบเรื่องลงที่บุญชูสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ และในเรื่อง "พริกขี้หนูกับหมูแฮม" จบเรื่องลงที่พิมกลับมาหาจอนอีกครั้ง

การจบเรื่องของภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่นมักจะจบลงด้วยความเข้าใจอันดีระหว่างตัวละครที่เคยมีความขัดแย้งกันมาก่อน จบเรื่องลงด้วยความสุขและความหวัง เพื่อให้ผู้ชมได้รับความสุขและความประทับใจ

การนำเพลงในการดำเนินเรื่อง

ลักษณะการนำเสนอเรื่องของภาพยนตร์ไทยยอดนิยมประเภทวัยรุ่น อีกประการหนึ่งก็คือ การนำเพลงในการดำเนินเรื่อง ซึ่งเห็นได้ชัดเจนในภาพยนตร์เรื่อง "บุญชู" ทั้งสองภาค ซึ่งนำเพลงในการดำเนินเรื่องนับตั้งแต่เปิดเรื่องจนกระทั่งจบเรื่อง จากภาพยนตร์เรื่อง "บุญชูผู้น่ารัก" เพลงจะสามารถสื่อถึงความคิดอารมณ์ ตลอดจนความรู้สึกต่าง ๆ ของบุญชู โดยนำเสียงร้องแทน ๆ เป็นสื่อแทนตัวบุญชูซึ่งเดินทางมากรุงเทพฯ และจะต้องพบกับความแตกต่างของสังคมเมือง เพลงจะแทนความรู้สึกของบุญชูว่า "...ฉันจะเป็นยังไงบ้างหนอ..." และเมื่อบุญชูมาถึงท่ารถที่กรุงเทพฯ และรอบุญชูด้วยความกระวนกระวายใจ เพลงก็แสดงความรู้สึกของบุญชูว่า "...พี่มันจะมาไหมหนอ..." ฉากที่บุญชูช่วยสอนบุญชูถึงการใช้ชีวิตในกรุงเทพฯ เพลงมีเนื้อร้องว่า "...อย่าทำอายเขานะ วิชัย เขาจะเขี่ยหยันชั้นขาม..." และเมื่อบุญชูพบโมลีครั้งแรกเขาตะลึงมองโมลี เพลงจะแสดงความรู้สึกของบุญชูว่า "...เป็นอะไรไปเธอ เขินไปเลยเธอ..." สีมเลยที่แม่เดือนไว้ สวยจริง ๆ จังเลยใช่ไหม หวานคูตี คูตีใช่ไหม..." ฉากที่บุญชูโดนหลอกให้ตัดเค้กในงานวันเกิดโมลี เพลงช่วยในการบรรยายเรื่องราวว่า "...ตายสิบุญชูไม่รู้จริง ๆ เลยเธอ เขาชวนมาให้ทำพะเพอะ..." บุญชูเสียใจมากที่เป็นต้นเหตุทำเรื่องเดือดร้อนให้โมลี เพลงแสดงความคับแค้นใจของบุญชูว่า "...คนในเมือง คนในเมือง ความรุ่งเรืองมีอะไร ทำทำไม ทำไปทำไม บอกกันหน่อยได้ไหม เป็นอยู่รึคน..." จนกระทั่งฉากสุดท้ายที่บุญชูพลาดหวังไปหมดทุกอย่าง เพลงจะแสดงความรู้สึกของบุญชูว่า "...สิ่งที่เคยหวังไว้สูญไปหมดแล้ว..." แต่อย่างไรก็ตาม ภาพยนตร์จบลงโดยให้ความหวังกับบุญชูว่า "...นี่คือทางของชีวิต โลกมีสองทางสว่างและมีมืด จะยึดจะอยู่ให้มันได้รู้กันไป จะหาสูตรใหม่ให้มันสดใสมากกว่าเก่า" ในทำนองเดียวกันภาพยนตร์เรื่อง "บุญชู 2 น้องใหม่" ก็นำเพลงในการดำเนินเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ เช่น ฉากที่บุญชูมีความรัก เพลงจะช่วยบรรยายความรู้สึกของบุญชูว่า "...หัวใจเบิกบานหวานไปหมดเลย..." หรือในฉากที่บุญชูผิดหวังในความรักรักนำเพลงแสดงความรู้สึกของบุญชูว่า

"...อย่างนี้หรือที่คือความร้าวราน ทรกรรม ทรมาน ก็บ้านนั้น..." จนกระทั่งงานฉกสุดท้ายเพลงยังคงมีเนื้อร้องที่ให้ความหวังกับบุญชูว่า "...ถ้าทำดี ต้องได้ดี ไม่มีวันจะเสียใจฟรี ๆ ต้องใจเย็นไว้เดี่ยวเดี่ยวดีเอง..."

สำหรับภาพยนตร์เรื่องอื่น ๆ ไม่ได้ใช้เพลงเป็นจุดเด่นในการดำเนินเรื่องอย่างเด่นชัดเท่ากับภาพยนตร์เรื่อง "บุญชู" ทั้งสองภาค เช่น ภาพยนตร์เรื่อง "หวานมันส์...ฉันคือเธอ" ใช้เพลงในการดำเนินเรื่องเพื่อบรรยายความรู้สึกนึกคิดของตัวละครเมื่อตอนและนับเดือนต่างหมดหวังในการที่จะกลับคืนร่างกันดังเดิม ภาพยนตร์ตัดภาพสลับระหว่างตอนและนับเดือนโดยใช้เพลงแสดงความรู้สึกของตัวละครว่า "...ไม่เคยนึกเลย คิดเสียจนหน้าร้ายเสียยิ่งกว่า วาดไว้ กลับไปนึกดู ไปได้เท่าไร ไม่เข้าใจว่าฉันคือเธอ ไม่มีแล้ววัน ที่จะคืนความสัมพันธ์ ำให้กันและกันเหมือนเก่า สักวันคงพบเธอ เจอะเจอตัวของเรา เศร้าใจ ยิ่งจะถึงวันฉันก็ยิ่งหวัง ฉันต้องลาจากเธอไป โลกคงมีอมม ลับลาไกลไม่เข้าใจว่าฉันคือเธอ..." และในภาพยนตร์เรื่อง "หวานมันส์...ฉันคือเธอตอนที่ยังเหลือ" ใช้เพลงในการสรุปเรื่องราวทั้งหมด ฉกสุดท้ายว่า "...นิยายหวานมันส์ก็เป็นตัวของมัน ก็จบลงไปพลันไม่มีต่อ..."

นอกจากนี้ภาพยนตร์ใช้เพลงเป็นส่วนเสริมหรือบรรยายเรื่องราวให้ชัดเจนขึ้นเช่น เพลงในภาพยนตร์เรื่อง "กลิ่นสีและกาวแป้ง" ซึ่งแสดงถึงลักษณะการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร และใช้เพลงเพื่อสื่อถึงความสัมพันธ์ระหว่างรุ่นพี่กับรุ่นน้องในภาพยนตร์เรื่อง "กลิ่นสี 2 ตอน จีบสาวจีจีจะ"